

**DE BIJBELSE ROL VAN OUDSTEN EN DIAKENEN IN DE VOLLE EVANGELIE
GEMEENTE “THE OPEN DOOR” IN SURINAME: EEN GEVAL STUDIE**

Door

EWALD FERDINAND FRANKLIN GREGOR

EEN MINI-THESIS AANGEBODEN VOOR DE GRAAD VAN

MASTER OF THEOLOGY

Aan het

SOUTH AFRICAN THEOLOGICAL SEMINARY

In

2010

BEGELEIDER: Dr Franklin S. Jabini

VERKLARING

Hierbij verklaar ik dat het werk in deze thesis mijn eigen originele werk is en dat ik in geen geval werken van iemand anders of een academisch instituut, zo wel gedeeltelijk als in zijn geheel heb overgenomen.

E. F. F. Gregor

Ewald F. F. Gregor

Augustus 2010

EEN WOORD VAN DANK

In de eerste plaats breng ik dank aan onze Heer en Heiland, Jezus Christus. Hij is het hoofd van Zijn gemeente. Hij is het die Zijn dienstknechten roept, toerust en uitzendt in Zijn arbeid.

Dank aan mijn lieve vrouw, Selita, voor wie ik veel respect en bewondering heb, want zonder haar liefde en aanhoudend gebed, zou ik niet in staat zijn dit werk te voltooien.

Dank aan mijn kinderen voor hun gebeden en vooral hun geduld. Vaak was ik druk bezig, terwijl zij mij nodig hadden.

Een speciale dank aan mij supervisor, Dr. Franklin Jabini, voor zijn geduld in het begeleiden en de wijze adviezen die hij mij altijd weer gaf. Voor mij was hij meer dan een supervisor, hij is ook een vriend. Hartelijk dank, ook aan zijn gezin.

Verder wil ik alle kerkleiders en voorgangers bedanken voor hun tijd om een interview af te staan, maar ook voor hun wijze woorden en adviezen.

Een speciaal dank aan mijn collega en vriend, Johannes Martoredjo en zijn vrouw Dorothea. Zij hebben mij steeds bemoedigd, maar ook ruimte gegeven om mijn studie af te ronden. Ook dank aan de directie en het bestuur van de Evangelical School of Theology (EST) voor hun support.

Het is onmogelijk om een ieder persoonlijk te bedanken, daarom doe ik het tot slot in het algemeen. Lieve vrienden, hartelijk dank. Moge de Here uw God u allen rijkelijk zegenen.

Met een liefde volle hart,

Ewald

Augustus 2010

SAMENVATTING

Dit onderzoek zal de Bijbelse rol van de ambten van diakenen en oudsten binnen de Volle evangelie Gemeenten, in het bijzonder de Volle evangelie Gemeente The Open Door behandelen.

Na onderzoek is gebleken dat er binnen de kerken, maar vooral de Volle Evangelie Gemeenten in Suriname, geen duidelijke richtlijnen en ook geen publicaties zijn die handelen over de ambten. Vanwege het feit dat er geen publicaties zijn, zal er gebruikt worden gemaakt van Interviews, enquêtes en gesprekken.

Vanwege de verschillende kerkdenominaties in Suriname, zal er een verscheidenheid van meningen zijn met betrekking tot de rol van deze ambten binnen deze Kerken. Elk van de geïnterviewde kerkleider deelt naast de stand van zaken binnen zijn kerkdenominatie, ook zijn eigen ervaring en de verwachte rol van deze ambten binnen de huidige levenssituatie mee.

Er zullen ook boeken en andere publicaties die handelen over de ambten besproken worden om zodoende een goede Bijbelse Theologische basis te leggen voor de Bijbelse rol van de ambten binnen de Volle Evangelie Gemeente The Open Door.

De nadruk zal ook gelegd worden op de eventuele verschillen in het functioneren van deze ambten. Er zal onderzoek gedaan worden van twee van de pastorale brieven van de apostel Paulus, namelijk 1 Timotheüs 3:1-13 en Titus 1:5-9, om de verantwoordelijkheden van deze ambten duidelijk te zien. Ook zal er gekeken worden naar de kwaliteiten die deze ambtsdragers volgens deze brieven behoren te hebben.

Dit onderzoek zal in de opbouw de gangbare indeling van een verslag van Soudijn opvolgen: Soudijn 1991:60.

Ook zal er een soort “trechter” methode worden gevolgd naar het voorbeeld van Soudijn (Soudijn 1991:63-65).

Deze “trechter” methode zal als volgt worden toegepast. Ik wil eerst de internationale ontwikkelingen bestuderen, daarna die van de Surinaamse Kerken in het algemeen, en vervolgens die van de Pinkster Gemeenten, en tenslotte zal ik voor de Volle Evangelie Gemeente The Open Door een strategie ontwikkelen.

INHOUDSOPGAVE

EEN WOORD VAN DANK	3
SAMENVATTING	4
INHOUDSOPGAVE.....	5
HOOFDSTUK 1. DE INLEIDING	8
1.1. De probleemstelling en de achtergrond van het probleem.....	8
1.2. Afbakening en methodologie van het onderzoek	13
1.3. Het doel van dit onderzoek	13
1.4. De opzet van het onderzoek	14
HOOFDSTUK 2. BIJBELS THEOLOGISCHE VISIE OP DE KERKELIJKE AMBTEN ..	15
2.1. Ambten naar hun betekenis in het algemeen.....	15
2.1.1. De betekenis van het woord oudste en oudsten in het Oude Testament.....	15
2.1.2. De oudsten in het Oude Testament	16
2.1.3. Woordgebruik in het Nieuwe Testament.....	19
2.1.4. De betekenis van woord diaken.....	24
2.1.5. Diakenen in het Oude Testament?	25
2.1.4. Diakenen in het Nieuwe Testament.....	26
2.2. Ambten, hun rol en functioneren binnen de Nieuw Testamentische gemeenten.	29
2.2.1. De oudste of ouderling in het Nieuwe Testament	29
2.2.2. De instelling van het ambt van oudste binnen de Nieuw Testamentische gemeenten.....	30
2.2.3. Conclusie.....	33
2.2.4. De rol en het functioneren van oudsten binnen de Nieuwe Testamentische Gemeenten.....	35
2.2.5. Het ambt van diakenen binnen de Nieuw Testamentische gemeenten.	39
2.3. Ambten binnen de Volle Evangelie gemeenten in Suriname.	42
2.3.1. Empirisch onderzoek: De geïnterviewden	42
2.3.2. Empirisch onderzoek: de vragen en antwoorden.....	44

2.4. Ambten en culturele verschillen binnen de plaatselijke gemeenten	58
2.5. Conclusie	63
HOOFDSTUK 3. GEMEENTE THE OPEN DOOR.....	64
3.1. Een historisch overzicht van de gemeente The Open Door.	64
3.1.1. Het ontstaan van de gemeente.....	64
3.1.2. De Naamsverandering en de tweede Tent Evangelisatie Campagne.....	68
3.1.3. De ontwikkeling van de gemeente.....	70
3.1.4. Geestelijke turbulentie	72
3.1.5. Naam en bestuurswijziging.....	74
3.1.6. De visie en verdere groei van de gemeente.	75
3.1.7. De rol en het functioneren van de ambten binnen de gemeente “The Open Door”.....	79
3.1.8. De rol en het functioneren van de ambten in de gemeente “The Open Door” van 1989 tot 1999.....	82
3.1.9. De rol en het functioneren van de ambten in de gemeente “The Open Door” van september 1999 tot september 2002	84
3.2. De pastors Ruben Dulder en Ewald Gregor.....	87
3.2.1. Pastor Ewald Gregor verder	87
3.3. Huidige stand van zaken met betrekking tot de ambten binnen The Open Door.	95
3.4. Samenvatting en conclusie.	96
HOOFDSTUK 4. EIND CONCLUSIE	97
4.1. Het plan voor de oudsten van de gemeente The Open Door.....	99
4.2. Een plan voor het functioneren van diakenen binnen de gemeente “The Open Door”.....	100
4.3. Tenslotte	103
BIBLIOGRAFIE	105
Appendix 1: Online Support for Elderst and Deacan.....	110
Appendix 2: Gebruikte Bijbelvertalingen:	111
Appendix 3: Afkorting van gebruikte Bijbelvertalingen	112
Appendix 4: Geïnterviewde kerkelijke leiders.....	113

Appendix 5: Interview vragen van kerkleiders.....	114
Appendix 6: Geïnterviewde leden van The Open Door.....	115
Appendix 7: Enquête vragen gesteld aan kandidaten diakenen, als voorbereiding op de inzegening van nieuwe diakenen op zondag 21 mei 2006.....	116

HOOFDSTUK 1. De inleiding

1.1. De probleemstelling en de achtergrond van het probleem

Met heeft in verschillende delen van de wereld onderzoek gedaan naar de inzichten op het gebied van geestelijk leiderschap in de plaatselijke gemeente. Er zijn vele boeken geschreven over het onderwerp. Sommige van deze onderzoeken hebben geprobeerd een antwoord te geven op de Bijbelse rol van het ambt van ouderlingen en diakenen in het algemeen. Ik noem hier enkele voornaamste Nederlandstalige werken.

Hendriks (1972), wilde met zijn boek de ambtsdrager helpen bij het vervullen van zijn opdracht. Vanuit de Bijbel geeft hij richtlijnen voor de diverse aspecten van het werk waarvoor de ouderling zich geplaatst kan zien. Hij behandelde zes onderwerpen: de ouderling en het Nieuwe Testament, de ouderling en het huisbezoek, de ouderling en het ziekenbezoek, de ouderling en de prediking en de ouderling en de bediening van de tucht. Zijn boek beperkt zicht tot het ambt van de ouderling of oudste.

Koole en Velema (1982), hebben zich meer gericht op de plaats van de ouderling in de gemeente van Jezus Christus en ook op de betekenis van het werk dat hij doet. Kan de ouderling in een tijd waarin op kerkelijk en geestelijk gebied zoveel verandert, toch naar de Bijbelse bedoeling functioneren? Zij behandelen ook de verhouding van de ouderling tot de diakenen. Volgens hen bestaat in de gereformeerde traditie geen volkomen eenstemmigheid over het aantal ambten in de gemeente van Jezus Christus. Wel kan men zeggen, dat er vanaf het begin duidelijkheid was over de noodzaak van twee diensten, één voor de geestelijke verzorging van de gemeente en één voor de lichamelijke zorg in de meest brede zin van het woord (Koole en Velema, 1982:85).

Van Well (1982), richtte zich aan de andere kant op het ambt van de diaken. Hij wilde met zijn boek een bijdrage leveren aan het verdiepen van de eigen visie. Het betreft het diaconaat, de gemeente in de samenleving, de positie en de taken van de diakenen.

Trimp (1997), biedt in zijn boek een introductie aan aankomende kerkelijke ambtsdragers, in het bijzonder ouderlingen en diakenen. Volgens hem leert de praktijk dat de behoefte aan een dergelijke introductie voortdurend wordt gevoeld.

Van Bruggen (1987), publiceerde een boek over Ambten in de Apostolische Kerk. In zijn boek behandelt van Bruggen de volgende ambten: oudsten, diakenen en 'vrouw en ambt'. Hij wees verder naar de uiteenlopende gedachten die er door de eeuwen heen geweest zijn over de ambten of diensten in de kerk. In zijn studie is de vraag naar de uitgangspunten voor de organisatie van de kerk actueel. Hoe blijft de kerk trouw aan haar apostolische oorsprong? Verder biedt de auteur een verzameling opstellen van exegetische aard, gegroepeerd rond het thema van ambten en gaven in de kerk.

Het is duidelijk dat er in Nederland veel onderzoek is gedaan en boeken zijn geschreven met betrekking tot de ambten van oudsten en diakenen in de verschillende denominaties. Uit een aantal van deze onderzoeken is gebleken dat er verschillende meningen zijn over de rol van deze ambten binnen de verschillende christelijke denominaties. Dit heeft tot gevolg dat het functioneren van deze ambten verschilt van denominatie tot denominatie, en soms ook van gemeente tot gemeente. Op enkele punten zien wij toch wat overeenkomsten. De meeste kerken zien de taken van deze ambtsdragers alleen vanuit de richtlijnen die de apostel Paulus gaf in twee van zijn pastorale brieven: 1 Timotheüs 3:1-16 en Titus 1:6-9.

Binnen de kerken in Suriname zijn er geen publicaties die handelen over deze ambten. Voor deze scriptie heb ik interviews gehad met leiders van verschillende kerkdenominaties hier in Suriname.

De Evangelische Broeder gemeente in Suriname (EBGS), Bisschop John Kent.¹ De EBGS heeft enkele publicaties ten behoeve van haar medewerkers. Het gaat om de volgende werken.

¹ Bisschop John Kent is één van de drie Bisschoppen van het Evangelische Broeder Gemeente in Suriname (EBGS). Naast hem, heb je E. Ritfeld en T. Darnoud, nu emeritus.

- *Bestuursreglement van de Evangelische Broedergemeente in Suriname* (1997) met aanvullingen/wijzigingen vastgesteld door de Kerkconferentie in 2000. Dit reglement handelt over de gemeentebesturen, regionale besturen en regionale conferenties.
- *De Liturgie der Evangelische Broedergemeente* (1998). Dit boek behandelt de plaats van de liturgie, de grondslag van de liturgie, het lied van de gemeente, het gebed van de gemeente, de zegen des heren, de gewone diensten en de gang door het kerkelijk jaar.
- *Handboek van de Evangelische Broedergemeente in Suriname*, (2006). Dit handboek, behandelt de leer van de Evangelische Broeder gemeente, het wezen van de Evangelische Broeder gemeente, het leven van de leden en de dienst van de gemeente, de gemeente en haar arbeiders, de eredienst, de geschiedenis van de Evangelische Broeder – Uniteit (Unitas Fratrum), de tegenwoordige broeder-Uniteit en de geschiedenis van de Evangelische Broeder gemeente in Suriname.
- *Kerkorde, der Evangelische Broeder Gemeente in Suriname* (2008). De kerkorde handelt over de Evangelische Broedergemeente in Suriname, de Gemeente en haar lidmaatschap, de Dienst van de Gemeente, de Ambten van de Gemeente, de Provinciale organen van de Kerk, de Synode, het Provinciaal bestuur, de Medebeleidsorganen en de Oecumenische en andere betrekkingen.

De Evangelische lutherse Kerk in Suriname, Reverend Kevin L. Jacobson, Dominee van de Maarten Luther Kerk. De Maarten Luther Kerk heeft de *Kerkorde, der Evangelisch Lutherse Kerk in Suriname* (1996). Deze handelt over de kerk en haar leden, de sacramenten, de catechese, de gemeenten, de kerkvergadering, het kerkbestuur en stichtingen, verenigingen en andere organisaties.

De Hervormde Kerk, Ds. Kenneth Kross is predikant van één van de Hervormde gemeenten. De Hervormde Kerk heeft geen eigen boeken of publicaties over deze ambten, maar ze gebruiken wel een boek uitgegeven in Nederland ten behoeve van de

hervormde kerken getiteld: *Dienstboek voor de Kerken* (1998). Dit boek behandelt een aantal onderwerpen, namelijk: De Schrift, De Maaltijd en Het Gebed, enz.

De Baptisten gemeente, Broeder Carlo Schuster is één van de ouderlingen van de deze gemeente. De Baptisten Gemeente Vrije Evangelisatie heeft geen speciale boeken of publicaties over deze ambten, zij hebben wel een: Gewijzigde Statuten & Huishoudelijk Reglement der Baptisten Gemeente, "Vrije Evangelisatie", gevestigd te Paramaribo, vastgesteld in de vergadering der gemeente van 28 juni 1955. Deze handelt meer over hun statuten en huishoudelijk reglementen.

De Vergadering der Gelovigen, Broeder Mr. Michel Amafo, één der ouderlingen van de gemeente. Dit kerkgenootschap heeft ook geen publicaties over deze ambten, wel zegt broeder Amafo dat broeder Dr. Frank Jabini een boek had geschreven over 25 jaar "Vergadering van Gelovigen" in Suriname, maar hij kan niet aangeven of dit boek of delen ervan wel handelen over de ambten.

De CAMA Gemeente in Suriname, Ds. Johannes Martoredjo is één van de leiders van de CAMA Gemeente in Suriname. Het is Ds. Martoredjo niet bekend of er wel boeken en of publicaties zijn binnen hun organisatie hier in Suriname, die handelen over de ambten.

Dezelfde ontwikkeling zien wij ook binnen de Pinkster en of Volle Evangelie Gemeenten in Suriname. Het begin van de Volle Evangelie gemeente in Suriname gaat terug naar het werk van de zendeling John D. Tubbs van de Assemblies of God in november 1959 (Jabini 2000:118).

Binnen de Volle Evangelie Gemeenten zijn er verschillen in de rol van de ambten van oudsten en diakenen. Het is belangrijk te vermelden dat de meeste Volle Evangelie Gemeenten in Suriname een autonoom status hebben en daarom ook verschillen in het functioneren van de ambten van oudsten en diakenen. Er worden wel oudsten en diakenen ingezegend, echter zonder een duidelijke taakomschrijving of handleiding hoe zij moeten functioneren. Velen van deze oudsten en diakenen weten niet wat zij eigenlijk moeten doen.

In gesprekken en interviews met de leiders van de grote Pinkster en Volle Evangelie Kerken in Suriname, te weten: Bisschop Benny Macnack, leider van het Evangelie Centrum Suriname (ECS), Senior Pastor Irving Chin Sie Jen van Gemeente Gods, Apostel Irma Gimith-Woerdings van Gemeente Bribi, Senior Pastor Glenn Kranenburg van Pinksterzending Suriname en Apostel Eric Tjin Kon Kiem van Tabernacle of Faith and Love, blijkt dat geen van deze kerken of gemeenten, enige publicatie heeft die handelt over deze ambten. Zij beschikken niet over een handboek of kerkorde met richtlijnen voor het functioneren van deze ambten binnen hun gemeenten. Alleen apostel Eric Tjin Kon Kiem gaf aan dat zij wel individuele taakomschrijving heeft voor de verschillende oudsten en diakenen, maar ik mocht daarin geen inzake hebben.

Hoewel er geen publicaties of boeken zijn over dit onderwerp, gaven deze kerkleiders allemaal aan dat er bij het aanstellen en inzegenen van deze ambten binnen hun kerkgenootschap, wel rekening gehouden wordt met de richtlijnen en adviezen van de apostel Paulus in twee van zijn Pastorale brieven, namelijk 1 Timotheüs en Titus.

Bij de Evangelical School of Theology is er één onderzoek gedaan over De leer van de Gemeente door Dr. Franklin Jabini (2006). In dit boek heeft de schrijver kort aandacht besteed aan de ambten in de gemeenten. Verder is er, voor zover ik heb kunnen nagaan, bij de Evangelical School of Theology een cursusboek waarin 1 Timotheüs 3 en Titus 1 behandeld worden. Dit boek is ook geschreven door Dr. Jabini (2005), ten behoeve van de Basis Theologische Opleiding van de Evangelical School of Theology. De behandeling in dit boekje over geestelijk leven is echter niet *normatief*, maar *descriptief*. Het beschrijft alleen de geestelijke eigenschappen die nodig zijn voor de ambtsdragers.

Het probleem is dat er binnen de Surinaamse Kerken, maar vooral de Volle Evangelie Gemeenten, nog geen onderzoek is gedaan naar de Bijbelse rol of taken van oudsten en diakenen. Vanwege dit probleem is er ook binnen de Volle Evangelie Gemeente The Open Door, geen duidelijkheid over het functioneren van deze ambten.

In deze scriptie wordt daarom een onderzoek gedaan naar de Bijbels Theologische rol van de ambten binnen de Volle Evangelie gemeenten, maar in het bijzonder de Volle Evangelie Gemeente The Open Door.

1.2. Afbakening en methodologie van het onderzoek

De scriptie is een empirisch en literair onderzoek naar het model van Soudijn (1991).

In de eerste plaats zullen er literatuurstudies worden gedaan naar de betekenis van de ambten opzieners en diakenen. Ik zal mij bij dit onderzoek beperken tot literatuur in het Nederlands. Er zal dan een Bijbels theologische woordstudie worden gedaan over deze ambten in het Oude en Nieuwe Testament en hun plaats binnen de Nieuw Testamentische gemeenten.

In de tweede plaats zal er gekeken worden naar het functioneren van de ambten binnen de Surinaamse kerken. Omdat er geen literatuur en publicaties zijn binnen de Surinaamse kerken, zal er gebruik gemaakt worden van interviews, enquêtes en gesprekken.

Dit empirisch deel van de studie zal zich beperken tot de Volle Evangelie kerken in Suriname. Vervolgens zal aandacht besteedt worden aan de Volle Evangelie gemeente *The Open Door*. De studie heeft het karakter van een case study.

1.3. Het doel van dit onderzoek

Het doel van dit onderzoek is om een Bijbelse oplossing te vinden voor het probleem in het functioneren van de ambten in de Surinaamse kerken, maar in het bijzonder de Volle Evangelie kerken. In gesprekken met voorgangers van verschillende Volle Evangelie Gemeenten, is er duidelijk gebleken dat het functioneren van de ambten niet gebaseerd is op een Bijbels theologisch onderzoek. In interviews met leiders binnen de Volle Evangelie Gemeenten, gaven zij duidelijk als antwoord op één van mijn vragen, dat er wel verandering moeten komen in het huidige functioneren van deze ambten. We moeten terug naar de Bijbelse taken van deze ambten. Maar hoe moeten wij dat doen? Er moet onderzoek gedaan worden naar de Bijbelse taken van deze ambten. De uitkomst van dat onderzoek zal proberen een antwoord te vinden voor

het geconstateerde probleem in het functioneren van deze ambten binnen de Pinkster en Volle Evangelie Gemeenten in Paramaribo - Suriname, in het bijzonder de Gemeente The Open Door. Het onderzoek moet uiteindelijk als resultaat hebben, een werkbaar plan voor de Volle Evangelie Gemeente "The Open Door". Deze gemeente bestaat al 27 jaren. Zij heeft in het verleden diakenen en ouderlingen gehad, maar er was nooit een duidelijke taakomschrijving voor deze ambten. Persoonlijk vind ik dat het functioneren van de ambten binnen deze gemeente niet naar tevredenheid geschiedt, vanwege het feit dat er onvoldoende kennis is over wat er gedaan moet worden en hoe.

Het onderzoek zal de Pinkster en Volle Evangelie Gemeenten een beter Bijbels theologisch inzicht geven over de rol van oudsten en diakenen, zodat zij op een Bijbels verantwoorde wijze hun ambten kunnen vervullen.

1.4. De opzet van het onderzoek

De opzet van het onderzoek zal er na dit inleidend hoofdstuk als volgt uit zien.

In hoofdstuk 2 zal er gekeken worden naar de ambten, en hun betekenis in het algemeen. Daarna zal er gekeken worden naar hun rol en functioneren binnen de Nieuwtestamentische gemeenten. Ik doe dan een Bijbels theologische woordstudie over deze ambten in het Nieuwe Testament en hun plaats binnen de Nieuwtestamentische gemeenten. Vervolgens zal er gekeken worden naar de Surinaamse situatie, maar vooral binnen de Volle evangelie gemeenten. Tenslotte kijk ik of culturele verschillen ook een rol kunnen spelen bij het functioneren van deze ambten binnen de verschillende etnische groepen in Suriname. Ik denk bijvoorbeeld aan gemeenten die zich speciaal richten op een bepaalde etnische groep.

In hoofdstuk 3 ga ik een historisch overzicht geven over de gemeente The Open Door en de huidige stand van zaken met betrekking tot de ambten binnen The Open Door bespreken.

In hoofdstuk 4 ga ik aan de hand van het studieresultaat een werkbaar plan ontwikkelen voor een beter functioneren van deze ambten binnen de gemeente The Open Door.

HOOFDSTUK 2. Bijbels theologische visie op de kerkelijke ambten

2.1. Ambten naar hun betekenis in het algemeen.

2.1.1. De betekenis van het woord oudste en oudsten in het Oude Testament.

Het woord 'oudste' komt in het Oude Testament in totaal 15 keren voor. In de NBG51 vertaling is het woord oudste gekozen als de vertaling van verschillende Hebreeuwse woorden.

Het is een zelfstandig naamwoord en komt van *presbus* (een oud man) en *presbuteros* (oude).

In het Oude Testament wordt dit woord in het algemeen gebruikt voor een oudere of oud persoon, hetzij man of vrouw. Het woord wordt meer gebruikt om oudere personen in een huis of gezin met een bepaald gezag aan te duiden. We zien dat bijvoorbeeld in Genesis 24:2:

En Abraham zeide tot zijn knecht, de oudste in zijn huis, die alles wat hij had bestuurde: Leg toch uw hand onder mijn heup.

Daarnaast geeft het woord "oudste" ook het verschil aan tussen de oudste en de jongste in een huis of gezin (zie Genesis 44:12)

En hij stelde een onderzoek in; hij begon bij de **oudste** en eindigde bij de jongste; en de beker werd gevonden in Benjamins zak". In dit geval gaat het om de oudste in leeftijd.

De meervoudsvorm van oudste, "oudsten", komt 122 keren voor in het Oude Testament. We komen oudsten tegen in het huis van de koning. In Genesis 50:7 lezen wij over de oudsten van het huis van Farao. We zien ook in dit vers de oudsten van het land Egypte. We komen deze oudsten ook tegen in het huis van koning David.

En de oudsten van zijn huis kwamen bij hem om hem van de grond te doen opstaan, maar hij wilde niet; ook at hij niet met hen (2 Samuël 12:17).

Er waren ook oudsten van Israël. Deze oudsten hadden veel invloed en gezag, want in 2 Samuël 5:3 lezen we het volgende over deze oudsten:

Dus kwamen alle oudsten van Israel bij de koning te Hebron, en koning David sloot met hen voor het aangezicht des HEREN te Hebron een verbond; daarop zalfden zij David tot koning over Israël.

Zij hadden het gezag om David tot koning over Israël te zalven. Er waren ook oudsten van het volk en van de priesters:

De HERE zeide aldus: Ga heen, koop u een pottenbakkerskruik, en ga met enige van de oudsten des volks en van de oudsten der priesters,.... (Jeremia 19:1).

Hier gaat het om mensen met gezag en eer, maar ook om mensen met een stukje politieke macht.

2.1.2. De oudsten in het Oude Testament

Tot nu toe hebben we gezien dat er sprake was van het gebruik van de woorden oudste en oudsten in het Oude Testament. Het woord 'oudste', werd meer gebruikt voor oudere in leeftijd. De oudsten hadden meer een leidinggevende taak, maar hun verantwoordelijkheden verschillen wel aan de hand van de positie die zij moesten vervullen. We gaan nu kijken naar de taken die deze oudsten moesten vervullen.

2.1.2.1. De taken van de oudsten in het Oude Testament.

Volgens Hendriks (1972:11) komen wij drieërlei oudsten tegen in het Oude Testament: de oudsten van Israël als vertegenwoordigers van het volk (Exodus 3:16), de oudsten van de stam als representanten van een stam (Richteren 11:5), en de oudsten van een stad als de leidende figuren van een stad (Richteren 8:14).

Als we kijken naar de meervoudsvorm "oudsten" zoals het is gebruikt in het Oude Testament, dan zien we inderdaad verschillende soorten oudsten met verschillende taken of verantwoordelijkheden.

Zo lezen wij in Genesis 50:7 over de oudsten van het huis van Farao. Deze oudsten hadden bepaalde verantwoordelijkheden in het huis van de koning. Ook het besturen door een *raad van oudsten* in Israël stamt uit het Oude Testament.

We zien het reeds in de tijd van Mozes functioneren in families en stammen van Israël. De oudsten gaven als stamvader leiding aan het leven van de stam. In Exodus 3:16; 4:29 lezen wij hoe Mozes de oudsten bij elkaar riep om te overleggen over de uittocht uit Egypte.

In de nacht van de uittocht hadden de oudsten de zorg voor het slachten van de offerdieren (Exodus 12:21). Onderweg naar Kanaän, bij de berg Sinai, gaf Mozes de wet van God door aan de oudsten (Exodus 19:7).

Later, in het land Kanaän, werden er oudsten aangesteld over steden en gebieden. In Kanaän werden de steden en gebieden verdeeld onder de verschillende stammen. Toen werden de verantwoordelijken aangeduid als oudsten van een bepaalde stad of gebied. Zo lezen wij over de oudsten van Gilead (Richteren 11:4-11), de oudsten van Bethlehem (1 Samuël 16:4) en de oudsten van de steden van Juda (Ruth 4:2; 1 Samuël 30:26-31).

Deze oudsten geven raad, spreken recht en nemen gezamenlijk belangrijke beslissingen. Men kan voor vele zaken bij hen terecht. Zij leiden en besturen het volk. Deze oudsten genoten een zeker aanzien onder het volk, want er werd naar hen geluisterd. Zij vertegenwoordigden het volk bij belangrijke vergaderingen (Numeri 27:21-22). De volksleiders en profeten gebruikten zelfs oudsten om invloed uit te oefenen op de massa (Exodus 3:16vv; Numeri 4:29 etc.).

Mozes stelde op bevel van de Here God, zeventig oudsten aan om recht te spreken over het volk. Zij vormden samen een college, dat hem hielp bij het leiden van het volk. Deze zeventig vertegenwoordigden de eenheid van het volk. Als helpers van Mozes waren zij ook organen van God en dragers van zijn Geest. Zij worden ook wel 'opzieners' en 'oversten' genoemd (Exodus 18:25-26 & Numeri 11:16,25).

Ten tijde van de koningen beperkten de oudsten, als vertegenwoordigers van de rechten en vrijheden van het volk en van hun eigen vrijheden, de koninklijke macht. Zij hielpen het koningschap stichten en erkenden David als koning over heel Israël (1 Samuel 8:4vv; 2 Samuël 3:17vv; 5:1vv).

De koningen respecteerden de oudsten en vroegen hen advies in gewichtige staatsaangelegenheden (1 Koningen 8:1; 20:7; 2 Koningen 23:1). Ook tijdens de ballingschap hielden zij het volk bijeen (Jeremia 29:1; Ezechiël 14:1v; 20:1-3). Na de terugkeer maakten zij een snelle organisatie van de staat mogelijk. In het boek Nehemia werden zij edelen genoemd (bijv. Nehemia 2:16).

Door heel het Oude Testament heen is er sprake van oudsten van Israel. Het gaat daarbij om mannen van aanzien en gezag, die in tal van zaken een gewichtige stem hadden (Hendriks, 1972:10).

2.1.2.2. Conclusie.

Gezien het voorgaande kunnen we stellen dat de woorden ‘oudste’ en “oudsten” op verschillende manieren voorkomen in het Oude Testament.

Bij het woord “oudste” zien wij dat het in het oude Testament, meer de aanduiding heeft van oudste persoon binnen een gezin of familie. Van de 15 keren dat wij de vertaling van het woord “oudste” in het Oude Testament tegenkomen, heeft het meer de betekenis van ouder zijn in leeftijd, dus de oudste man of vrouw in een huis, gezin of familie. Het heeft te maken met het verschil in leeftijd. Verder werd het woord gebruikt voor de ouderen, als vergelijking met de nu levenden, dat wil zeggen de voorouders of voorvaderen.

De vertaling van de verschillende Hebreeuwse woorden voor “oudsten” komen wij 122 keren tegen in het Oude Testament. In de meeste gevallen gaat het om een groep mannen met bepaald gezag over bijvoorbeeld: het huis van de koning, een stam, een stad, een land. Hoewel het ook gaat om wat oudere mannen, hebben zij meer een leiding gevende rol op het gebied waar zij functioneren.

We zien ook dat het gebruik “oudsten” niet alleen bij de Joden voorkomt, maar mogelijk ook bij de andere volkeren rondom Israel. Wij hebben gezien dat Egypte ook oudsten had. Ik geloof dat het mannen waren die dichterbij het volk stonden en meer contact met het volk hadden.

Dus het gebruik “oudsten” is een eeuwenoude bestuursvorm, waarbij mannen van aanzien helpen om leiding te geven binnen een groot gezin, bijvoorbeeld het huis van een koning, een stad en een land.

2.1.3. Woordgebruik in het Nieuwe Testament

De vertaling van het woord “oudste” komen we 5 keren tegen in het Nieuwe Testament. In de NBG51 vertaling is dit woord gekozen als de vertaling van verschillende Griekse woorden.

In twee gevallen heeft het de betekenis van de oudste persoon in een huis of gezin. In sommige gevallen wordt het Griekse woord Πρεσβυτερος vertaald met oudste.

Een voorbeeld hiervan vinden wij in Lucas 15:25:

*“Zijn **oudste** zoon was op het land, en toen hij dicht bij huis kwam, hoorde hij muziek en dans”.*

Het gaat hier om de oudste in leeftijd. Het Griekse woord Πρεσβυτερος is hier gebruikt. Misschien kunnen wij ook denken aan iemand met een bepaald gezag. De Bijbel laat ons zien dat het hier gaat om de oudste zoon van de “hoofdpersoon” in deze gelijkenis. Oudste zonen hebben een groot vermogen en een slavenstoet. Dus het kan best zijn dat deze oudste zoon ook een bepaald gezag uitoefent binnen het ‘bedrijf’ van zijn vader. In elk geval betreft het bijvoorbeeld de ‘oudere’ van twee zonen.

In Romeinen 9:12 zien wij dat het ook gaat om de oudste in leeftijd. “*De **oudste** zal de jongste dienstbaar zijn*”. Hier is het Griekse woord “Meizoon” (μειζων), vertaald met oudste en heeft de betekenis van grotere of meerdere (Fahner, 1992:314).

In 1 Timotheüs 5:19 wordt het woord (Πρεσβυτερος) gebruikt.

*Gij moet geen klacht tegen een **oudste** aannemen, tenzij er twee of drie getuigen zijn.*

In dit geval kunnen we ook denken aan zowel een oudere persoon als een ambtsdrager. De apostel Paulus gaf hier instructies aan de jonge leider Timotheüs, hoe om te gaan met oudere mensen en leiders in de gemeente.

Sommige Nederlandse vertalingen vertalen dit vers als volgt: *“Neem tegen een ouderling geen beschuldiging aan, anders dan onder twee of drie getuigen”* (SV).

Het Boek vertaalt het woord oudste als volgt: *“Luister niet naar klachten over een voorganger, tenzij er twee of drie getuigen zijn, die hem beschuldigen”* (Het Boek).

Vanwege deze gedachten kunnen we stellen, dat het woord oudste hier meer gebruikt is om het ambt van oudste aan te duiden.

In de brieven 2 en 3 Johannes, gebruikte de apostel Johannes ook het woord Πρεσβυτερος (oudste) in de aanhef van zijn brieven als aanduiding van hemzelf. In dit geval kunnen we in de eerste plaats denken aan zijn hoge leeftijd, want toen hij deze brieven schreef was hij al op zeer hoge leeftijd. Maar in de tweede plaats kunnen we ook denken aan het ambt van oudste. Volgens Aebi (1973:190), noemt hij zichzelf “de oudste” (Grieks: Presbyteros), zowel in de zin van “oudere” als “vooraanstaand man in de gemeente”. Maar hier kan niet een aan plaats gebonden presbyterambt bedoeld zijn; eerder zal het hier gaan om een eretitel, op grond van hoge ouderdom en algemeen genoten respect.

Het woord ‘oudste’ of ‘oude’ kan ook als zelfstandig naamwoord functioneren, bijvoorbeeld de ‘ouderen’ in het algemeen in tegenstelling tot de ‘jongeren’. Enkele voorbeelden zien we in Handelingen 2:17, maar ook bij de ‘oudere (mannen)’ en ‘de oudere (vrouwen)’ in tegenstelling tot de jongere mannen en vrouwen (1 Timotheüs 5:1,2).

Ten tweede wordt het woord gebruikt voor de ouderen, als vergelijking met de nu levenden, dat wil zeggen de voorouders of voorvaderen. Zo lezen we in de introductie van Hebreëen 11:2, over de geloofsgetuigen, dat door dit (geloof) de ouderen, dat betekent de ‘vaderen’ en uit hoofdstuk 1:1, de voorvaderen, een getuigenis hebben gekregen. We zouden het woord in Mattheüs 15:2 en Marcus 7:3,5 in de zin van voorvaderen moeten verstaan.

In de derde plaats, heeft het woord ‘oudste’ in het verlengde van de eerste betekenis, de betekenis als een titel voor iemand die een speciale verantwoordelijkheid draagt voor de joodse of christelijke gemeenschap. Binnen de joodse gemeenschap kan het woord betrekking hebben op een oudste van een plaatselijke gemeenschap.

Zo een voorbeeld vinden wij in Lucas 7:3: *“Toen hij van Jezus hoorde, zond hij enige oudsten der Joden tot Hem met het verzoek te komen en zijn slaaf in het leven te behouden”*.

Het kan ook een lid zijn van een van de drie groepen waaruit de Hoge Raad in Jeruzalem bestond (Marcus 11:27; Lucas 20:1). Deze twee bijbelgedeelten laten ons zien dat het om deze drie groepen gaat: de overpriesters, de schriftgeleerden en de oudsten.

Evenals Hendriks, die een drieërlei oudsten ziet in het Oude Testament, ziet Van den Brink (2008) ook drie groepen oudsten in het Nieuwe Testament: hij onderscheidt oudsten die een bepaalde leeftijd bereikt hebben, oudsten als oudste zonen binnen een gezin of familie en oudsten als een titel voor mensen met speciale verantwoordelijkheid. Naast de overpriesters en de Schriftgeleerden hadden de oudsten ook zitting in het Sanhedrin (Mattheüs 27:41). Dit was een college die ‘raad van oudsten’ werd genoemd (Lucas 22:66).

Volgens Joodse overlevering was het Sanhedrin een rechtstreekse voortzetting van het college van zeventig oudsten, dat door Mozes werd ingesteld (Numeri 11:16,17) (Hendriks, 1972:11).

De meervoudsvorm “oudsten” komt in totaal 59 keren voor in het Nieuwe Testament.

Zoals we eerder hadden aangegeven, gaat het om oudsten met bepaalde verantwoordelijkheden binnen de Joodse gemeenschap.

Ongeveer hetzelfde systeem van oudsten in het Oude Testament, komen we weer tegen in het Nieuwe Testament. We zien de oudsten des volks (Mattheüs 21:23; 26:3; 26:47). We komen de oudsten ook samen met de overpriesters tegen in het Nieuwe Testament (Mattheüs 26:57; 27:1; 27:3).

Er was ook een “Raad van oudsten” van het volk (Lucas 22:66) *“En toen het dag geworden was, kwam de Raad van de oudsten van het volk bijeen, overpriesters en schriftgeleerden, en zij leidden Hem voor hun Raad”*.

Een ander woord, is het woord Presbiterion (Πρεσβυτεριον) Dit is een vergadering van de oudere mannen, of de oudstenraad. Dit is te vergelijken met “de raad der oudsten” in Psalm 107:32.

We lezen verder in Timotheüs 4:14 over de “gezamenlijke oudsten”, “het team van oudsten”. In dit geval gaat het om oudsten als kerkelijke ambt. Dit vanwege de handelingen die zij verrichtten: “*de handoplegging van de gezamenlijke oudsten*”.

In de tweede plaats zien we het woord ‘opziener’ (*episkopos*). Het is een zelfstandig naam woord en bestaat uit *epi* (op) en *skopeō* (acht slaan op). Uit het woord “Episkopos” (Επισκοπος) is het woord *episcoop* afgeleid. Van dit woord is later het woord “bisschop” afgeleid.

De vertaling “opziener” (voor episkopos) komen we 5 keren tegen in het Nieuwe Testament. Twee keren in het meervoud.

- 1) Handelingen 20:28, “*waarover de Heilige Geest u tot opzieners (episkopous) gesteld heeft*”.
- 2) Filippenzen 1:1, “*aan al de heiligen...tezamen met hun opzieners (episkopois) en diakenen*”.

Drie keren in het enkelvoud, waarbij één betrekking heeft op de Heer Jezus.

- 1) 1Timotheus 3:2, “*een opziener (episkopon) dan moet zijn onbesproken, de man van een vrouw, nuchter*”.
- 2) Titus 1:7, “*een opziener (episkopon) moet onberispelijk zijn als een beheerder van het huis Gods*”.
- 3) 1 Petrus 2:25, “*maar thans hebt gij u bekeerd tot de Herder en Hoeder (episkopon) van uw zielen*”.

In het Nieuwe Testament komen we de betekenis van oordeel tegen bij het verwante woord *episkopē* ‘bezoeking’ (vgl. Lucas 19:44; 1 Petrus 2:12; zie LXX Numeri 16:29; Jeremia 6:15; 10:15). Het woord wordt in 1 Timotheüs 3 echter niet in die betekenis gebruikt (zie ook Handelingen 1:20). Het heeft de betekenis van “toezicht houden” (zie ook Handelingen 20:28; Filippenzen 1:1; Titus 1:7; 1 Petrus 2:25). Een opziener is iemand die dingen in de gemeente moet ‘overzien’. Zien dat dingen goed gaan. Het werkwoord *episkopeō*, dat we twee keer tegenkomen in het NT (Hebreeën 12:15; 1 Petrus 5:2) heeft ook de betekenis van ‘zorgen voor, overzien, toezien op (Jabini, g.d.:14).

Het gaat bij het woord ‘opziener’ ten eerste om iemand die belast is met de plicht om te zien, dat de dingen door anderen juist gedaan worden; hij is de bewaker of hoofdopzichter.

Ten tweede gaat het om iemand die toezicht houdt, de oudere of opzichter van de gemeente. Wat allereerst de presbyters en episcopen aangaan, voorop dient volgens Ridderbos (1978:510) te worden gesteld, dat wij hierin met één en hetzelfde ambt te doen hebben.

Koole en Velema (1982:11) delen hierover een heel andere mening. Zij vinden wel dat het hier gaat om twee verschillende ambten. Deze twee verschillende Griekse woorden geven niet de aanduiding aan van het ene ambt van oudste, maar de aanduidingen van twee verschillende ambten. Volgens hen moet het verschil hierin gezocht worden, dat de presbyters de geestelijke leiders van de gemeente waren, omdat zij het geestelijk opzicht hadden over de gemeente en de tucht uit oefenden. Aan de andere kant hadden de episcopen meer een administratieve taak, omdat zij de zorg hadden voor de uiterlijke gang van zaken bij de eredienst. Ook de verzorging van de armen hadden zij tot hun taak.

Koole en Velema (1982:11) geven verder aan dat men later in de geschiedenis van de oude kerk deze beide taken in handen van dezelfde mensen had toevertrouwd.

2.1.3.1. Conclusie

Hetzelfde systeem van oudste en oudsten uit het Oude Testament, komen wij ook tegen in het Nieuwe Testament. In de Evangelieën zien wij de oudsten vaak samen met de overpriesters en de schriftgeleerden. Zij vormden samen één college (Mattheüs 27:41) *“Evenzo spotten de overpriesters samen met de schriftgeleerden en oudsten en zij zeiden”*:

De Heer Jezus gaf ook aan dat Hij zou lijden onder deze groep: *“En Hij begon hen te leren, dat de Zoon des mensen veel moest lijden en verworpen worden door de oudsten en de overpriesters en de schriftgeleerden en gedood worden en na drie dagen opstaan”* (Marcus 8:31).

Pas in Handelingen 14:23 lezen wij over de aanstelling van oudsten als gezagsdragers in de gemeente. Behalve het woord presbuteros, gebruikte de apostel Paulus ook het woord episkopos 4 keren (Handelingen 20:28; Filippenzen 1:1; 1 Timotheüs 3:2 en

Titus 1:7). Verder gebruikte de apostel Petrus het woord in 1 Petrus 2:25, met verwijzing naar de Christus, als onze Herder en Hoeder.

In de brieven van Paulus worden beide woorden *presbuteros* en *episkopos* gebruikt voor hetzelfde ambt.

In het Oude Testament ging het om oudsten in het huis van de koning, oudsten in een stam, oudsten van een stad, oudsten van een land of om de oudsten van het volk Israël. Meestal ging het dan om familie- of geslachtshoofden.

Maar in het Nieuwe Testament, gaat het naast het andere, ook om oudsten in een plaatselijke gemeente, waarbij familieverwantschap geen rol speelt. Deze oudsten hebben de leiding over een “geestelijke” familie, namelijk over kinderen van God, de gemeente van Jezus Christus. Maar in beide gevallen gaat het om mensen die leiding moesten geven en toezicht moesten houden.

2.1.4. De betekenis van woord diaken.

De term is reeds in de bijbel aan te treffen: de vroegste christelijke gemeenten hadden diakenen.

Het woord diaken komt van het Griekse woord *diakonos* (δίακονος), dat dienaar betekent. Het werkwoord *diakoneo* betekent aan tafel dienen, *diakonia* is dienst en *diakonos* is dienaar (Pop, 1991:103).

We kunnen deze woorden vertalen met: dienaar, bediende, dienstknecht, slaaf.

In het Nieuwe Testament komen we verschillende woorden tegen die min of meer dezelfde betekenis hebben. Het gaat om de volgende woorden:

- 1) Een *diakonos* (δίακονος) is een 'dienstknecht' of een 'dienaar', iemand die een bepaald dienstwerk uitvoert (bijvoorbeeld: Mattheüs 20:26 Johannes 2:5,9 Romeinen 13:4 15:8 16:1 Galaten 2:17 Efeze 3:7 6:21 1 Timotheüs 3:8,12).
- 2) Een ander woord dat in het Grieks gebruikt wordt is het woord *doulos* (δουλος). Een *doulos* is een 'slaaf', iemand die het eigendom van een ander is, (bijvoorbeeld Johannes 8:34 Handelingen 16:17 1 Corinthe 7:21 en Filippenzen 2:7).

- 3) Het derde woord is *hupèretès*, wat betekent 'dienaar', 'het in dienst zijn', 'handlangersdienst'. Dit is iets officiëler dan diakonos (bijvoorbeeld Mattheüs 5:25 & 26:58 Lucas 4:20 Johannes 7:32 18:36 Handelingen 13:5 26:16 2 Corinthe 4:1).
- 4) Ook het woord *leitourgos* betekent 'bedienaar' of 'ambtsdrager' (Romeinen 13:6 15:16 Filippenzen 2:25 Hebreeën 1:7 8:2).
- 5) Tenslotte het woord *thérapon*. Dit woord betekent 'dienaar van een bepaalde persoon'; aanduiding van waardigheid (Hebreeën 3:5).
- 6) *misthios* en *misthotos*, 'een gehuurde', 'een dagloner'.
- 7) *oiketes*, 'een huishoudslaaf'.

2.1.5. Diakenen in het Oude Testament?

Komen er ook diakenen voor in het Oude Testament? Deze vraag is niet zo makkelijk te beantwoorden.

2.1.5.1. Het woord dienaar of dienaren in het Oude Testament.

In de NBG51 komen wij het woord dienaar 32 keren tegen in het Oude testament. In de meeste gevallen heeft het woord te maken met het dienaar zijn van iemand anders. In Exodus 24:13 lezen wij over Jozua als de dienaar van Mozes. Zo hebben we ook dienaren van koningen en hooggeplaatste personen. Alleen in het boek Daniël, lezen wij dat koning Darius Daniël aansprak als dienaar van de levende God (Daniël 6:20).

2.1.5.2. Het onovergankelijk werkwoord dienen.

Eveneens komen wij het woord dienen 145 keren tegen in de NBG51.

Ook hier gaat het om verschillende betekenissen. Soms heeft het te maken met het dienen van hooggeplaatste mensen, zoals koningen. In sommige gevallen heeft het de betekenis van 'als slaaf dienen'. Verder kan het woord gebruikt worden als: dienen als, dienen te, dienen tot of zorgen voor.

Een voorbeeld hiervan vinden wij in Genesis 1:14:

“En God zeide: Dat er lichten zijn aan het uitspansel des hemels om scheiding te maken tussen de dag en de nacht, en dat zij dienen tot aanwijzing zowel van vaste tijden als van dagen en jaren”.

Hier heeft het de betekenis van: dit zal ervoor zorgen dat jullie vaste tijden als van dagen en jaren hebben.

Maar het woord wordt ook gebruikt voor de mensen die God dienen.

Het Jodendom ziet in dienen niet iets onwaardigs, hoewel het wel van betekenis is, wie men dient. Merkwaardig is, dat de Septuaginta het werkwoord diakoneo niet gebruikt; hij bezigt ter vertaling van de Hebreeuwse woorden voor dienen andere Griekse woorden (Pop, 1991:103).

De woorden dienen en dienaar komen wel veel voor in het Oude Testament, maar niet als een ‘bediening’, of een ‘ambt’, meer in de betekenis van het dienen van iemand als slaaf, het dienen van koningen, mensen die anderen dienen en zelfs voor het dienen van de Here God. Dus het principe van dienen vinden wij wel terug in het oude Testament.

2.1.4. Diakenen in het Nieuwe Testament.

Het woord dienen komen we 20 keren tegen in het Nieuwe Testament (NBG51). Vooral in de Evangelien gaat het meer om het dienen van God de Vader, van Jezus Christus en in sommige gevallen wordt er een vergelijking gemaakt met het dienen van God of het dienen van de mammon. Een voorbeeld hiervan vinden we in Lucas 16:13: *“Geen slaaf kan twee heren dienen, want hij zal of de ene haten en de andere liefhebben, of zich aan de ene hechten en de andere minachten; gij kunt niet God dienen en Mammon”.*

In deze tekst is het Griekse woord ‘douleuo’ gebruikt en vertaald met: dienen, dienstbaar zijn of slaaf zijn (Fahner, 1992:633).

Het woord dienst komen we 30 keren in het Nieuwe Testament (NBG51) tegen. In Handelingen 1:25 lezen wij het volgende: *“om de plaats van deze dienst en dit apostelschap in te nemen, waarvan Judas vervallen is om naar zijn eigen plaats te*

gaan". Bij deze 'dienst' is het Griekse woord 'diakonia' gebruikt wat is vertaald met: het (be)dienen, dienst, bediening of dienstbetoon.

We komen het woord 'dienaar' 19 keren tegen in het Nieuwe Testament en 'dienaren' 10 keren. In 1 Timotheüs 4:6 lezen wij over Timotheüs als 'dienaar' (diakonos) van Jezus Christus. *"Als gij dit de broeders voorhoudt, zult gij een goed dienaar van Christus Jezus zijn, wel onderlegd in de woorden des geloofs en der goede leer, die gij gevolgd zijt"*.

In 1 Corinthe 3:5 lezen wij over Paulus en Apollos als 'dienaren' (diakonos). *"Wat is dan Apollos? Of wat is Paulus? Dienaren, door wie gij tot geloof gekomen zijt, en wel zoals de Here dit aan een ieder geschonken heeft"*.

De Griekse woorden diakonos (dienaar, dienaren) en diakonia (dienst, het dienen), komen we op verschillende plaatsen en in verschillende vormen tegen in het Nieuwe Testament. We zien het vaak voorkomen in de betekenis van 'dienaar' of van een 'bediening'. Hierdoor heeft het een hele ruime invulling.

2.1.5.1. Enkele voorbeelden van dienaren (diakonos) in het Nieuwe Testament.

In het Grieks worden de bedienenden van de bruiloft te Kana, diakonos genoemd (Johannes 2:5,9). En in Lucas 22:27 noemt Christus zichzelf een diakonos, maar ook in Romeinen 15:8 wordt Christus een dienaar (diakonon) van de Joden genoemd. Wanneer de zeven mannen aangesteld worden door de apostelen, in Handelingen 6, wordt echter niet gesproken over diakonen, maar zij worden aangesteld voor de taak om de tafels te bedienen (diakoneo). Hoewel de zeven een dienende taak hadden, is het niet duidelijk aangegeven of het hier gaat om de instelling van het ambt van diaken. Er zijn wel sommigen die denken dat het om zeven diakonen gaat. In de grondtekst van het Nieuwe Testament, schreef Fahner (1992:53) als opschrift van Handelingen 6: "Verkiezing van de zeven diakonen". (Verkuyl, 1992:402) denkt ook dat het hier om de instelling van het diaken ambt ging.

Eerst zien wij in de gemeente te Jeruzalem de instelling van het diaconaat (Handelingen 6:1-6). Die diakenen werden in het bijzonder belast met de armenzorg en het werk onder groepen die zich verwaarloosd voelden.

Opmerkelijk is dat er in Handelingen 6:4 wel staat dat de apostelen zich zullen houden aan de diakonos (bediening) van het Woord. Als wij er vanuit gaan dat de zeven mannen in Handelingen 6 diakenen waren, dan blijkt duidelijk uit dit bijbelgedeelte dat er tot die tijd nog geen diakenen als ambtsdragers waren aangesteld.

In de brieven van Paulus komen wij de verschillende gebruiken van deze woorden tegen. De gelovigen in 2 Corinthe 3:6 worden dienaren (diakonos) van een nieuw verbond genoemd.

In Romeinen 13:6 wordt van de overheden gezegd dat zij diakonos (dienaren) van God zijn. En in Romeinen 16:1 wordt gesproken over zuster Febe, welke ook een dienaar (diakonos) is. De apostel Paulus zegt dat hij een dienaar (diakonos) is geworden van het evangelie (Efeze 3:7). En van Tychikus wordt gezegd dat hij een dienaar (diakonos) van de Heer was (Efeze 6:21). Viertel (nd: 29) zegt dat de Bijbel over elk christen als dienaar (diakonos) spreekt. Jezus zelf gaf daarvan een waardig voorbeeld door niet slechts te leren, maar tevens door dit in praktijk te brengen, toen Hij de rol van een dienstkecht bekleedde door de voeten van de discipelen te wassen (Johannes 13).

We lezen verder in Colossenzen 1:7, van Epafraas dat hij een trouwe dienaar (diakonos) van Christus is. Verder zegt de apostel Paulus dat hij een dienaar (diakonos) is geworden van de gemeente (Colossenzen 1:25).

En in 1 Timotheüs 1:12 zegt de apostel Paulus van zichzelf, dat hij gesteld is in Zijn dienst (diakonia). Ook van Timotheüs wordt in 1 Timotheüs 4:6, gezegd dat hij een dienaar (diakonos) van Christus was. En in Filippenzen 1:1 en 1 Timotheus 3: 8-13 gaat het om diakenen in de plaatselijke gemeente.

2.1.5.2. Conclusie.

Het werkwoord *diakonos* (dienaar, dienaren) is op verschillende manieren gebruikt in het Nieuwe Testament. Zoals we gezien hebben, heeft het woord betrekking op bijna alle terreinen in de dienst van het evangelie. Het bedienen bij een feest wordt ook *diakonos* genoemd. De Here Jezus wordt *diakonos* van de Joden genoemd. De gelovigen waren *diakonos* van een nieuw verbond en van Christus, de apostelen waren *diakonos* van het evangelie en alle gelovigen zijn *diakonos* van Christus. Behalve het ambt van diaken, behoren alle diensten binnen het evangelie te zijn *diakonos* van de Heer en de gemeente. Zelfs van de overheid wordt gezegd dat zij in dienst (*diakonos*) van God staat.

2.2. Ambten, hun rol en functioneren binnen de Nieuw Testamentische gemeenten.

In dit onderdeel willen we gaan kijken naar de rol en het functioneren van oudsten en diakonen binnen de Nieuw Testamentische gemeenten. We gaan eerst kijken naar het ambt van oudste of ouderling en daarna kijken we naar dat van diakonen.

2.2.1. De oudste of ouderling in het Nieuwe Testament

In de tijd van het Nieuwe Testament kent het Joodse volk nog steeds een presbiterion, een raad van oudsten (zie Lucas 22:66, Handelingen 22:5).

De leden van het Sanhedrin werden voor het merendeel uit hen gekozen. In de Evangeliën en Handelingen worden zij alleen of met de hogepriester of met de schriftgeleerden samen genoemd (bijv. Marcus 14:43).

In Mattheüs 15:2 en Marcus 7:3-5 worden de vroegere wetgeleerden als oudsten bedoeld, en in Lucas 7:3 als de oudsten van de stad. Ook leiders van de synagoge werden weleens oudsten genoemd, maar zij hadden gewoonlijk andere titels.

2.2.2. De instelling van het ambt van oudste binnen de Nieuw Testamentische gemeenten.

Over de instelling van het ambt van oudste binnen de Nieuw Testamentische gemeenten, zijn er verschillende meningen. We zullen hier enkele meningen bespreken. Koole en Velema (1982:11) denken dat het ontstaan van het ambt van oudste beschreven staat in Handelingen 6, bij de aanstelling van de zeven. Mogelijk wordt volgens hen het ontstaan van het ambt van oudste – zonder dat het woord “oudste” gebruikt wordt – beschreven in Handelingen 6 in de geschiedenis van de aanstelling van “de zeven mannen”.

Zij geven hiervoor een drietal redenen aan: men stelt in de eerste plaats de vraag, wat bedoeld wordt in Handelingen 6 met het “verwaarlozen” van de Grieks sprekende weduwen. Zij gaven aan dat het woord dat hier gebruikt wordt, de betekenis heeft van “over het hoofd zien”. Worden deze weduwen achtergesteld, omdat sommigen denken dat zij er niet echt bij hoorden? Zij denken dat hierbij mogelijk ook kwesties van cultische reinheid een rol gespeeld hebben.

In de tweede plaats moeten wij erop letten dat het woord “diaken” in Handelingen 6 niet gebruikt wordt, maar het werkwoord dat is afgeleid van het woord “diaken”. Dit woord dat gebruikt wordt in de uitdrukking “de tafels bedienen”, wordt ook gebruikt met betrekking tot de apostelen (Handelingen 6:2, 4).

In de derde plaats dient gelet te worden op de weergave van het werk van de twee eerstgenoemden van de zeven mannen in Handelingen 6,7 en 8, Stefanus en Filippus. We zien dat hun taak niet alleen was bij het werk van diakonia, maar hun werk ging helemaal buiten hun gezichtskring.

Verkuyl gaf geen verklaring over de instelling van oudsten, maar verwees naar Stefanus en Filippus (Handelingen 6) die, behalve het diakonia, ook mee hielpen bij de prediking en toerusting van de gemeente. Hij ziet hierin de instelling en ontwikkeling van oudste binnen de gemeente: naarmate de apostelen terugtraden of wegvielen, kwam steeds meer het ambt van oudste naar voren (Verkuyl, 1992:402).

Wij weten niets van het ontstaan van dit ambt af. Er blijken in Jeruzalem oudsten te zijn (Handelingen 11:30) (Van Genderen en Velema, 1982:667).

Volgens Handelingen 6 zijn in Jeruzalem zeven mannen gekozen, die de apostelen terzijde moesten staan.

In de traditie is hier de oorsprong van het ambt van de diakenen gezocht, maar de taak van deze mannen omvatte meer. Later treffen we de oudsten aan de zijde van de apostelen aan (Handelingen 15:6). Daarom wordt soms verband gelegd tussen de zeven mannen en de oudsten (Van Genderen en Velema, 1982:667).

Al deze meningen zien het ontstaan van oudsten in het aanstellen van de zeven mannen in Handelingen 6. Sommige argumenten die deze commentaren aandragen wijzen werkelijk erop dat wij het ontstaan van het ambt van oudsten vanuit Handelingen 6 kunnen zien. Maar aan de andere kant, wijzen anderen ook weer op Handelingen 6 als te zijn het aanstellen van zeven diakenen.

In elk geval is het bij het aanstellen van de zeven mannen niet duidelijk of het om het ambt van oudsten ging. Persoonlijk denk ik dat hier een aanvang is gemaakt met het aanstellen en het functioneren van anderen, behalve de apostelen in de toen ontstane gemeenten, hetzij vanwege de diaconie, de bediening van het woord of het dragen van geestelijk leiderschap.

Bakker (2000:113) zegt dat wij uit de geschiedenis van de aanstelling van de 'zeven' in Handelingen 6, kunnen zien, dat leiders openbaar worden in de gemeente vanwege hun levensstijl 'vol van Geest en wijsheid'.

Van Bruggen (1984:79-80) zegt dat de eerste aanwijzing van oudsten in zendingsgemeenten niet stilzwijgend passeert (Handelingen 14:23). Maar de oudsten in Jeruzalem komen uit het onbekende tevoorschijn.

Ik vind de uitdrukking "zendingsgemeenten" van Van Bruggen op zijn plaats, omdat het instituut van oudsten al lang bekend was in Israël. Misschien waren er al oudsten naar het oud gebruik in de gemeente te Jeruzalem. Maar voor de zendingsgemeenten was het ambt van oudsten nog niet bekend. Misschien waren deze zendingsgemeenten wel bekend met het instituut van oudsten, maar nog niet in hun gemeenten.

In Handelingen 11:30 lezen wij dat de opbrengst van de geldinzameling ten behoeve van de broeders te Judea, ter hand gesteld werd van de oudsten.

Als wij van deze tekst uitgaan, dan waren er in die tijd al oudsten in de gemeente te Jeruzalem, want het geld dat verzameld was, werd naar de oudsten van de gemeente gezonden door de hand van Barnabas en Saulus.

Er blijken dus ineens oudsten te zijn in de gemeente. Maar vanuit de Schrift is ons niet verteld of de apostelen door aanwijzing van de Heilige Geest, dit ambt ten behoeve van de gemeente hebben ingesteld.

Het is opmerkelijk dat noch in het boek Handelingen, noch in het Nieuwe Testament met zoveel woorden iets gezegd wordt over het ontstaan van het ambt van oudste in de eerste gemeente van Jeruzalem. In Handelingen 11:30 worden de oudsten van de gemeente van Jeruzalem voor het eerst genoemd, maar dit gebeurt zonder enige introductie (Koole en Velema, 1982:19).

Van Genderen en Velema (1982:667) zeggen dat er waarschijnlijk een lijn te trekken is van de Joodse oudsten, naar de oudsten van de gemeente. Deze oudsten hadden wel zitting in de raad van oudsten en regelden zaken die betrekking hadden met de synagoge, maar ze hadden verder geen functie in de erediensten.

Voor het aanstellen van oudsten voor deze zendingsgemeenten lezen wij het volgende: *“En nadat zij voor hen in elke gemeente oudsten hadden aangewezen, droegen zij hen onder bidden en vasten de Here op, in wie zij geloofd hadden”* (Handelingen 14:23). In het geval van Handelingen 14:23 gaat het over oudsten in o.a. Antiochië in Syrië, maar in Handelingen 20:17, lezen wij over oudsten uit Efeze in Klein Azië. Deze oudsten werden aangesteld om leiding te geven aan de gemeenten. We kunnen stellen dat het hier gaat om het ambt van oudsten in de Nieuw Testamentische gemeenten (zendingsgemeenten). Toch is het goed om even te kijken hoe het ging met het aanstellen van oudsten bij de apostel Paulus. Als de apostel der heidenen (Romeinen 11:13), koos hij samen met anderen of hun afgevaardigden (Titus, Timotheüs) de oudsten voor de gemeenten bij de heidenen (zie Handelingen 14:23; Titus 1:5).

Dit deden ze niet direct na het ontstaan van zo een gemeente, maar pas na een tijdje. Dit blijkt duidelijk uit Handelingen 14:23, waar Paulus en Barnabas pas op hun terugreis naar Antiochië, oudsten hebben aangesteld voor de gemeenten. We lezen verder in Titus 1:5.v.v. dat Paulus Titus op Kreta had achtergelaten om in alle steden oudsten aan te stellen voor de gemeenten.

Hij deed het als afgevaardigde van de apostel Paulus. In zijn toespraak tot de oudsten van Efeze (Handelingen 20:28), gaf Paulus aan dat het de Heilige Geest was die de opzieners had aangesteld of dat door aanwijzing van de Heilige Geest, deze opzieners werden aangesteld om de gemeente te weiden.

De apostel deed zendingswerk bij de heidenen, hij stichtte een gemeente en ging dan verder. Pas bij zijn terugreis of bij een later bezoek stelde hij oudsten aan voor de gemeenten. Dit zien wij o.a. in Handelingen 14:23 en ook bij zijn aanwijzing aan Titus om dat in zijn plaats op Kreta te doen.

De aanstelling van Timotheüs is voorafgegaan door een profetenwoord en werd gedaan onder de handoplegging van de gezamenlijke oudsten (1 Timotheus 4:14). Mogelijk was Paulus ook aanwezig met nog een aantal oudsten. Dit geeft aan dat er mogelijk daar een raad van oudsten aanwezig was, of dat een groep van oudsten daar kwam om voor Timotheüs te bidden en hem de handen op te leggen.

2.2.3. Conclusie.

In de eerste plaats heb ik ontdekt dat de Bijbel ons geen duidelijke informatie geeft over de instelling van het ambt van oudsten. Zoals aangegeven denken enkele theologen dat de instelling van oudsten te vinden is bij de aanstelling van de zeven mannen in Handelingen 6. Sommige verdedigen hun stelling met duidelijke argumentaties. We hebben eerder een aantal van deze meningen besproken. Aan de andere kant heb je weer anderen die in Handelingen 6 het ontstaan en de instelling van het ambt van diakenen zien. Vanaf het ontstaan (geboorte) van de gemeente, na de uitstorting van de Heilige Geest in Handelingen 2, lezen wij nergens over de instelling van het ambt van oudsten, totdat wij in Handelingen 11:30 lezen over de oudsten aan wie de financiële ondersteuning gezonden waren door de hand van Paulus en Barnabas en Saulus.

Feit is dat er wel sprake was van oudsten in de gemeente te Jeruzalem, ook al lezen wij niets over de instelling ervan. Zoals ik eerder heb aangegeven, geloof ik dat in Handelingen 6 een aanvang is gemaakt met de aanstelling van ambten in de gemeenten. Dit doe ik om de volgende redenen.

De Bijbel geeft ons niet duidelijk aan dat het om diakenen ging. Bovendien zien wij dat twee van de zeven mannen, Stefanus en Filippus, meer deden dan het aan tafel dienen.

In de tweede plaats staat er ook niet dat het om de instelling van oudsten ging, wel waren de zeven mannen aangesteld voor de 'diakonia'.

Volgens Ten Have (1973:636) gaat het in Handelingen 6 om de instelling van het diaconaat der gemeente, maar ik deel zijn mening niet, omdat het hier duidelijk gaat om mannen die dienst moesten doen in de gemeente.

Van Genderen en Velema (1992:663) lijken meer mijn opvatting te ondersteunen, want zij vinden dat het karakteristieke Nieuwtestamentische woord voor het werk dat in de gemeente van Christus gedaan wordt, dienst (diakonia) is. Zij die deze dienst verrichten, zijn dienaren (diakonoi) van Christus en Zijn gemeente.

Ook Wentzel (1998:483) lijkt mijn opvatting te ondersteunen, want hij noemt deze zeven mannen: college van Zeven of het Zevenschap van 'hulpapostelen', apostolische medewerkers of aposteloiden.

Met de vele commentaren en discussies hierover, komen wij toch tot de conclusie dat er een aanvang gemaakt is met de instelling van ambten binnen de plaatselijke gemeente. Mannen die naast de apostelen de gemeenten moesten helpen leiden. Bouman (1970:100) zegt dat de Heilige Schrift duidelijk leert, dat Christus het ambt heeft ingesteld, om zijn gemeente te vergaderen, te regeren en te verzorgen (Romeinen 1:1; 2 Corinthe 5:20; Efeze 4:4; 1 Corinthe 12:28 en Handelingen 20:28).

2.2.4. De rol en het functioneren van oudsten binnen de Nieuwe Testamentische Gemeenten.

Als wij in het Nieuwe Testament kijken, dan zien we geen verdeling van een geestelijke en een administratieve taak over twee verschillende ambten zoals door Koole en Velema (1982:11) is voorgesteld.

In Handelingen 11:30 lezen wij dat de financiële steun gezonden is aan de oudsten door de hand van Barnabas en Saulus. Het woord *Presbuteros* is hier vertaald met ouderling/oudste (Fahner, 1992:111). Dat betekent dat de oudsten het administratieve beheer hadden over de gelden die overgedragen werden. Aan de andere kant is gebleken dat de *episcopoen* niet alleen een administratieve taak hadden. In Handelingen 20:28-30 worden de *episcopoen* opgeroepen om de gemeente Gods te weiden en om te waken tegen dwaalleraars. Het woord *episkopos*, opziener, wordt hier gebruikt (Fahner, 1992:189).

Verder worden de *presbyters* en de *episcopoen* in Handelingen 20:17, 28 uitdrukkelijk geïdentificeerd. In Handelingen 20:17 worden zij *presbyters* van de gemeente van Efeze genoemd en later in Handelingen 20:28 worden dezelfde oudsten *episcopoen* genoemd. Lucas geeft hiermee duidelijk aan dat het alleen maar gaat om een terminologisch verschil, maar dat er geen sprake is van twee verschillende ambten. Dit zelfde zien we bij de apostel Petrus, want in zijn eerste brief vermaande hij de *presbyters* om *episcopoen* van de kudde van God te zijn (1 Petrus 5:1).

In de Pastorale brieven gaat het ook om één en hetzelfde ambt, want in Titus 1:5-6 zegt de apostel aan de *presbyters* dat zij onberispelijk moeten zijn. Vers 7 gaat verder zonder over te stappen naar andere mensen of personen, met de woorden 'want een *episkopos* moet onberispelijk zijn'. Dit laat ons zien dat het hier gaat om één en hetzelfde ambt.

De Pastorale brieven maken ook duidelijk hoe de situatie vroeger was, door de verschillende aanduidingen voor één en hetzelfde ambt. Hoewel de apostel Paulus zich in zijn andere brieven beperkt tot de aanduiding *episkopos*, worden de twee aanduidingen in de Pastorale brieven naast elkaar gebruikt.

Misschien hoorde de aanduiding specifiek tot de door hem gestichte heidengemeenten.

In het boek Handelingen gebruikt Lucas meer het woord *presbyter*. Als hij aangeeft dat Paulus oudsten aanstelde in de gemeenten van Galatië, maakte hij gebruik van het woord *presbyter*, maar in zijn weergave van de afscheidstoespraak van Paulus voor de oudsten van Milete en Efeze, gebruikt hij eerst het woord *presbyter* (Handelingen 20:17) en later de aanduiding *episcopos* (Handelingen 20:17).

Hierdoor kunnen wij misschien concluderen dat het woord *episkopos* aanvankelijk gebruikt wordt in de door de apostel Paulus gestichte heidengemeenten en misschien mogelijk door hem in deze gemeenten was ingevoerd. Aan de andere kant werd het woord *presbyter* mogelijk gebruikt in de joodschristelijke gemeenten. In de Pastorale brieven die later geschreven werden, waren beide woorden zo dicht bij elkaar gekomen, dat ze gemakkelijk kunnen worden verwisseld. Dat zal zeker ertoe hebben bijgedragen dat het specifieke verschil tussen de heidens-christelijke en de joods-christelijke gemeenten steeds meer op de achtergrond kwam.

2.2.4.1. De ambtsopdracht van de oudsten of opziener in het Nieuwe Testament.

We hebben gezien dat de oudsten of opzieners, de leiders en voorgangers zijn van de plaatselijke gemeente. Om toch duidelijk te kunnen zien wat de ambtsopdracht van deze ambtsdraggers is, en hoe zij functioneerden, moeten wij in het boek Handelingen en de brieven de gegevens hierover bestuderen en samenvatten.

We kunnen de ambtsopdracht en het functioneren in drie hoofdgroepen verdelen:

Ten eerste hebben de oudsten of opzieners de *herderlijke zorg* over de gemeente.

Volgens Wentsel (1998:606) hebben de oudsten de taak voor de schapen van de kudde te zorgen en orde op zaken te stellen in het gemeentelijke leven.

Ook Reiling (1964:137) zegt dat de dienst van de oudsten het opzicht is en dit opzicht is het uitoefenen van de herderlijke zorg.

- In Handelingen 20:28 riep Paulus de oudsten van Efeze op om de gemeente van God te weiden. Zij hebben de herderlijke zorg over de gemeente.
De apostel Paulus bedoelt dat de oudsten en opzieners, de hoeders en opzichters moeten zijn over deze gemeente.

In 1 Petrus 2:25 komen wij het woord hoeder of opzichter ook tegen, maar hier wordt het gebruikt voor de Here Jezus. Hij is de Herder en Hoeder van ons leven. Het werkwoord dat hier gebruikt wordt, betekent omzien naar, zich bekommeren om. Op zo een gelijke wijze gebruikt de apostel Petrus het woord ook in 1 Petrus 5:2, "*Hoedt de kudde Gods, die bij u is, niet gedwongen, maar uit vrije beweging, naar de wil van God*". Men wordt aangespoord de kudde van God te hoeden, zoals het een goede herder betaamt op te komen voor al de schapen, de gezonde en de zieke, maar ook de afgedwaalde.

De apostel Paulus wees de oudsten van Efeze verder op hun verantwoordelijkheden door zijn eigen voorbeeld aan te halen in Handelingen 20:31, waar hij het volgende zegt: "*waakt dan en herinnert u, dat ik drie jaren lang nacht en dag niet heb opgehouden ieder afzonderlijk onder tranen terecht te wijzen*". Zij moeten letten op de manier hoe hij het deed, en zijn voorbeeld navolgen.

Schillebeeckx (1980:39-40) noemt het een testament van de apostel Paulus aan de oudsten van Efeze. Hij vatte dit testament in vijf punten samen: 'de kudde, waarover de Heilige Geest u tot leiders heeft aangesteld om Gods kerk te hoeden', 'een getuigenis van het evangelie van Gods genade', 'verkondiger van het Koninkrijk', 'een getuigenis tot de dood', 'christelijke vreugde die bijdraagt tot de vreugde (van de gemeente)'.

- De oudsten hebben ook een pastorale taak naar de gemeenteleden die ziek zijn. Volgens Jakobus 5:14 moeten de oudsten een gebed uitspreken over de zieken en hen zalven met olie in de Naam des Heren. Ook waken zij over de zielen van de gelovigen (Hebreeën 13:17).
- Herderlijke zorg in de gemeente heeft ook een dienende taak. Strauch (2002:105) geeft aan dat de oudsten dienende leiders moeten zijn, en geen heersers of dictators.
- Lentink (nd:21) zegt: het zullen geen bazige mannen zijn of dictators. Het zullen broeders zijn, in wier leven de vruchten des Geestes duidelijk aanwijsbaar zijn.

Omdat de oudsten gekozen hebben voor een leven van dienstbaarheid aan anderen, moeten zij, zoals Jezus Christus, de grote Dienaar, hun tijd en energie ten bate van anderen opofferen.

Ten tweede moeten de oudsten of opzieners de gemeente *besturen*.

- Volgens 1 Timotheüs 3:4-5 moeten zij hun eigen huis goed weten te leiden, want als zij hun eigen huis niet kunnen leiden, gaan zij de gemeente van de Heer ook niet kunnen leiden of besturen. Zij moeten voor de gemeente van God zorgen.
- Zij geven goede leiding (1 Timotheüs 5:17). We lezen hier over: “*de oudsten die goede leiding geven, komt dubbel eerbewijs toe, vooral hun die zich belasten met prediking en onderricht*”.

In eerste instantie wordt deze eer geclaimd voor de oudsten, die ‘goede leiding geven’. Die twee aspecten horen dus bij elkaar: geëerd worden en leiding geven. (Graafland, 1999:298).

Dat betekent dat er mogelijk oudsten waren die geen goede leiding geven. Ze konden het huis van de Heer niet *regeren*, zoals de Heer dat wil. Ook zouden niet alle oudsten belast zijn met de prediking.

- Zij moeten ook *beheerders* zijn van de gemeente van Jezus Christus Christus (Titus 1:7). De apostel Paulus gebruikt voor het woord beheerder, het Griekse woord “*oikonomos*”. Dit woord heeft ook de betekenis van huisverzorger, rentmeester of uitdeler Fahner (1992:700).

Oudsten hebben ook tot taak om beleid te voeren in het huis van de Heer.

En ten slotte moeten de oudsten *waken over de zuiverheid van de leer*.

- In Handelingen 20:29-30 waarschuwt de apostel Paulus de oudsten van Efeze voor de “grimmige wolven” die de gemeente zullen binnenkomen, maar ook voor mannen uit hun eigen midden die verkeerde dingen zullen spreken om de discipelen achter zich aan te trekken. De oudsten moeten daarom waken over de kudde (Handelingen 20:31) en deze valse leraren *weerleggen*. Dit weerleggen houdt in, dat de oudsten deze tegenstanders bestraffen en ze innerlijk overwinnen, zodat zij zich kunnen bekeren van hun dwalingen en gezond worden in hun leer.

- Daarnaast moeten ze ook vermanend en corrigerend optreden wanneer één schaap dreigt af te dwalen. In Titus 1:9 gaf Paulus aan dat de oudsten ook moeten “*vermanen op grond van de gezonde leer*”. Het vermanen heeft betrekking op zowel de gemeenteleden, als ook op de oudsten en opzieners. Zij moeten zich ook in hun praktische wandel gedragen naar de gezonde leer.
- In de Pastorale brieven komen wij het woord “*gezonde leer*” vaak tegen. De oudsten en opzieners moeten de gemeente onderwijzen in de gezonde leer, Dit laat ons zien dat de oudsten de taak hebben om te “*onderwijzen*”. Zij hebben tot taak de gemeenteleden de weg te wijzen.

De Heer heeft ingesteld dat: de oudsten het toezicht zouden uitoefenen over de gemeente, ofschoon onder deze oudsten ook broeders kunnen zijn die bedieningsgaven bezitten (Harris, 1969:72).

2.2.5. Het ambt van diakenen binnen de Nieuw Testamentische gemeenten.

De diakenen worden alleen in Filippenzen 1 en 1 Timotheüs 3 genoemd, maar de betekenis van het diaconaat is veel groter dan men uit de kleine vermeldingen kan afleiden (Van Genderen en Velema, 1992:667).

Volgens hen hebben de diakenen in het Nieuwe Testament, een plaats na de opzieners. Zij zijn, evenals de opzieners en oudsten, dienaren van Christus en de gemeente, en geen dienaren en assistenten van de opzieners en oudsten. Zij hebben een gelijkwaardig ambt, al is het niet gelijk.

Ridderbos (1978:513) zegt dat in nauw verband met de presbyter–episkopos Paulus spreekt van diakenen, Filippenzen 1:1; 1 Timotheüs 3:1. Uit de “diakenen–spiegel” in 1 Timotheüs 3:8-13 blijkt weinig t.a.v. de aard van het hier bedoelde ambt.

De Filippenzen brief is geschreven “*aan al de heiligen in Christus Jezus, die te Filippi zijn, tezamen met hun opzieners en diakenen*” (Filippenzen 1:1). Er staat verder niet bij wat deze mensen deden.

En als wij verder kijken naar de instructie van Paulus aan Timotheüs in 1Tim. 3:8 v., dan zegt Paulus aan Timotheüs: *“Evenzo moeten de diakenen waardig zijn, niet met twee tongen sprekende, niet verzot op veel wijn, niet op winstbejag uit, maar het geheimenis des geloofs bewarend in een rein geweten. Laten ook dezen eerst op de proef gesteld worden, om daarna, als zij onberispelijk blijken, hun dienst te vervullen”*.

Dit is alles wat wij in de Bijbel vinden over het ambt van diaken.

We hebben gezien dat de diakenen eerst op de proef moeten worden gesteld, voordat zij hun dienst (ambt) gaan vervullen. Het zal dus in elk geval, geen onbekeerde zijn, want er moet een periode overheen gaan. Dan moet het mogelijk zijn dat de waardigheid en betrouwbaarheid reeds moet zijn gebleken. Het eerst op de proef stellen, houdt in dat gekeken moet worden hoe ze leven en hoe hun gedrag is. Dat zal vaak in de gemeente zelf al tot uiting komen.

2.2.5.1. De ambtsopdracht van diakenen

De taken van een diaken, in de algemene betekenis van dienaar van Christus en van de gemeente, gelden normaal voor elke christen. Maar zoals wij in het Nieuwe Testament lezen, bestaat er ook het “ambt” van diaken. En omdat dit ambt bepaalde hoge standaarden heeft, wordt er alleen zorgvuldig en worden er alleen gekwalificeerde christenen gekozen om dit ambt op zich te nemen.

Van Wel (2001:66) zegt hier over het volgende:

Het concept kerkorde van de samen–op–weg Kerken geeft aan dat de diakenen in het bijzonder geroepen zijn tot: De dienst aan de tafel van de Heer en het inzamelen en uitdelen van liefdegaven. De dienst van barmhartigheid en gerechtigheid in gemeente en wereld. De toerusting van de gemeente tot het vervullen van haar diaconale roeping.

Trimp geeft ook ruime aandacht aan het ambt van de diaken. Hij schetst hoe dit ambt in de loop van de tijd in verval geraakt is.

De grote Reformatie van de zestiende eeuw bracht ook in dit opzicht een ingrijpende wending. Deze Reformatie betekende tegelijk reformatie van het ambt van de diaken. Het kwam weer tot een kerkelijke dienst van barmhartigheid. De diaken werd de ambtsdrager aan wie de zorg voor armen en zieken werd toevertrouwd (Trimp, 1997:225).

Als wij iets meer van het werk van de diakenen willen weten, dan zullen wij moeten kijken naar de opvallende naam “diaken”, dat letterlijk “dienaar” betekent. De woorden “dienaar”, “dienst” en “dienen” worden in het Nieuwe Testament in verschillend verband gebruikt.

Het gebruik van de woorden “dienen” en “dienst” (diakonia) komen wij tegen in Handelingen 11:29, waar de discipelen van Antiochië besloten dat elk van hen iets zou zenden tot ondersteuning (diakonia) van de broeders, die in Judea wonen.

Ook in 2 Korinthe 8:4 noemt de apostel Paulus de collecte voor de gemeente te Jeruzalem het “dienstbetoon” (diakonia) voor de heiligen. Verder typeert hij in 2 Korinthe 9:1,12-13 het hulpbetoon van de gemeente te Korinthe als een “dienst” (diakonia). Fahner (1992:489-492).

Aangezien de Bijbel ons geen duidelijke taakomschrijving geeft van het ambt van diaken, zou dit toegespitste gebruik van het woord “dienst” ons wel de aanleiding kunnen geven, om ook in de benaming “dienaren” (diakonoi) in Filippenzen 1:1 en 1 Timotheüs 3:8-13 een toegespitst woordgebruik aan te nemen, en te denken dat het hier moet gaan om broeders die zich bijzonder bezighouden met “hulpbetoon” (diakonia) aan behoeftige broeders en zusters in de gemeenten.

Volgens (Van Bruggen, 1984:117) ziet het “nieuwtestamentisch patroon” er zó uit:

Diakenen en diaconessen werden later aangesteld waar dit nodig was. Hun diensten kunnen heel uiteenlopend zijn. Beslissend is dat zij voor een bepaalde hulpdienst een kerkelijke aanwijzing ontvingen en dat zij hun werk hebben te verrichten met dezelfde waardigheid waarmee de opzieners de gemeente leiden.

Harris (1969:72) zegt: diakenen behoren te worden aangesteld om zorg te dragen voor de materiële aspecten van de activiteiten van de plaatselijke gemeente.

Met het ambt van diakonos worden mannen in de kerken aangeduid, die zich bezig houden met de materiële noden van de gelovigen (Medema 1976:90).

Een bredere beschrijving van de ambtsopdracht van beide ambten, vinden we bij de volgende beschrijving.

De ambtelijke arbeid wordt gevuld door een aantal genoemde heilsbemiddelende elementen, onderricht en prediking, de bediening van de doop, de leiding in de samenkomst en bij de maaltijd, de uitbeelding van de barmhartigheid, het voeren en leiden van het geloofsgesprek in allerlei vorm, persoonlijk en gemeenschappelijk (Berkhof, 1973:366-397).

Berkhof geeft meer een praktische vorm aan de ambtsopdracht van beide ambten. In elk geval kan de manier van uitvoering verschillen van gemeente tot gemeente, want in sommige gemeenten mogen de diakenen wel een deel van sacramenten bedienen (bv. de doop), maar in andere gemeenten weer niet. Dit heeft alles te maken met de structuur binnen de verschillende gemeenten.

2.3. Ambten binnen de Volle Evangelie gemeenten in Suriname.

2.3.1. Empirisch onderzoek: De geïnterviewden

Zoals eerder aangegeven, is er tot nu toe geen onderzoek gedaan en zijn er ook geen literatuur en publicaties geschreven over de ambten binnen de Volle Evangelie Kerken in Suriname. Daarom zal in dit deel van het onderzoek gebruik gemaakt worden van interviews, enquêtes en gesprekken.

Er zijn veel Volle Evangelie gemeenten in en rondom Paramaribo, waarbij sommigen een autonome status hebben. Anderen vallen onder het directe geestelijke toezicht van een 'moedergemeente', welke wij kunnen zien als een zendingsgenootschap. Aan het hoofd van zo een 'moedergemeente' heb je een team van leiders, met een 'opziener', meestal een apostel of een bisschop. Vanwege de omvang en de uitgestrektheid van

de Volle Evangelie gemeenten in en rond Paramaribo, heb ik besloten om het onderzoek te beperken tot de grootste gemeenten (de 'moedergemeenten').

Het is de bedoeling om een groep leiders van verschillende ministries (kerkgenootschappen) in Paramaribo in een persoonlijk gesprek en/of interview te onderzoeken om te kijken of er verschillen zijn in de rol en het functioneren van deze ambten binnen hun gemeenten. Ik heb hiervoor de volgende ministries of (kerkgenootschappen) uitgekozen. Ik moet wel zeggen, dat sommige leiders van de grote Volle Evangelie kerken, ondanks mijn beleefd verzoek, toch niet bereid waren mij te ontvangen voor een gesprek of interview. Vandaar dat ik gekozen heb voor deze vijf leiders die ondanks hun drukke werkzaamheden, toch bereid waren mij ten minste voor een uur te ontvangen. Hiervoor mijn oprechte waardering en dank.

- 1) Gimith-Woerdings, Irma (2010) opziener (apostel) van het zendingsgenootschap "Bribi" ministries.²
- 2) Macnack, Benny (2009): opziener (apostel) van het zendingsgenootschap Evangelie Centrum Suriname (ECS).³
- 3) Kranenburg, Glenn (2010) opziener (senior Pastor) Gemeente Pinksterzending Suriname.⁴

² De "Bribi" Ministries is een zendingsgenootschap en bestaat al 33 jaren. De moedergemeente staat aan de verlengde Keizerstraat # 193-195. De huidige opziener is Apostel Irma Gimith-Woerdings. De gemeente telt nu 16 zustergemeenten in binnen- en buitenland.

³ Het werk van ECS werd op 3 maart 1969 als een driejarige Bijbelschool opgericht te plantage Slootwijk in het district Commewijne. Het doel was om jonge mensen te trainen in de dienst van de Heer Jezus en ze uit te zenden om het evangelie van Jezus Christus te prediken en gemeenten te stichten. Thans telt ECS ongeveer 50 gemeenten in binnen- en buitenland. De huidige opziener is apostel Benny Macnack.

⁴ De gemeente Pinksterzending Suriname bestaat 45 jaar. Het is opgericht in maart 1965. De gemeente telt nu 4 gemeenten, de moedergemeente aan de Krommelingsstraat 29 en 3 zustergemeenten. De huidige opziener is Glenn Kranenburg (senior pastor).

- 4) Chin Sie Jen, Irving (2010) opziener (senior Pastor) Gemeente Gods (Assemblies of God).⁵
- 5) Tjin Kon Kiem, Eric (2010) opziener (senior Pastor) Tabernacle of Faith and Love Ministries.⁶

2.3.2. Empirisch onderzoek: de vragen en antwoorden

Hier gaan wij de vragen die gesteld zijn aan de verschillende kerkleiders bespreken om te zien hoe de situaties op dit moment eruit zien binnen de verschillende kerkdenominaties. De belangrijke zaken worden bij elke vraag benadrukt. De vragen.

2.3.2.1. De vragen

1. Is het u bekend of er publicaties en/ of lectuur verschenen zijn in het Nederlands, die handelen over de Bijbelse rol van deze (de) ambten binnen uw kerk denominatie?
2. Zijn de mensen die deze ambten in u gemeente/kerk aanvaarden, onderworpen aan bepaalde voorwaarde en/of criteria? Indien wel, welke?
3. Zijn er ook bepaalde (voor)opleidingen aan verbonden of vereist?
4. Op welke manier wordt er rekening gehouden met 1 Timotheüs 3 en Titus 1?
5. Hoe functioneren de ambten van oudsten en diakenen in uw kerk/denominatie? Wat voor werk doen de oudsten en diakenen in de gemeente?
6. Wat is het verschil in het functioneren van de ambten van o.a. de predikant/voorganger, de ouderling en de diaken?
7. Is er een gezagsverhouding tussen deze drie?

⁵ Gemeente Gods Suriname of de Assemblies of God bestaat sinds 1963 in Suriname. De moedergemeente staat aan de Hajarystraat # 24 te Paramaribo. De huidige opziener is broeder Irving Chin Sie Jen (senior pastor) de gemeente telt nu 13 zustergemeenten in stad, district en binnenland.

⁶ Tabernacle of Faith and Love Ministries staat aan de Kwattaweg # te Paramaribo. Het Ministerie telt momenteel 4 zustergemeenten. De huidige opziener is broeder Eric Tjin Kon Kiem (senior pastor, apostel),

8. Kunnen (er) culturele verschillen een rol spelen in het functioneren van deze ambten binnen de plaatselijke gemeenten?
9. Denkt u dat er iets moet veranderen in hun functioneren? Indien wel, wat moet dan veranderen?
10. Wat is uw mening over het functioneren van oudsten en diakenen in de gemeenten in deze tijd?
11. Wat is uw ambt binnen uw kerkdenominatie? Bisschop, apostel of senior pastor?
12. Hoeveel gemeenten/ zustergemeenten telt uw kerkgenootschap vandaag?

2.3.2.2. De antwoorden

2.3.2.2.1. De antwoorden van: Bribe Ministries.⁷

- Ad. 1. Er is voor zover ik weet, geen specifieke publicatie of lectuur in het Nederlands over de ambten van diakenen en oudsten, ook niet in het Engels.
- Ad. 2. De criteria die wij hanteren voor deze ambten zijn de volgende:
- U moet wederom geboren worden.
 - U moet gedoopt zijn door onderdompeling
 - U moet een toegewijd gelovige christen zijn.
 - U moet vertrouwd zijn met het woord.
 - U moet dienstbaar zijn aan de gemeente.
 - U moet bevestigd worden door de bijstand van de Heilige Geest voor dit ambt.
- Ad. 3. Er is geen bepaalde vooropleiding vereist, wel worden de mensen die daarvoor in aanmerking komen intern toegerust.
- Ad. 4. Tijdens de toerustingdiensten worden de gedeelten in 1 Timotheüs 3 en Titus 1 behandeld, en het accent wordt gelegd op de voorwaarden welke hierin zijn opgenoemd.
- Ad.5. De werkzaamheden van de oudsten en de diakenen in onze gemeente:
- Ad.5.1 De werkzaamheden van de oudsten in onze gemeente:

⁷ Interview (vraaggesprek) met apostel Irma Gimith-Woerdings, opziener van de "Bribe" ministries, op dinsdag 15 juni 2010.

- Zij bezoeken de zieken
- Sommigen bedienen de gemeente met de prediking van het woord.
- Zij zegenen huwelijken in.
- Zij counselen de gemeenteleden en bidden met ze.
- Ze doen ook huisbezoek en evangelisatie.

Ad.5.2 De werkzaamheden van de diakenen in onze gemeente:

- Zijn staan ten dienste van de gemeente
- Zij bezoeken de zieken
- Zij doen huisbezoek
- Zij doen aan maatschappelijke zorg buiten de gemeente z.a. de zorg aan weeshuizen, internaten, bejaardentehuizen.
- Zij helpen mensen in nood in en buiten de gemeente.
- Sommigen verzorgen trainingen.
- Sommigen coördineren groepen z.a. mannengroep alleenstaanden.
- De diakenen houden toezicht op de gang van zaken in het huis Gods. Zij evangeliseren en doen de nazorg. Ons diakenkorps bestaat uit 8 mannen en vrouwen.

Ad. 6. Het verschil zit hierin, dat zij een hulp zijn in de bediening van de predikant/ voorganger. Hun werk wordt gezien als een verlengstuk van het geheel.

Ad. 7. Ja zeker, als voorbeeld: voorganger, ouderling, diaken.

Ad. 8. In onze gemeente heb ik de ervaring niet.

Ad. 9. Alles wat niet volgens de Bijbelse maatstaven in de uitwerking van een ambt geschiedt, moet gecorrigeerd worden.

Ad.10. Ik denk dat er toch in een breder verband gediscussieerd moeten worden over het functioneren van deze ambten, voornamelijk binnen de Volle Evangelie gemeenten. Persoonlijk loop ik al een tijdje rond met de gedachte om een dergelijk seminar te organiseren.

Ad.11. Ik ben apostel (opziener) over deze Ministries

Ad.12. Onze Ministries tellen momenteel 16 zustergemeenten.

2.3.2.2.2. Evangelie Centrum Suriname (ECS).⁸

Ad. 1. Neen, er zijn geen publicaties of lectuur in het Nederlands over de ambten van diakenen en oudsten binnen onze organisatie, ook niet in het engels.

Ad. 2. De criteria die wij volgen zijn als volgt:

- Ze moeten geen pasbekeerde zijn. We letten verder op zaken in hun leven die een hinder kunnen zijn voor het functioneren in deze ambten. Bijvoorbeeld: in hun karakter. Zijn er karakter problemen?
- We letten ook op hun gezinsleven. Als het redelijk goed gaat, dan toch nog een poosje blijven observeren. Door een persoonlijk gesprek met de persoon, worden er zaken die wij als leiders in zijn/haar leven hebben waargenomen, grondig besproken.
- Het is wel gewenst dat zo iemand moet zijn getrouwd, maar indien de persoon niet getrouwd is, maar toch van een onbesproken gedrag is, kunnen we hem/haar wel in het ambt aanstellen.

Ad. 3. We stellen het niet verplicht, dat de persoon een bepaalde Bijbelschool of cursus moet hebben gevolgd, maar het is zeer wenselijk voor iemand die als oudste moet functioneren, om een degelijke Bijbelkennis te hebben.

Ad. 4. Wat wij volgen zijn de kwalificaties aangegeven in 1 Timotheüs 3 en Titus 1. Het ideale waarnaar we streven is dat de oudste leiding geeft in de gemeente. Hij is medeleider om richting te helpen geven in de gemeente. Hij moet samen met de voorganger zorgen voor de pastorale zorg in de gemeente.

Ad.5. De werkzaamheden van de oudsten en de diakenen in onze gemeente:

Ad.5.1 De oudsten houden zich meer bezig met de geestelijke zaken binnen de gemeente, en de diakenen meer met praktische zaken. Ik denk dat er een duidelijke scheiding moet zijn.

⁸ Interview (vraaggesprek) met bisschop Benny Macnack, opziener van het evangelie Centrum Suriname op donderdag 01 oktober 2009.

Ad.5.2 De diakenen functioneren meer in de praktische kant. Zij zijn verantwoordelijk voor de praktische gang van zaken binnen de gemeente. Zij zijn de rechterhand van de oudsten.

Ik geloof dat diakenen kunnen groeien in hun bediening, zoals bv. de zeven mannen in Handelingen 6. 1 Timotheüs 3:13 zegt: *“want zij, die hun dienst goed hebben vervuld, verwerven zich een ereplaats en veel vrijmoedigheid om te spreken door het geloof in Christus Jezus”*. Ik geloof dat diakenen in hun bediening kunnen groeien en zelfs oudste kunnen worden.

Ad. 6. Wij geloven dat de voorganger uiteindelijk de eerste verantwoordelijke is, de eerste onder het team van oudsten. Ja, de voorganger is de eerste onder de oudsten. De oudsten moeten respect hebben voor de eerste onder hen. En de diakenen onder de oudsten. *“Alles wat geen hoofd heeft, is een monster”*. Zo is het niet in het huis van de Heer, er moet altijd leiding zijn, maar ook een gezagsverhouding.

Ad. 7. Ja zeker, er moet een gezagsverhouding zijn tussen deze drie, maar dat zal meer komen met de geestelijke groei die zij doormaken. Dit is het ideale, maar we groeien daar naar toe, we zijn er nog lang niet.

Ad. 8. Ja, ik geloof dat er mogelijk culturele verschillen zullen zijn. Wat voor verschil het ook mag zijn, we mogen niet verschillen in het fundament. Het gaat om Christus, de gekruisigde.

Ad. 9. Ik denk dat wij de Bijbelse richtlijnen moeten blijven volgen.

Ad.10. Voor mij is het heel duidelijk in de Bijbel, want in Handelingen 14:23, zien we dat de apostel Paulus in alle gemeenten oudsten aanstelt.

In Handelingen 20:28 zien wij dat het oudsten waren die verantwoordelijk waren voor de herderlijke zorg, toch geloof ik dat Paulus één onder hen aanstelt die voorging. In 1 Timotheüs 5:17 lezen we: *“de oudsten, die goede leiding geven, komt dubbel eerbewijs toe, vooral hun, die zich belasten met prediking en onderricht”*.

Dat wil zeggen, dat er oudsten waren die niet konden prediken of onderwijzen, maar wel goed waren in het pastoraat. Al met al, de herderlijke zorg van de gemeente ligt in handen van de gezamenlijke oudsten.

Ad.11. Ik ben bisschop (opziener) van het Evangelie Centrum Suriname (ECS).

Ad.12. Het Evangelie Centrum Suriname telt momenteel ongeveer 50 gemeenten in binnen- en buitenland.

2.3.2.2.3. Gemeente Pinksterzending Suriname.⁹

Ad. 1. Neen, wij hebben geen publicaties of lectuur in het Nederlands over de ambten van diakenen en oudsten binnen onze organisatie, ook niet in het Engels. Maar wij hanteren wel de Bijbelse principes en wij lezen ook de boeken die door anderen geschreven zijn over de ambten.

Ad. 2. De criteria die wij volgen zijn als volgt:

- Ze moeten zich geroepen voelen. Zowel de leiders als de persoon in kwestie nemen een tijd van gebed. Indien de Here spreekt, dan handelen wij, maar het kan wel 6 maanden tot een jaar duren, want wij nemen voldoende ruimte om de persoon eerst te observeren.

Ad. 3. Ja, we eisen wel van de mensen dat zij een Bijbelschool moeten hebben doorlopen.

Enkele van deze Bijbelscholen zijn: Apollos Training Instituut, Evangelical School of Theology (EST), Theologisch Seminarie (TS) van de Evangeliesche Broeder Gemeente in Suriname en de avond Bijbelschool van de Tabernacle of Faith and

⁹ Interview (vraaggesprek) met senior pastor Glenn Kranenburg, opziener van Gemeente Pinksterzending Suriname op donderdag 24 juni 2010.

Love Ministries. Deze trainingen zijn bestemd voor kandidaat oudsten. Voor de diakenen hebben we interne trainingen. Ook voor de oudsten hebben we interne trainingen, maar we promoten meestal de externe Bijbelscholen en Theologische opleidingen.

Ad. 4. Zoals ik al eerder zei, hanteren wij wel de Bijbelse principes. Dat betekent dat wij de aanwijzingen door de apostel Paulus gegeven in 1 Timotheüs 3 en Titus 1. Zoveel mogelijk proberen op te volgen.

Ad.5. De werkzaamheden van de oudsten en de diakenen in onze gemeente:

Ad.5.1 De oudsten zijn belast met de prediking van het Woord, het verzorgen van bijbelstudies. Zij zijn ook belast met jeugdwerk, pastoraat en counseling en zij verzorgen ook trainingen.

Ad.5.2 De diakenen ondersteunen de oudsten in hun werk. Zij ondersteunen ook de voorganger in zijn werk. Ze zijn ook belast met de huishoudelijke zaken en de praktische dingen. Zij zijn verantwoordelijk voor de praktische gang van zaken binnen de gemeente, zodat de oudsten meer vrijgesteld worden om zich bezig te houden met het Woord en andere geestelijke zaken.

Ad. 6. Ja, de voorganger heeft de algemene leiding over de gang van zaken binnen de gemeente. Hij wordt ondersteund door de raad van oudsten met directe bijstand van de diakenen. Je hebt oudsten die belast zijn met de woordverkondiging (de prediking), maar je hebt ook oudsten die belast zijn met organisatorische zaken binnen de gemeente.

Ad. 7. Ja zeker, er moet een gezagsverhouding zijn tussen deze drie. De voorganger geeft leiding aan het team van oudsten en de oudsten geven leiding aan het diakenteam. Sommige diakenen kunnen verder groeien tot oudsten.

Ad. 8. Ja, en nee, waarom? De Bijbelse principes blijven altijd overeind, maar binnen hun cultuur zijn er dingen waarmee je rekening moet houden.

Bijvoorbeeld: binnen de Javanen¹⁰, en de Marrons¹¹. Vanuit hun achtergrond mogen vrouwen niet voorgaan in de gemeente. De Creolen¹² hebben het ook. Ik had er persoonlijk ook moeite mee na mijn bekering, maar toen ik de Bijbel ben gaan lezen en begrijpen, heb ik het afgeleerd. We moeten gewoon ermee dealen als Gods Woord erover praat. Kijk maar naar vrouwen als: Ruth, Dorcas, Esther en Priscilla, het zijn vrouwen die God gebruikt heeft, vooral wanneer de mannen het lieten afweten.

Ad. 9. Er moet iets veranderen. Ik denk persoonlijk dat iets moet veranderen binnen de Volle Evangelie Gemeenten in Suriname. De leiders moeten erop toezien dat de mensen geschoold worden, voordat ze met iets beginnen.

Tegenwoordig is het zo in onze samenleving dat sommige broeders en soms ook zusters gewoon opstaan en met een gemeente beginnen zonder een degelijke Bijbel opleiding te hebben gevolgd. Dit komt vaak voor binnen de Volle Evangelie Gemeenten in Suriname.

Ad.10. Hierover heb ik dezelfde mening als mijn antwoord op vraag 9.

Ad.11. Ik ben senior pastor (opziener) van Gemeente Pinksterzending Suriname.

Ad.12. De Gemeente Pinksterzending Suriname telt momenteel 4 gemeenten in de stad en de districten.

¹⁰ De Javanen zijn immigranten uit Indonesië die hier in Suriname kwamen om als contract arbeiders op de plantages te werken.

¹¹ De Marrons zijn afstammeling van gevluchte negerslaven in de bossen van Suriname.

¹² De Creolen zijn afstammeling van negerslaven in Suriname.

2.3.2.2.4. Gemeente Gods Suriname (Assemblies of God).¹³

Ad. 1. Neen, wij hebben nog geen publicaties of lectuur in het Nederlands over de ambten van diakenen en oudsten binnen onze organisatie, ook niet in het Engels. Er wordt gebruik gemaakt van in het Engels geschreven richtlijnen voor de Assemblies of God in de USA.¹⁴ Wij maken ook gebruik van onze statuten en huishoudelijk reglement.

Ad. 2. Er zijn binnen de Assemblies Of God 3 belangrijke fundamenten voor het kiezen en aanstellen van leiders. Naar belangrijkheid zijn ze.

- a. Karakter
- b. Volwassenheid
- c. Gaven en talenten

Karakter is voor ons op de eerste plaats. We kiezen of stellen iemand niet als leider aan in de eerste plaats vanwege de persoonlijke gaven en talenten. Gaven krijg je van God, ze zijn een geschenk van Hem en je kunt geweldige gaven hebben en een krachtige zalving maar je karakter is onbijbels, werelds of vleeselijk. Dan ben je nog lang niet klaar voor leiderschap. Het is onverstandig om iemand als leider aan te stellen alleen maar op basis van de gaven, zalving en talenten van de persoon.

Na karakter is **volwassenheid** de tweede factor. De persoon is een leider en moet goede beslissingen nemen gebaseerd op Bijbelse principes. De persoon moet de stem van de Here duidelijk kunnen onderscheiden en Gods Woord kennen. De persoon moet de Heilige Geest kunnen volgen. Etc. De persoon moet genoeg levenservaring en mensenkennis hebben voor goede toepassingen.

Dit kan je alleen als je een bepaalde volwassenheid en groei hebt bereikt. Dat gebeurt niet overnacht.

¹³ Interview (vraaggesprek) met senior pastor Irving Chin Sie Jen, opziener van Gemeente Gods Suriname (Assemblies of God) op woensdag 9 september 2009.

¹⁴ Ik mocht geen inzake hebben in de geschreven richtlijnen voor oudsten en diakenen van de Assemblies of God van de USA, welke zij gebruiken.

Ten slotte kijken we naar **gaven en talenten**. Als God iemand als leider wil hebben, zal God de persoon de gaven geven om de bediening uit te voeren.

De eerste groep van bestuurleden (diakenen) hebben meer bestuurlijke bevoegdheden, niet zo zeer bedieningsbevoegdheden. Ze assisteren en staan de voorgaande broeder bij in het bedienen van de mensen.

Ad. 3. Deze personen moeten voldoen aan de kwalificaties van opkomende leiders zoals wij die gesteld hebben in onze gemeente en daarnaast christelijke leiderschaptrainingen succesvol gevolgd hebben, en een diploma of certificaat van de Assemblies of God (AOG) Suriname hebben. Als we letten op de grootte van de gemeente, dan adviseren wij hen ook enkele externe opleidingen te volgen, bijvoorbeeld: Apollos Training Instituut, en anderen.

Ad. 4. Ja, bij de keuze wordt er wel degelijk rekening gehouden met de aanwijzingen door de apostel Paulus gegeven. Deze eerste groep van bestuursleden moeten voldoen aan de kwalificaties van 1 Timotheüs 3 en Titus 1.

Ad.5. De werkzaamheden van de oudsten en de diakenen in onze gemeente:

Ad.5.1 De bestuursleden zijn tevens oudsten van de gemeente en hebben ook bedieningsbevoegdheden. Binnen onze structuren wordt de term diaken niet altijd gebruikt.

Soms maakt men in een volwassen gemeente een verdeling tussen de geestelijke zaken en de bestuurlijke zaken, vooral als het een vrij grote gemeente is met veel bedieningen en bestuurlijke zaken. Dan houden de voorganger en de 6 andere bestuursleden of ouderlingen zich bezig met de geestelijke zaken en wordt een groep van personen samengesteld die zich vooral bezig houden met de bestuurlijke zaken en deze groep wordt dan de diakenen genoemd. De beslissing is gebaseerd op Handelingen 6.

Ad. 6. Er zijn maar 6 functies, want de voorganger is ambtshalve al in het bestuur.

Wij geloven dat het heel belangrijk is dat mannen de verantwoordelijke leiding dragen en zij hebben voorkeur. De voorganger gaat voor en de raad van oudsten assisteert hem. En de diakenen assisteren de raad van oudsten.

Ad. 7. De eerste groep van bestuursleden hebben meer bestuurlijke bevoegdheden, niet zo zeer bedieningsbevoegdheden. Ze assisteren en staan de voorgaande broeder bij in het bedienen van de mensen. Het gemeentebestuur functioneert als oudsten. Er is wel verschil tussen bestuur en bedieningen.

Ad. 8. We hebben niet over deze zaak nagedacht. Ik weet het niet zeker.

Ad. 9. Je kunt niet zomaar een verandering doorvoeren, wel moet je constant aanpassingen plegen. Als je dat niet doet, ga je doodbloeden. De gemeente groeit ook, wordt volwassen en rijper.

Ad.10. Het hoort als een team te zijn dat samenwerkt met de voorganger. De manier van het kiezen van deze ambten, moet geschieden naar het model in Handelingen 6. De mensen moeten zelf kiezen. De apostelen werden door de Heer Jezus gekozen, Bijbels gezien. We moeten waken voor complete democratie of kerk politiek, waarbij vrienden in het ambt worden gekozen. Ook moeten we waken voor een situatie waarbij de voorganger alleen beslist.

Ad.11. Ik ben senior pastor (opziener) van Gemeente Gods Suriname.

Ad.12. De Gemeente Gods Suriname telt momenteel 4 gemeenten in de stad en de districten.

2.3.2.2.5. Gemeente Tabernacle of Faith and Love Ministries.¹⁵

Ad. 1. Neen, wij hebben nog geen publicaties of lectuur in het Nederlands over de ambten van diakenen en oudsten binnen onze organisatie. Er is wel wat op papier gezet door de voorganger over: wat hun taken zijn en wat van hen verwacht wordt.

Ad. 2. Ja, in die zin dat wij de Bijbelse principes in 1 Timotheüs 3 en Titus 1 hanteren. Er wordt verder gelet op hun toewijding aan: de Heer, de ministries, en elkaar, vooral loyaliteit aan elkaar.

Ad. 3. Er is geen speciale vooropleiding aan verbonden. Wij kijken meer naar geestelijke volwassenheid. Ze moeten geen pasbekeerden zijn. Ook wordt gelet op hun karakter. We zien niet dat Jezus, bij zijn keuze (voor)opleiding voorop stelde, dus op grond hiervan doen wij het ook niet.

Ad. 4. Ja, bij de keuze wordt er wel degelijk rekening gehouden met de aanwijzingen door de apostel Paulus gegeven in 1 Timotheüs 3 en Titus 1.

Ad.5. De werkzaamheden van de oudsten en de diakenen in onze ministries:

Ad.5.1. De oudsten zijn belast met het geestelijk werk in het algemeen, en dit houdt in: pastoraat, bijbelstudies, prediking, enz.

In onze gemeente, hebben we voor elke oudsten zijn aparte taakomschrijving. Bijvoorbeeld: oudste 1, is hoofd van onze pastorale afdeling. Hij traint de mensen om het pastoraal werk te doen. Hij zorgt dat alles goed gaat.

Oudste 2, is belast met fundament training, hij traint de mensen voor de nazorg. Hij ziet erop toe dat de mensen blijven komen. Hij zorgt voor de training van de pasbekeerden.

¹⁵ Interview (vraaggesprek) met senior pastor Eric Tjin Kon Kiem, (apostel) opziener van Gemeente Tabernacle of Faith and Love Ministries op vrijdag 23 juli 2010.

Ad 5.2 De diakenen zijn belast met de praktische zaken. Specifieke zaken zijn: het voorbereiden van het avondmaal, voorbereiden van doopdiensten, voorbereiden van huwelijken, seminars, enz.

Het zelfde geldt ook voor de diakenen. Zij hebben allemaal hun specifieke taken. Bijvoorbeeld: diaken 1, is belast met rouwbeklag. Bij overlijden van gemeenteleden, maakt hij/zij contact met de familieleden van de overledene. Hij/zij bereidt de begrafenis voor.

Diaken 2, is belast met het coördineren van de samenkomsten. Hij/zij is dagcoördinator. Hij/zij moet toezien dat alles goed en vlot verloopt in de dienst.

Ad. 6. Er zijn wel verschillen, de voorganger is de eindverantwoordelijke. De voorganger is verantwoordelijk voor het functioneren van zowel de oudsten als de diakenen. De diakenen onderwerpen zich aan de oudsten.

Ad. 7. Er is wel degelijk een gezagsverhouding tussen deze drie. De oudsten zijn verantwoording schuldig aan de voorganger. De diakenen zijn verantwoording schuldig aan de voorganger, maar ook aan de oudsten, want de oudsten staan boven de diakenen.

Ad. 8. Indien er culturele verschillen zijn, gaan wij kijken wat de Bijbel daarover zegt en dat gaan wij toepassen. De Bijbel geeft duidelijke richtlijnen, hoe wij als wederom geboren gelovigen moeten leven. En we dienen ons te onderwerpen aan het woord van God.

Ad. 9. Nee, bij ons hoeft er niets te veranderen. We zijn tevreden hoe het nu werkt.

Ad.10. Mijn mening is dat de oudsten en de diakenen moeten functioneren binnen de Bijbelse maatstaven, indien het niet zo gebeurt, moeten wij de mensen trainen, zodat ze wel goed gaan functioneren.

Ad.11. Ik ben senior pastor (apostel), opziener van Tabernacle of Faith and Love Ministries.

Ad.12. Tabernacle of Faith and Love Ministries is gevestigd aan de Kwattaweg # 96.

Naast de moedergemeente, telt de ministries momenteel 4 zustergemeenten in de stad en de districten. De gemeente heeft ook 21 huiscelgroepen in verschillende wijken, geleid door werkers die daarvoor getraind zijn. Volgens de voorganger telt de moedergemeente momenteel 1000-1240 geregistreerde leden waarvan, 1000 de diensten trouw bezoeken. De moedergemeente heeft op dit moment 4 oudsten, 2 assistent pastors (co-pastors) en 8 diakenen, zowel mannen als vrouwen.

2.3.2.2.6. Samenvatting.

Alle kerkleiders gaven aan dat zij geen publicaties of lectuur hebben, handelend over de ambten. Alleen de Gemeente 'Tabernacle of Faith and Love Ministries' heeft enkele richtlijnen op papier gezet voor hun oudsten en diakenen.

Criteria voor het aanstellen van oudsten en diakenen, waren verschillend bij deze kerkleiders binnen de Pinkster en Volle Evangelie gemeenten. Sommigen vinden dat ze geen pasbekeerden moeten zijn. Ze moeten ook dienstbaar zijn aan de gemeente (dienstknechtgericht). Ze moeten ook bevestigd worden door de Heilige Geest. Er wordt ook gelet op hun karakter, volwassenheid, gaven en talenten. Hun gezinsleven is ook belangrijk. Het is wel gewenst dat zo iemand moet zijn getrouwd, maar indien de persoon niet getrouwd is, maar toch van een onbesproken gedrag is, kan hij/zij wel in het ambt aangesteld worden.

Bij sommigen is er geen bepaalde vooropleiding vereist, want zij vonden dat de Here Jezus, bij zijn keuze geen (voor)opleiding voorop stelde. Ze moeten kennis hebben van het woord van God.

Voor oudsten is het zeer wenselijk om een degelijke Bijbelkennis te hebben. Anderen eisen wel van de mensen dat zij één van de lokale Bijbelscholen moeten hebben doorlopen. Enkele van deze gemeenten hebben hun interne trainingen. Bijna al de leiders geven aan dat zij bij hun keuzes wel rekening houden met de kwalificaties en aanwijzingen gegeven door de apostel Paulus in 1 Timotheüs 3 en Titus 1.

Binnen deze gemeenten is er verschil in de werkzaamheden van de oudsten en de diakenen. De oudsten houden zich meer bezig met het 'geestelijke werk': de bediening van het woord, het pastoraat, het verzorgen van trainingen.

Een van de gemeenten heeft een duidelijke taakverdeling of taakomschrijving voor elke oudste. Bijvoorbeeld: oudste 1, is hoofd van onze pastorale afdeling. Hij traint de mensen om het pastoraal werk te doen. Hij zorgt dat alles goed gaat.

De diakenen houden zich meer bezig met het 'praktisch werk': dienstbaarheid in de gemeente. Ook verlenen zij maatschappelijke zorg buiten de gemeente. In sommige gemeenten mogen de diakenen meer doen dan alleen maar 'praktisch werk'. Zij houden toezicht op de gang van zaken in de gemeente. Zij zijn de rechterhand van de oudsten en sommige diakenen kunnen groeien en zelfs oudste worden.

Een van de gemeenten heeft ook specifieke taken voor de verschillende diakenen: het voorbereiden van het avondmaal, doopdiensten, huwelijken, seminars, enz.

Bijna al de leiders vinden dat er een gezagsverhouding moet zijn tussen voorganger (pastor), oudsten en diakenen.

Sommigen leiders vinden dat er wel culturele verschillen een rol kunnen spelen in het functioneren van deze ambten binnen de verschillende gemeenten en etnische groepen.

Er leeft de gedachte bij een aantal leiders dat er op bepaalde punten verandering moet komen in het functioneren van de ambten in deze tijd.

Sommigen leiders vinden dat er op een breder verband gediscussieerd moet worden over het functioneren van deze ambten, voornamelijk binnen de Volle Evangelie gemeenten.

2.4. Ambten en culturele verschillen binnen de plaatselijke gemeenten

Mijns inziens kunnen er wel culturele verschillen een rol spelen in het functioneren van deze ambten. Elke etnische groep heeft zijn of haar manier hoe bepaalde dingen te doen. Ze zijn geboren en opgegroeid binnen een bepaalde cultuur, en dat zal zeker invloed hebben op het functioneren van zo iemand in het ambt binnen de plaatselijke gemeenten. Dit kan weer verschillen van etnische groep tot etnische groep.

Persoonlijk denk ik dat we daar geen probleem van moeten maken, wel moeten we bij het uitoefenen van het ambt, rekening houden met de Bijbelse principes. Sommige zaken moeten wij bij het aanvaarden van het ambt nog aanleren, en dat vraagt wel tijd en discipline.

Tijdens het onderzoek gaven enkele leiders aan, dat culturele verschillen wel een rol kunnen spelen in het functioneren van deze ambten.

Op mijn vraag of culturele verschillen een rol kunnen spelen in het functioneren van deze ambten binnen de plaatselijke gemeenten, antwoordde senior pastor Glenn Kranenburg als volgt:

Ja, en nee, waarom? De Bijbelse principes blijven altijd overeind, maar binnen hun cultuur zijn er zaken waarmee je rekening moet houden. Bijvoorbeeld: binnen de Javanen, en de Marrons. Vanuit hun achtergrond mogen vrouwen niet voorgaan in de gemeente. De Creolen hebben het ook. Ik had er persoonlijk ook moeite mee na mijn bekering, maar toen ik de Bijbel ben gaan lezen en begrijpen, heb ik het afgeleerd. We moeten gewoon ermee dealen als Gods Woord erover praat. Kijk maar naar vrouwen als: Ruth, Dorcas, Esther en Priscilla, het zijn vrouwen die God gebruikt heeft, vooral wanneer de mannen het lieten afweten.¹⁶

In een gesprek met Bisschop John Kent, gaf hij aan dat het voor hem heel moeilijk was om voor de gemeente te staan en naar de mensen te kijken, omdat hem binnen de marroncultuur geleerd was, dat hij uit respect, iemand niet recht in de ogen moet kijken tijdens het praten.¹⁷

¹⁶ Interview Glenn Kranenburg. Hij is stadscreool en senior pastor, van de Pinkster Zending Suriname.

¹⁷ Bisschop John Kent is Marron en bisschop van de Evangelische Broeder Gemeente in Suriname (EBGS).

Verder heb ik gesproken met Reverend Johannes Martoredjo.¹⁸ Onze gesprek ging meer over de besnijdenis bij de Javanen. En ten tweede ging het over de offermaaltijden.

De besnijdenis: de meeste Javaanse christenen nemen automatisch aan dat de besnijdenis hoort bij de Javaan. Maar in feite is dat niet zo. De besnijdenis is vanuit de Islam voortgekomen. Omdat het land Indonesië overwegend beheerst wordt door de Islam, en de Javanen in Suriname afkomstig zijn uit Indonesië, zien de nakomelingen van deze contractarbeiders de besnijdenis als hun cultuur. Zelfs binnen de Javaanse christelijke leiders hier in Suriname is dit nog steeds een punt van discussie. Er zijn sommigen die hun kinderen laten besnijden, maar dit heeft niet te maken met de Javaanse cultuur, maar een overdracht van de Islam. Leiders worstelen nog steeds ermee zolang zij niet overtuigd zijn vanuit het woord van God. Die worsteling stopt pas, als zij overtuigd zijn.

De offermaaltijd: over het nuttigen van een offermaaltijd zijn er binnen de Javanen twee stromingen. De éne vindt dat je niet mag meedoen met een offermaaltijd, want het is geofferd aan afgoden.

De tweede groep vindt dat je wel mag meedoen, want de Bijbel zegt: “er zijn geen afgoden” (1 Korinthe 8:4). Dus je kunt God danken en eten. Broeder Martoredjo zegt: we hebben geleerd om het eten weg te gooien, maar als je het weggooit en de mensen horen het, dan is de deur dicht, want ze voelen zich diep beledigd. Zo iemand kan je dan niet meer met het evangelie bereiken. Als geestelijke leider, heb ik ermee geworsteld, totdat ik de Bijbel ben gaan lezen. Als ik nu iets krijg waarvan ik niet weet of het geofferd is of niet, dank ik de Heer en eet het wel.

Als Marron, worstel ik nog steeds met een culturele erfenis van de marroncultuur binnen de Saramaccaners.

¹⁸ Reverend Johannes Martoredjo is Javaan en één van de leiders van de Christian And

Missionary Alliance (CAMA) in Suriname. Samen met zijn vrouw Dorothea, coördineren zij ook de Javaanse afdeling van de CAMA in Suriname.

Als kind werd het jou geleerd, dat je uit respect, oudere mensen tijdens het praten, niet recht de ogen mag kijken. Ik heb nog steeds moeite om tijdens persoonlijke gesprekken met mensen, de persoon recht in de ogen aan te kijken. Ik ben al jaren ermee bezig en nu kan ik zeggen dat aardig gaat.

Zaken waarover wij nog kunnen nadenken zijn bijvoorbeeld: het omgaan met zedelijk zaken. Hoe denkt men over de relatie tussen man en vrouw? En over het huwelijk?

Ik meen toch enkele voorbeelden uit de Bijbel te zien als mogelijke culturele verschillen en hierover te willen nadenken.

Als we bijvoorbeeld kijken in Handelingen 6, toen er onenigheid ontstond tussen de Grieks sprekenden en de Hebreëën. Hier ging het om twee verschillende etnische groepen, die het met elkaar niet eens konden worden over de verdeling van het dagelijkse voedsel.¹⁹

Ik geloof ook dat het geen opzet was, maar dat het mogelijk te maken had met culturele verschillen. Het kan inderdaad een taalbarrière zijn geweest. Kennelijk had dit probleem ook invloed op het functioneren van de apostelen. Feit is, dat het probleem werd opgelost door de maatregel welke genomen werd door de apostelen, zodat de apostelen verder konden gaan met hun bediening, en de gemeente verder kon gaan groeien.

Een tweede voorbeeld vinden in Handelingen 10. De apostel Petrus moest zijn cultuur overbruggen om het evangelie te brengen naar een andere cultuur. Maar dat ging niet zo gemakkelijk, want de Heer moest hem eerst hiervan overtuigen. Het evangelie van Jezus Christus moet alle etnische groepen en culturen bereiken. Volgens zijn cultuur mogen de Joden zich niet bemoeien met niet-Joden.

¹⁹Volgens Het Leven: Studiebijbel bij de tekst van Het Boek – Jongbloed: Heerenveen (2001), was er geen sprake van opzet, maar was het een gevolg van de taalbarrière.

Petrus begon zijn toespraak in het huis van Cornelius als volgt: *“gij weet, hoe het een Jood verboden is zich te voegen bij of te gaan tot een niet-Jood; doch mij heeft God doen zien, dat ik niemand onheilig of onrein mag noemen”* (Handelingen 10:28).

Ook hier moest de Heer ingrijpen om de culturele verschillen te doorbreken, zodat de apostel Petrus vrij kon komen om het evangelie aan andere culturen te brengen.

En als derde bijvoorbeeld zien bij het apostel convent in Handelingen 15. De gelovige Joden, wilden dat de heidenen die tot geloof gekomen waren, hun cultuur moesten overnemen. In Handelingen 15:1, lezen wij het volgende: *“En sommigen, uit Judea gekomen, leerden de broeders: Indien gij u niet besnijden laat naar het gebruik van Mozes, kunt gij niet behouden worden”*.

Vervolgens lezen wij het volgende in vers 5: *“Maar er stonden uit de partij der Farizeeën enigen op, die gelovig geworden waren, en zeiden, dat men hen moest besnijden en gebieden de wet van Mozes te houden”*. De gelovige Joden vonden dat hun heidense broeders, na hun bekering, zich moesten laten besnijden, maar de partij van de Farizeeën, ging een stapje verder en zegt dat zij zich niet alleen moesten besnijden, maar ze moesten ook de wet van Mozes houden. Deze verschillen en andere hebben geleid tot de vergadering te Jeruzalem. Maar ook voor deze culturele verschillen, gaf de Heer de oplossing, door middel van de apostelvergadering en door de interventie van voornamelijk de apostel Jakobus (Handelingen 15:13-20). Hoe groot de culturele verschillen ook mogen zijn, wij mogen de Bijbelse principes en waarheden nooit ter zijde stellen.

In onze ambtsbediening, moeten wij ons niet laten leiden door onze culturele verschillen, maar door het Woord van God. Soms zal het gepaard gaan met harde lessen welke wij eerst moeten leren.

2.5. Conclusie

Bij de gemeente als vergadering van de gelovigen is een regering onmisbaar. Zoals wij bij een gebouw een bouwmeester hebben, bij de akker een zaaier, bij de wijnberg een landman, bij het net een visser, bij de kudde een herder, bij het lichaam een hoofd, bij het gezin een vader, bij het rijk een koning, zo heeft de kerk ook een gezag nodig, dat haar draagt en leidt, verzorgt en beschermt.

In nog specialer zin dan op politiek terrein berust dit gezag bij God, die niet alleen de Schepper van alle dingen, maar ook de Zaligmaker van de gemeente is; de gemeente is als volk van God, zowel onder het Nieuwe als onder het Oude Verbond een theocratie, de Here is haar rechter, wetgever en koning, (Jesaja 33:22).

Maar zoals God op burgerlijk terrein Zijn soevereiniteit op de overheid heeft overgedragen, zo heeft Hij in de kerk Christus tot koning aangesteld, Bavinck (2004-2006. Online Bijbel Studie-editie DVD).

HOOFDSTUK 3. Gemeente The Open Door

3.1. Een historisch overzicht van de gemeente The Open Door.

Deze informatie heb ik verzameld door interviews en persoonlijke gesprekken met leden van de gemeente The Open Door:

Zuster Florence Magda Specerij getrouwd Harderwijk en Pastor Marlon E. Mac-Bean. Verder is er ook informatie gekregen van de eerste voorganger, broeder Marion Theo Gemert. Vanaf 1990 maakte ondergetekende ook deel uit van deze gemeente. Hierdoor heeft hij ook veel zaken gehoord en persoonlijk meegemaakt.

3.1.1. Het ontstaan van de gemeente.²⁰

3.1.1.1. Gebedsgroep

De Familie Anson-van Hekelen die op Billiton woonachtig was en zeergetrouw de Volle Evangelie Gemeente Lelydorp bezocht – destijds o.l.v. voorganger Karel Kasanpawiro – verhuisde (in 1981) naar de Theodorusstraat 63, te Paramaribo. De omgeving is beter bekend als Land van Dijck. De voorganger, broeder Karel – zoals hij wordt genoemd – regelde aansluiting voor het gezin bij de Gemeente Munder Buiten o.l.v. voorganger Stanley Dissels.²¹

²⁰ De hoofdstukken 3.1.1. en 3.1.2, zijn tot stand gekomen door een persoonlijk interview met zuster Florence Magda Specerij gehuwd Harderwijk. Deze zuster was één van de eerste bekeerlingen tijdens de eerste Tent Evangelisatie Campagne die gehouden werd op de hoek van de Theodorusstraat en het Molenpad. Zij is altijd een trouw lid van de gemeente geweest, en is nog steeds lid is van de gemeente.

²¹ Munderbuiten is een wijk in het westen van de hoofdstad Paramaribo, waar er een Volle Evangelie gemeente is gevestigd. Deze gemeente bestond toen al vijf jaren. Vanuit deze gemeente werd het besluit genomen om te Land van Dijck een nieuwe gemeente te stichten.

Pastor Stanley Dissels was de voorganger van de gemeente en broeder Marion Theo Gemert was assistent voorganger tevens jeugdleider.²²

Vanuit Gemeente Munderbuiten werd het echtpaar Henry en Betty van Geene-Parisius belast met nazorg bij de familie Anson; zo ontstond er thuis bij hen een wekelijkse bidstond.

Broeder Marion Theo Gemert bracht vaak een bezoek aan de familie Anson, waardoor hij ook bevriend raakte met enkele buurt bewoners.

3.1.1.2. Broeder Marion Theo Gemert en Gemeente van Dijk

In 1982 sloot Marion Gemert zich aan bij deze bidstond. Broeder Marion, zoals hij genoemd werd, had eind jaren zeventig de Zendelingenschool Hebron succesvol afgerond. Hij trad in het huwelijk met, nu wijlen, zuster Lydia Davids bij wie hij twee kinderen verwekte: Daniël en Imelda.

Broeder Marion Theo Gemert kreeg de volle ondersteuning van de familie Anson, die vanwege de vele afgoderij die bedreven werd in de buurt, heel graag een gemeente in de buurt wilde hebben dat zou dienen als het Licht in de duistere wereld; Een plaats waar de mensen terecht konden voor een ontmoeting met de Heer Jezus Christus, waardoor hun leven veranderd zou worden. In die tijd was de buurt een groot bolwerk van openlijke afgodische praktijken. Dit gelovige gezin voelde zich niet meer prettig met de vele zogenaamde culturele en afgodische activiteiten die openlijk werden gehouden onder buurtbewoners. Hun enige hoop was alles te doen, zodat het evangelie van Jezus Christus in de buurt kon komen, en de mensen zich konden bekeren tot de Levende God.

Broeder Marion kreeg de leiding over de gebedsgroep en breidde de activiteiten uit met evangelisatie in de directe omgeving.

Hierdoor kwamen enkele buurtbewoners tot bekering, waaronder ook de familie Mijnaals.

²² Pastor Stanley Dissels woont nu in Rotterdam, Nederland en heeft daar een bloeiende gemeente, genaamd: 'Zout der Aarde'. En broeder Marion Theo Gemert was de eerste voorganger van de pas opgerichte gemeente, toen 'Gemeente van Dijk'.

Deze huis aan huis evangelisatie mondde uit in een grote en succesvolle Tent Evangelisatie Campagne in oktober 1983, op de hoek van de Theodorusstraat en het Molenpad.

Het campagneteam bestond uit broeder Marion en zuster Lydia Gemert (campagne leiders), familie Anson en een team van geestelijke medewerkers van de Gemeente Munderbuiten. Enkelen van deze mannen waren: pastor Stanley Dissels, pastor Johnny Slagtand, broeder Johan Doré en broeder Rudolf Martinus als gitarist.

De campagne werd verder ondersteund door een gospelgroep van Gemeente Lelydorp genaamd "*The Gentle Breeze*" en het campagneteam van het Evangelie Centrum Suriname (ECS)²³.

Deze Tent Evangelisatie Campagne duurde twee weken. Elke avond om 19.00u werden er Evangelisatiediensten gehouden. De diensten werden druk bezocht. Zo'n dienst bestond uit: samenzang, speciale optredens, prediking, gebed voor nieuwe gelovigen, gebed voor genezing, gebed voor bevrijding van demonische machten, etc.

Na de campagne sloot een grote groep nieuwe gelovigen zich aan bij de gemeente. Enkele namen van deze nieuwe bekeerlingen waren: de rest van de familie Anson (de kinderen), een deel van het gezin Seedorf- Richardson, een deel van de familie Grant, en de rest van de familie Mijns. Deze eerste Tent Evangelisatie Campagne was zeer succesvol, want er kwamen veel mensen tot geloof in de Heer Jezus Christus.

Vermeldenswaard is dat *zuster Florence Magda Harderwijk-Specerij*, die nog steeds lid is van de gemeente, tot die groep behoort.²⁴

Broeder Marion Theo Gemert werd toen de eerste voorganger, en de gemeente kreeg toen toestemming van de heer Botse, die toen der tijd directeur was van het buurt gemeenschapscentrum 'Wie Kontren', om hun diensten te houden in het gebouw van de buurtorganisatie aan de Theodorusstraat te Land van Dijck.

²³ De Stichting Evangelie Centrum Suriname (ECS) werd op 9 september 1968 opgericht als zendingsgenootschap met als doel: het stimuleren en bevorderen van de Evangelieprediking, in het bijzonder in Suriname.

²⁴ Volgens zuster Florence Magda Specerij gehuwd Harderwijk, kwamen er ongeveer dertig mensen tot geloof in de Here Jezus Christus.

De diensten werden toen heel druk bezocht door de gelovigen, en anderen uit de buurt kwamen uit nieuwsgierigheid naar de samenkomsten.

Naast de normale samenkomsten op de zondag, werden de doordeweekse diensten thuis bij de Familie Anson gehouden. De gemeente heette toen Gemeente te Land van Dijck, kortweg “Gemeente van Dijck”. Met de ondersteuning van een team uit gemeente Munderbuiten werd de nazorg ter hand genomen, dat leidde tot een gezonde groei van de toen ontstane gemeente.

Vanuit de moedergemeente Munderbuiten, kreeg hij assistentie van broeder Johan Doré. Vanwege de druk van het gemeentewerk en het feit dat er op geregelde basis samenkomsten gehouden moest worden, bleek al gauw dat broeder Johan Doré niet de geschikte partner bleek te zijn om de gemeente te helpen leiden. Broeder Johan Doré had naast het gemeentewerk ook andere activiteiten, waardoor hij de druk van het gemeentewerk niet kon combineren met zijn werk op Munderbuiten.

De jonge voorganger kreeg toen weer assistentie van de volgende broeders: Rudolf Martinus met zijn gitaar, en Gamaliël Nicodemus Abini die ook gitarist (begeleider) was. Er kwamen ook zusters om te helpen met de zangdiensten, waaronder zuster Rita Saaki. Deze groep kwam ook uit gemeente Munderbuiten om de nieuwe gemeente tijdelijk te assisteren.

Het lag eigenlijk in de bedoeling dat broeder Marion Theo Gemert de gemeente te Munderbuiten zou overnemen van pastor Stanley Dissels die met zijn gezin naar Nederland zou vertrekken. Maar broeder Marion Theo Gemert voelde hier niet veel voor, omdat hij zich meer geroepen voelde voor het evangelisatie werk te Land van Dijck. Zodoende nam pastor Johnny Slagtand de gemeente over na het vertrek van pastor Dissels naar Nederland.

3.1.1.3. Broeder Marlon W. E. Mac-Bean sloot zich aan

In de loop der tijden trokken velen zich, om uiteenlopende redenen zoals dat altijd het geval is bij pioniersgemeenten, terug en bleef er een kern van ongeveer dertig gemeenteleden over.

In die periode, september 1984, sloot Marlon Mac-Bean zich aan bij deze gemeente die toen nog de naam “Volle Evangelie Gemeente Land van Dijck” droeg; kortweg: Gemeente van Dijck. Broeder Marlon Mac-Bean kwam in april 1983 tot bekering, tijdens een evangelisatiecampagne van gemeente Gods Bazuin aan de Christopher Kerstenstraat 9, het adres van zijn grootvader. De campagne was onder de directe leiding van wijlen Bisschop/Evangelist Pudsey Meye.²⁵

3.1.1.4. De eerste doopdienst van de gemeente

Na een periode van nazorg, fundamentstudie en voorbereiding, werd de eerste groep gelovigen in februari 1984 gedoopt door onderdompeling. De doopdienst werd gehouden in de gemeente te Munderbuiten, omdat deze gemeente over een doopvont beschikte. De doopdienst werd geleid door pastor Stanley Dissels en pastor Marion Theo Gemert. De belangstelling en sympathie voor de gemeente groeide gestadig en er werden meer zielen toegevoegd, waaronder: de familie Bekker en familie Jonathan. Naast de familie Anson was de familie Mac-Bean ook een grote ondersteuning voor de voorganger en de gemeente.

3.1.2. De Naamsverandering en de tweede Tent Evangelisatie Campagne.

Er werd hard gewerkt aan evangelisatie en de toerusting van de gemeenteleden. In februari 1985 werden plannen gemaakt voor een tweede Tent Evangelisatie Campagne.

²⁵ Bisschop/Evangelist Pudsey meye, nu wijlen, is de oprichter van de stichting Volle Evangelie Gemeente Gods Bazuin in Suriname. In 1995 werd hij benoemd tot opziener over de gemeenten Gods Bazuin. Deze ministries draagt nu de naam: Nieuwe Generatie Gemeente Gods Bazuin (NGGGB) en staat onder leiding van Bisschop Steve Meye, zoon van wijlen Bisschop Pudsey Meye.

Er werd een stichtingsbestuur in het leven geroepen en de gemeente kreeg toen de naam: “De Poort des Hemels”, gehaald uit Genesis 28:17. Dit stichtingsbestuur werd op 10 februari 1986 in het Openbaar Stichtingenregister ingeschreven onder nummer 241.

Het eerste stichtingsbestuur bestond uit de volgende leden:

- 1) De heer Marion Theo Gemert : voorzitter
- 2) De heer Johannes Gustaaf Anson : secretaris/penningmeester
- 3) De heer Johannes Joseph Maria Cederboom : lid
- 4) De heer Marlon Vladimir Erasmus Mac-Bean : lid
- 5) De heer Gamaliël Nicodemus Abini : lid.

Van 12 mei t/m 02 juni 1985 werd de tweede, grotere en meer succesvolle, Tent Evangelisatie Campagne gehouden. Het was voor twee weken gepland, maar vanwege het succes werd het drie weken gehouden. Deze campagne werd georganiseerd vanuit de gemeente De Poort des Hemels; alle gemeenteleden werden hierbij betrokken. Wederom kreeg de gemeente ondersteuning van Gospelgroep ‘The Gentle Breeze’. Gastsprekers die een heel belangrijke bijdrage geleverd hebben waren broeder Bally Brashuis, broeder Andre Coupain en broeder Henry van Geene.

Wonderbaarlijke lichamelijke genezingen en vele bevrijdingen van demonische machten waren kenmerkend voor deze campagne. Iedere avond waren er getuigenissen van wat God tijdens deze campagne voor velen had gedaan. Deze campagne betekende de doorbraak in het gemeentewerk in Land van Dijck en omgeving.

Er kwamen namelijk weer veel mensen tot bekering, ook mensen van de buurt die andere gemeenten ver van hun buurt bezochten, sloten zich aan bij de nieuwe gemeente in hun buurt. Deze waren o.a.: de familie Plet – Dams, familie Brandon en Henk en Henna Wooter. In die periode kwamen ook de volgende broeders en zusters tot geloof in de Heer Jezus Christus: broeder Robby Aloewel, Lucia Fun A Wing, de zusters Eline en Joan Gravenbeek, zuster Marlène Mijnals en familie, zuster Ivonne Borgwit en nog vele anderen van wie we de namen niet meer hebben onthouden. Deze groep was een grote steun voor het gemeentewerk.

Deze Tent Evangelisatie Campagne werd zo goed bezocht, dat de gemeente, na afloop de Campagne, uiteindelijk zes (6) maanden lang op de locatie bleef.

De samenkomsten werden gewoon onder de tent gehouden. Er was een grote manifestatie van de Heilige Geest, en vele mensen, ook gelovigen van andere gemeenten kwamen de tent campagne geestelijk steunen.

De machtige beweging van de Heilige Geest was duidelijk te ervaren. En dat heeft zoveel indruk gemaakt op deze geestelijk leiders waardoor ook zij gedreven waren te beginnen met het stichten van gemeenten. De geestelijke groei onder gelovigen was ook te merken. Er waren vele getuigenissen van gelovigen over vele wonderen en bevrijdingen die hebben plaats gevonden door de machtige Naam van Jezus Christus.

Na zo een bijzondere ervaring hebben deze geestelijke leiders toen besloten om ook Tent Evangelisatie Campagnes te organiseren met de ondersteuning van gemeente van Dijck. De volgende gemeenten werden na een Tent Evangelisatie Campagne met ondersteuning van de gemeente te Land van Dijck gesticht:

- 1) Gemeente “de Kandelaar” te Frimangron, later verhuisd naar de Limesgracht.
- 2) Gemeente Mottonshoop onder leiding van broeder Andre Coupain.
- 3) Gemeente Charlesburg onder leiding van broeder en zuster van Geene. Deze gemeente kreeg later de naam “Brood Des Levens”.
- 4) En de gemeente “Mosterd zaad” onder leiding van broeder Bally Brashuis.

Al deze gemeente zijn later na een Tent Evangelisatie Campagne met de steun van de gemeente van Dijck opgericht.

3.1.3. De ontwikkeling van de gemeente.

3.1.3.1. De verdere groei en ontwikkeling van de gemeente

Na de lange gezegende en succesvolle Tent Evangelisatie Campagne, keerde de gemeente na zes maanden in de maand november 1985 terug naar het gebouw van het buurt gemeenschapscentrum ‘Wie Kontren’ waar zij haar reguliere diensten hield.

Er heerste een zodanige liefdevolle sfeer, van lofprijs en aanbidding, dat gemeenteleden na de diensten niet naar huis wilden gaan, maar ze bleven nog uren napraten en genoten van de gemeenschap met elkaar. Het was een grote hechte familieband die de gemeenteleden met elkaar hadden. Vaak moest men de gemeenteleden na de samenkomsten “wegjagen” om naar huis te gaan.

Door de enorme groei die de gemeente doormaakte, bestond al spoedig de behoefte aan een eigen locatie met een grotere ruimte. Men ging op zoek naar een eigen locatie. Door tussenkomst van één van de bestuursleden, broeder Johannes Cederboom die toen werkzaam was bij de dienst Milieu Beheer, en zuster Therese Mac-Bean die ook werkzaam was op de afdeling Dienst der Domeinen, verkreeg de gemeente een stuk terrein ter beschikking door de toenmalige Minster H. S. Kensmil van het departement Natuurlijke Hulpbronnen. Het stuk terrein is gelegen op de Hoek van de Willem Campagne straat en de Theodorusstraat te Land van Dijck.

Voor het opzetten van een eigen gebouw stelde de familie Brandon die een houtmarkt had, toen de nodige houtmaterialen ter beschikking, zodat er een tent kon worden opgezet, die langzamerhand in de vorm van een kerk moest worden omgezet, om samenkomsten te houden.

De Heer gebruikte door Zijn grote genade de voorganger Marion Theo Gemert met zijn Bijbel en broeder Rudolf Martinus met zijn gitaar heel machtig om nieuwe zielen te winnen voor Zijn Koninkrijk. Ook op verjaringen waren zij te vinden om het Woord van God te prediken en enkele liederen te zingen.

Zelfs de buurbewoners te Land van Dijck, vonden de zogenaamde “kamplieder” heel mooi. Zij nodigden vaak de leiders van de gemeente uit op huisbezoek en voor gebed aan huis. Het lied “*Jezus Opo Hé en didiri broko saka*” (Jezus is verhoogd en de duivel is vernederd) was erg populair onder de bewoners van Land van Dijck. De gemeente “POORT DES HEMELS” te Land van Dijck, was één van de eerste gemeentes binnen Evangelie Centrum Suriname (E.C.S), die begonnen was met het organiseren van sport activiteiten. Op nationale feestdagen werden er sport activiteiten georganiseerd. Er werden ook retraites en gemeente kampen georganiseerd, evenals gemeente uitstapjes. De gemeente draaide wel zelfstandig, maar onder supervisie en of de geestelijke leiding van het leidersteam van het Evangelie Centrum Suriname (E.C.S).

3.1.3.2. De relatie met Evangelie Centrum Suriname (ECS)

De gemeente heeft vanaf haar oprichting gestaan onder de geestelijke supervisie van het Evangelie Centrum Suriname (ECS). Het ECS-leiderschapsteam viel op haar beurt weer onder de geestelijke supervisie van de twee Apostelen: James (& Linda) Cooper en Philip (& Muriël) Mohabir. Philip Mohabir overleed in 2004.

Het ECS-leiderschapsteam bestond destijds uit:

01. Benny Macnack (voorzitter)
02. Karel Kasanpawiro
03. Chester Oliver
04. Johnny Slagtand
05. Lyndell Williams
06. Sherlock Tacoordeen
07. Andre Alasa

Marlon Mac-Bean werd als administrator en algehele coördinator toegevoegd aan het leidersteam van ECS.

3.1.4. Geestelijke turbulentie

Voorganger Marion Theo Gemert was een jonge sympathieke broeder en maakte indruk op velen. Helaas werd hij eind 1986 geconfronteerd met problemen in de privésfeer, en werd buiten functie gesteld door de leiding van het Evangelie Centrum Suriname (ECS). Door tussenkomst van broeder Bally Brashuis werden zaken weer bijgelegd en de voorganger vroeg de gemeente om vergiffenis. Na een tuchtperiode van zes maanden, werd in verband hiermee een speciale dienst gehouden om de voorganger weer in zijn ambt te herstellen.

Maar gaande weg waren er ook al allerlei roddelpraatjes ontstaan onder enkele zusters van de gemeente, die geresulteerd hebben in het niet meer willen accepteren van de voorganger. Er ontstond een zodanige situatie in de gemeente dat de leiding en het apostolisch team van Evangelie Centrum Suriname (E.C S), de zaak een zodanige aanpak hebben gegeven dat de voorganger niet meer kon functioneren in de gemeente, althans niet onder de leiding van Evangelie Centrum Suriname (E.C.S).

Dit alles is gaan escaleren en heeft geleid tot zijn vertrek als voorganger in februari 1987. Hij sloot zich aan bij een andere gemeente en vele gemeenteleden gingen met hem mee. Er waren er die naar andere gemeenten gingen, terwijl velen ook teruggingen naar de wereld en hun oude zondige leven weer oppakten. Een groot deel bleef gewoon thuis.

Na het vertrek van de voorganger, werd de kleine groep gelovigen die overgebleven was (ongeveer 40 personen), opgevangen door de broeders Gamaliël Nicodemus Abini en Marlon Mac-Bean van de gemeente. Ook werden er vanuit de leiding van Evangelie Centrum Suriname, afwisselend enkele broeders gestuurd om de diensten te houden. Deze waren onder andere: broeder Robby Dragman en broeder Henry van Geene.

3.1.4.1. Herstel en inzegening van de tweede voorganger

Na actief huisbezoekjes te hebben afgelegd, hebben Marlon Mac-Bean en Nicodemus Abini vierenvertig (44) van de meer dan 130 gemeenteleden weten te krijgen in een Gemeente Retraite te Groningen in het district Saramacca; dat was in mei 1987. Die retraite betekende een wedergeboorte voor de gemeente. Vanuit Evangelie Centrum Suriname (ECS) werd medewerking verleend door de aanstelling van broeder Robby Dragman als nieuwe (tweede) voorganger van de gemeente. Robby Dragman is een jaar actief voorganger geweest. Daarna kwam de gemeenteleiding officieus in handen van broeder Marlon W. E. Mac-Bean. Broeder Marlon, zoals hij genoemd werd, rondde op 12 augustus 1988 de Hebron Bijbelschool met succes af en trouwde op 02 december van datzelfde jaar met zuster Marion Tjon Atsoi; de Here heeft hun gezegend met drie schattige kinderen.

Vanaf de oprichting van de gemeente in oktober 1983 tot de splitsing in 1987, was er nog geen sprake van een gemeentestructuur met een duidelijke ambtsverdeling. Er waren wel vooruitgeschoven broeders die een grote steun waren voor de voorganger. Het waren de broeders: Marlon Mac-Bean, Johannes Anson en Gamaliël Nicodemus Abini. Met ondersteuning van deze broeders en de broeders die vanuit Evangelie Centrum Suriname kwamen, werd er weer hard gewerkt aan herstel.

3.1.4.2. Afsluiting van de periode van Pastor Marion Theo Gemert

Ondanks de geestelijke strijd heeft pastor Marion Gemert samen met zijn medewerkers toch heel veel werk verzet. De gemeente groeide onder het voorgangerschap van pastor Marion Theo Gemert tot 130 leden. Na de splitsing, waarbij 90 leden vertrokken, bleven er slechts 40 leden over. Pastor Marion Theo Gemert legde met zijn arbeid en toewijding de basis voor de gemeente. Helaas moest hij naar een andere gemeente overstappen.

3.1.4.3. De inzegening van de derde voorganger

Op 22 januari 1989 werd broeder Marlon W. E. Mac-Bean officieel ingezegend als voorganger van de gemeente; hij werd de derde voorganger van de gemeente. Op die dag werd ook Gamaliël Nicodemus Abini ingezegend als eerste ouderling van de gemeente terwijl Johannes Anson werd ingezegend als eerste diaken van de gemeente.

In deze nieuwe constellatie, werd er een begin gemaakt met het vormen van een gemeentestructuur, waar er sprake was van het ambt van oudsten en diakenen.

3.1.5. Naam en bestuurswijziging.

Na het vertrek van Pastor Marion Gemert droeg de gemeente weer de naam Gemeente van Dijck.

Onder leiding van de pas ingezegende Pastor Marlon Mac-Bean had de gemeente begin februari 1989 haar tweede Gemeente Retraite. En in die retraite werd besloten een naamsverandering door te voeren. De gemeente kreeg de naam: "Stichting The Open Door", naar Openbaring 3:8: "*zie, Ik heb een geopende deur voor uw aangezicht gegeven, die niemand kan sluiten*".

Deze naam was op initiatief van broeder Robby Dragman, die geloofde dat God nieuwe vruchtbare perioden had doen laten aanbreken voor de gemeente die niemand haar kon ontnemen. De gemeente en de gemeenteleiding deelden die overtuiging.

Tijdens een bestuursvergadering op woensdag 15 februari 1989, werd besloten om een bestuurswijziging door te voeren. En op 10 mei 1989 vond bij de notaris een bestuurswijziging plaats.

De nieuwe bestuursleden waren:

- 1) Broeder Steven A. Grant : voorzitter
- 2) Broeder Marlon Vladimir Erasmus Mac-Bean : ondervoorzitter
- 3) Zuster Marion H.C Mac-Bean- Tjon ATsoi : secretaris
- 4) Zuster Ivonne Borgwit : penningmeester
- 5) Zuster Maritha C.E. Plet-Dams : commisaris
- 6) Broeder Henkie Wooter : commisaris
- 7) Broeder Rene Max Galimo : commisaris

3.1.6. De visie en verdere groei van de gemeente.

Pastor Marlon Mac-Bean was nog vrij jong toen hij voorganger werd. Het gemeentewerk werd verder met zijn team aangepakt en voortgezet. In januari 1990 werd in samenwerking met gemeente "Bribi" onder leiding van Pastor Irma Gimith, een tent evangelisatie campagne gehouden aan de Theodorusstraat. Ongeveer 15-20 mensen kwamen tot geloof, waaronder ondergetekende. De gemeente maakte weer een tijd van groei door. Er werd een aanvang gemaakt met het trainen van nieuwe leiders.²⁶

²⁶ Behalve de interne trainingen, werden enkele broeders en zusters die zich geroepen voelden voor zending en of fulltime dienst, naar de zendelingenschool gestuurd voor de driejarige training. Enkele van deze broeders en zusters waren: broeder Robby Aloewel, David Seedorf en zuster Ruth Plet.

3.1.6.1. De visie en de verdere ontwikkeling van de gemeente

De visie van de voorganger was om zoveel mogelijk leiders en werkers te laten trainen. In 1994 begon de “Apollos” Bijbelschool met een middelbare theologische opleiding in Suriname voor de Surinaamse kerkgemeenschap, met als doel zoveel mogelijk kerkleiders theologisch te trainen. Pastor Mac-Bean ging toen samen met zijn vrouw en nog tien andere opkomende leiders en werkers van de gemeente op de opleiding.²⁷

Er werd ook een gemeentevisie ontwikkeld om zodoende een koers uit te stippelen, zodat de gemeente weet welke richting zij gaat.

De zendingsgemeente “The Open Door” heeft de visie om:

Het evangelie van onze Here Jezus Christus te verkondigen in de ruimste zin des woords (volgens Mattheüs 28: 18-20). (In stad, district, binnenland en in Curaçao, de Nederlandse Antillen).

Ongelovigen en **niet-godsdienstige** mensen tot volkomen toegewijde volgelingen van Christus maken.

Haar strategie is:

Het stichten en onderhouden van Nieuw Testamentische Gemeenten.

Het trainen en uitzenden van werkers en zendelingen in binnen- en buitenland

Het stichten en onderhouden van Bijbelscholen.

Vanaf die tijd heeft de gemeente zich op een gezonde manier ontwikkeld. Er werden trainingen voor werkers en leiders opgezet, meer oudsten en diakenen werden ingezegend, er werden percelen aangevraagd voor de gemeente en de voorganger, en Outreaches werden gesticht op diversen plaatsen. Verder werd een maandelijkse gemeentekrant uitgebracht en had de gemeente een wekelijks radioprogramma. Er werden regelmatig retraites voor de gemeente en de leiders gehouden als ook gemeentekampen.

²⁷ De volgende broeders en zusters volgden toen de Apollos Bijbelschool: Pastor Mac-Bean, zuster Marion Mac-Bean, broeder Gamaliël Abini, broeder Ruben Dulder, zuster Denise Dulder, broeder Steven Grant, broeder Robby Aloewel, zuster Martha Aloewel, broeder David Seedorf, zuster Unithia Seedorf, broeder Ulrich Anson en broeder Ewald Gregor.

Geestelijke en sociale activiteiten werden ontplooid, er werd een jeugdleider aangesteld om de jongerenactiviteiten ter hand te nemen, er werden ook jaarlijkse activiteiten ontplooid gericht op specifieke doelgroepen m.n. mannen, vrouwen, alleengaanden, echtparen en gezinnen.

Vanwege het feit dat de gemeente toch wat kaders had, werd er vaak door het apostolisch team van Evangelie Centrum Suriname, een beroep gedaan op de leiders van de gemeente om te helpen bij activiteiten van de organisatie. Sommigen hebben hun bijdrage geleverd op het secretariaat van Evangelie Centrum Suriname, weer anderen hebben jaren als docent lesgegeven op de zendelingenschool van Evangelie Centrum Suriname.

Ondanks de groei en nieuwe ontwikkelingen, lukte het de vijand weer om enkele broeders en zusters op te hitsen tegen de voorganger. Er waren enkele broeders en zusters die problemen hadden met gezag, en wilden zich niet onderwerpen aan de leiding van de toen nog vrij "jonge" voorganger, en verlieten begin 1994, onder protest de gemeente waardoor er weer een splitsing ontstond. Dit keer was de splitsing toch beperkt gebleven, waardoor de gemeente niet te veel schade geleden heeft.

Tot zeker medio 1994 heeft de gemeente haar samenkomsten in het gebouw van de buurtorganisatie "Wie Kontren" aan de Theodorusstraat te Land van Dijck gehouden. In de tweede helft van 1994 verhuisde de gemeente naar het gebouw van de Surinaamse Haven en Transport Arbeidersbond aan de van 't Hogerhuysstraat # 15, alwaar zij gebleven is tot 1997. In oktober 1997 hield de gemeente weer een tent evangelisatie campagne op de hoek van de Willem Campagnestraat/Theodorusstraat te Land Van Dijk. Vanaf toen is de gemeente op bovengenoemd adres gevestigd. Zoals eerder is aangegeven, werd dat perceel door de toenmalige minister Harry S. Kensmil van het departement Natuurlijke Hulpbronnen beschikbaar gesteld. In 1989 werd dit perceel ook officieel aangevraagd door de gemeente voor het opzetten van haar gemeentecentrum.

3.1.6.2. De expansieve groei

Er werd een plan opgezet voor het stichten van vier gemeenten vanuit de hoofdgemeente. Uiteindelijk zou The Open Door Ministries moeten bestaan uit de vijf volgende gemeenten:

01. The Open Door Centrum
02. The Open Door Saramacca
03. The Open Door Pokigron
04. The Open Door Tammengaproject
05. The Open Door Curaçao

Ad1. Aan de Willem Campagnestraat/hoek Theodorusstraat staat The Open Door Centrum een stabiele gemeente met als voorgangerechtpaar Ewald en Selita Gregor-Joekoe. De gemeente beschikt over een heel mooi gebouw met de optie tot verdere uitbreiding. Het huidige gebouw kan 200 mensen accommoderen en de gemeente telt op dit moment 175 leden, inclusief kinderen. De plannen worden gemaakt en de bouwtekening ligt al klaar om het gebouw verder uit te breiden. De gemeente telt op dit moment 1 oudste, 4 diakenen en nog vijf geestelijk werkers. Er zijn plannen om begin 2011 nog twee oudsten in te zegenen.

Ad2. In Saramacca, Gronigen staat een gemeente met als voorgangerechtpaar Ulrich en Astrid Anson-Goedhoop. De gemeente beschikt nog niet over een eigen gebouw en gaat langzaam maar zeker vooruit. Vanwege de autonome staat van deze gemeente, valt deze gemeente niet meer onder het geestelijke toezicht van de “moedergemeente” The Open Door in Paramaribo. De gemeente onderging een naamsverandering en heet nu ‘Rechobot’.

Ad3. Te Pokigron staat een gemeente die wij op een bepaald moment in de boezem van Evangelie Centrum Suriname hebben gelegd. Deze gemeente valt nu onder de twee oudsten die uit de gemeente stapten met de derde splitsing in 2002.

Ad4. Het idee om op Tammengaproject bezig te zijn kwam van broeder David Seedorf, destijds een fulltime zendeling van de gemeente. Er werden vanuit de gemeente twee Tent Evangelisatie Campagnes gehouden die matig werden bezocht. Na de eerste campagne was er een kleine stabiele groep o.l.v. David Seedorf. Deze hield regelmatig samenkomsten; eerst bij een van de leden thuis, daarna in een schoolgebouw, daarna in een crèchegebouw en tenslotte thuis bij broeder Steven Grant. Steven Grant was ouderling van de gemeente en woonachtig op het Tammengaproject. Als zodanig werden hij en zijn echtgenote Claudia gekoppeld aan het leidersteam van Tammengaproject. Op een gegeven moment verliet David Seedorf de gemeente en daarmee stopte ook de evangelisatieactiviteiten vanuit The Open Door naar Tammengaproject toe.

Ad5. Op Curaçao staat een stabiele en goed draaiende gemeente onder leiding van Ruben en Denice Dulder-Plet. De gemeente beschikt over een heel mooi eigen gebouw met aparte kinderruimte en een beheerderwoning. Er zijn één ouderling en vier diakenen officieel ingezegend.

3.1.7. De rol en het functioneren van de ambten binnen de gemeente “The Open Door”.

Na de inzegening van de broeders Marlon Mac-Bean, Gamaliël Nicodemus Abini en Johannes Anson, respectievelijk tot pastor, oudste en diaken, kunnen we echt praten van een ambtsverdeling. We kunnen stellen dat vanaf toen er pas sprake was van het functioneren van de ambten binnen deze gemeente.

3.1.7.1. De inzegening van nieuwe oudsten en diakenen

De gemeente begon weer te groeien in kwantiteit, maar ook in kwaliteit. De gemeente bestond uit leden van verschillende wijken in en rondom Paramaribo.

In 1995 lag het aantal actief participerende leden op ongeveer 125. Op 21 juni 1995 werd er 3 nieuwe oudsten en 3 diakenen ingezegend.²⁸

Vanaf toen werd de gemeente geleid door een raad van oudsten, met assistentie van het team van diakenen.

De taken van de raad van oudsten waren:

1. De raad van oudsten had de leiding over de geestelijke gang van zaken binnen de gemeente.
2. Zij gaf richting aan de gemeente.
3. Zij behartigde in overeenstemming met de doelstellingen de geestelijke belangen van hen die tot de gemeente behoren, zouden behoren en wilden behoren. Dat hield tevens in dat ze zorgde voor de geestelijke eenheid van alle gelovigen binnen de gemeente "The Open Door"

Er waren voor de diakenen geen duidelijke taken. In de praktijk bleek dat de diakenen zich meer bezig hielden met de praktische zaken in de gemeente, waaronder de inrichting van de kerkzaal voor de gemeentesamenkomsten, het helpen organiseren van gemeentekampen en retraites.

Naast de raad van oudsten was er een stichtingsbestuur. Het stichtingsbestuur zorgde voor alle bestuurlijke en organisatorische activiteiten van de gemeente en binnen de gemeente. De materiële en sociale belangen van de gemeenteleden en anderen werden door het bestuur behartigd. Het dagelijks bestuur bestond uit: de voorzitter, de secretaris en de penningmeester. Deze drie vertegenwoordigden de stichting in en buiten rechten.

²⁸ De oudsten waren: Robby Aloewel, Ruben Dulder en Ulrich Anson en de diakenen waren:

Steven Grant Olton Kapel en Ewald Gregor

3.1.7.2. De groep van geestelijke werkers

Om de verschillende bedieningen en of afdelingen draaiende te houden, had elke bediening één of meerdere gemeentewerkers als leidinggevende(n) van het werk met naast zich een assistent en een team. De gemeente had toen in totaal 20 werkers, die buiten hun reguliere evaluatie bijeenkomst met hun afdeling, binnen het groter geheel van de gemeente, 1 keer per kwartaal bijeenkwam voor evaluatie.

3.1.7.3. De verschillende ministries (bedieningen) binnen de gemeente

Om het aantal leden, dat gestadig groeit, op een gedegen wijze te begeleiden naar volwassenheid in Christus en om de overige doelgroep tegemoet te komen, is een goede structuur en organisatie vereist. De gemeente The Open Door had binnen haar gelederen bedieningen die allen vallen onder één of meerdere leidinggevendenden die verantwoording schuldig waren aan de raad van oudsten.

Een aantal van deze bedieningen waren:

- 1) Het kinderwerk: Het doel was om de kinderen in de verschillende buurten te bereiken met het evangelie en de geestelijke groei onder de gelovige kinderen te bevorderen.
- 2) Het jeugdwerk: Het doel was om deze jeugdigen te vertellen wie Jezus Christus is in hun leven, welk plan God met hen heeft en wat de wil van God is voor hen.
- 3) Bijbelgespreksgroep voor vrouwen: Het doel was om de Bijbel op eenvoudige wijze te bespreken met de zusters, zodat zij meer inzicht in Gods woord konden verkrijgen. Dit moest allemaal kunnen leiden tot een overwinnend christelijk leven.
- 4) Bijbelgespreksgroep te Tammenga.²⁹
Deze Bijbelgespreksgroep had als doel om uit te groeien tot een gemeente.

²⁹ Tammenga is een woonwijk in het zuiden van Paramaribo.

De Bijbel werd op eenvoudige wijze besproken met hen die Jezus Christus al kennen. De groepsleden werden geholpen inzicht te krijgen in het woord van God. Zij die de Here Jezus nog niet kenden werden vertrouwd gemaakt met de Bijbel, zodat zij hun Verlosser konden ontdekken en Hem voor hun leven konden dienen.

- 5) Beekhuizen celgroep: Het doel was om te evangeliseren volgens Handelingen 17:30-31. Onderlinge opbouw van de groep om de gaven en talenten in Christus te ontdekken.
- 6) Latour celgroep: Het doel was om te evangeliseren volgens Handelingen 17:30-31. Onderlinge opbouw van de groep om de gaven en talenten in Christus te ontdekken.
- 7) Radio programma (de avondkoelte): Het doel was het verspreiden van het evangelie van de Heer Jezus Christus via de radio, het bevorderen van de geestelijke groei van de gelovigen, informatie verschaffen betreffende activiteiten van de gemeente en andere relevante Christelijke organisaties.
- 8) Het werk onder gedetineerden/zwerfers. Het doel was, de gedetineerden te bereiken met het evangelie; De zwerfers te bereiken met het evangelie, liefde te tonen aan de zwerfers en te werken aan resocialisatie van de groep.
- 9) Het gemeente secretariaat: het doel was een goed functionerende gemeente administratie, het voeren van goede correspondenties, documentatie, registraties van nieuwe leden, inventarisatie, schakel zijn tussen de gemeenteleden en de gemeenteleiding, schakel zijn tussen gemeenteleden en de gemeenschap, en ook pastoraat.

3.1.8. De rol en het functioneren van de ambten in de gemeente “The Open Door” van 1989 tot 1999.

Dit onderdeel is tot stand gekomen door een persoonlijk interview met pastor Marlon Mac-Bean. Pastor Marlon Mac-Bean was de derde voorganger van de gemeente The Open Door. Hij heeft de gemeente geleid van 1989 tot 1999.

3.1.1.1. Geestelijk bestuur vs. Stichtingsbestuur.

Vanaf mijn bijbelschooljaren is mij geleerd dat de gemeente een tweeledig bestuur heeft n.l. een geestelijk bestuur en een stichtingsbestuur. Het geestelijk bestuur wordt gevormd door de gezamenlijke oudsten en diakenen en is gericht op de interne gemeentezaken. Voor de oudsten waren dat de meer officiële geestelijke zaken zoals: onderricht, pastoraat, het verzorgen van sacramenten (doop, avondmaal, huwelijksinzegening, begrafenissen, etc.).

Voor de diakenen waren dat de meer praktische zaken zoals onderhoud en beheer gemeente-eigendommen, ziekenbezoek, zaalinrichting, muziek en geluid, boekentafel, etc.

Het stichtingsbestuur, daarentegen, is het bestuur dat gericht is op de externe gemeentezaken. Hierbij mag men denken aan het aanschaffen van een perceel voor het gemeentegebouw, gebouw(en) (ver)huren voor de gemeente, subsidies en vergunningen aanvragen voor de gemeente, etc. Het stichtingsbestuur is het door de overheid erkende deel van de gemeente. De overheid kent geen voorganger, maar bestuurders zoals voorzitter, secretaris en penningmeester.

3.1.1.2. De procedure van aanstelling van oudste en diaken toen

Voor de aanstelling en of inzegening van oudsten en diakenen ten behoeve van onze gemeente, gingen wij meer “dienstknechtgericht” te werk.

In die tijd werden oudsten en diakenen aangesteld op basis van dienstknechtgerichte factoren in plaats van bedieninggerichte factoren. Met dienstknechtgerichte factoren wordt bedoeld dat men niet zo zeer lette op de taak die iemand moest vervullen maar meer op de houding van de dienstknecht die een bepaalde geestelijke taak moest vervullen. Er werd dus gelet op de vorderingen die iemand maakte in het geloofsleven. Van belang waren trouw gemeentebezoek, getrouwe deelname aan gemeenteactiviteiten, loyaliteit t.o.v. gemeenteleiding, ogenschijnlijke onberispelijkheid, redelijke controle op persoonlijke levensomstandigheden, open en eerlijk contact met overige gemeenteleden, enz. Deze positieve eigenschappen vormden een open deur voor de persoon om te worden aangesteld in of voor een bepaalde bediening.

Of de persoon over de juiste kwalificaties beschikte om de bediening waar te maken was secundair. De woorden van 2 Korinthe 3:5 (onze bekwaamheid is Gods werk) werden goed vastgehouden; men geloofde dat als iemand werd aangesteld voor een bepaalde bediening, God ook de bekwaamheid zou geven voor een succesvolle vervulling daarvan.

De aanstelling of inzegening was meer een beloning voor de dienaar Gods dan dat het voorzag in de lediging van een bepaalde nood in de gemeente. Soms was het ook meer een zegen (lees: lastenvermindering) voor de gemeenteleider of voorganger dan voor de gemeente.

3.1.9. De rol en het functioneren van de ambten in de gemeente “The Open Door” van september 1999 tot september 2002

Op zondag 21 maart 1999 werd, als voorbereiding op het vertrek van het gezin Marlon en Marion Mac-Bean-Tjon Atsoi naar Curaçao, een nieuw werkteam aangesteld. Dit team werd op zondag 26 september 1999 officieel ingezegend. Direct na de inzegening werd het gezin Marlon en Marion Mac-Bean-Tjon Atsoi officieel uitgezegend. Het gezin vertrok op woensdag 03 november 1999 naar Curaçao om daar verder voor de Here te arbeiden.

Het nieuw werkteam (lees: leiderschapsteam) bestond uit:

Pastor (extern)	: Ruben (& Denice) Dulder
Pastor (intern)	: Ewald (& Selita) Gregor
Ouderlingen	: Steven (& Claudia) Grant
Diakenen	: Rinaldo (& Mariska) Marengo
	: Margo Pocorni
	: Christine Stakel – Gravenbeek
	: Milton (& Wilma) Tuinfort
	: Samuël (& Gerda) Mauni
Geestelijk werkster	: Zuster Joyce Veira

De rol en het functioneren van deze ambten bleven tot die tijd hetzelfde als eerder aangegeven.

De oudsten moesten zich bezighouden met de geestelijke zaken: zij moesten in staat zijn onderricht te geven, zich bezig te houden met pastoraat, zij moesten in staat zijn bij afwezigheid van de voorganger, de sacramenten te bedienen, (doop, avondmaal, huwelijksinzegening, begrafenissen, etc.).

De diakenen echter waren meer belast met de praktische zaken zoals: helpen bij de bedieningen, het onderhouden en beheren van de eigendommen van de gemeente, zorgen voor de inrichting van de kerkzaal, ziekenbezoek, zorgen voor muziek en geluid en de boekentafel.

Opmerking:

Gamaliël Nicodemus Abini die veel eerder als ouderling was ingezegend, was nog steeds in de gemeente, zij het op een minder actieve manier.

Er werden dus 2 pastors, 1 oudste, 5 diakenen en 1 geestelijk werker ingezegend. Het zal u zijn opgevallen dat er twee pastors waren ingezegend. Pastor Ruben Dulder was belast met externe zaken en pastor Ewald Gregor was belast met interne zaken van de gemeente.³⁰

3.1.9.1. Afsluiting van de periode van Pastor Marlon Mac-Bean

Het gezin vertrok op woensdag 03 november 1999 naar Curaçao om daar verder voor de Here te arbeiden. Pastor Marlon Mac-Bean heeft samen met zijn team van oudsten, diakenen en overige geestelijke werkers verder gebouwd op het fundament dat gelegd was door de eerste voorganger. Ondanks het feit dat hij de gemeente vlak na een grote splitsing overnam, heeft de Here hem samen met zijn team machtig gebruikt om de gemeente weer tot grote hoogte te brengen. Hij heeft hard gewerkt aan uitbreiding van het geestelijk leiderschap, maar ook aan de expansieve groei van de gemeente.

³⁰ Er werd toen twee pastors ingezegend, omdat één van de pastors na een jaar naar Curaçao moest vertrekken om de gemeente daar over te nemen.

Behalve de 'moedergemeente' op de hoek van de Theodorusstraat en de Willem campagnestraat, werden er nog drie nieuwe gemeenten gesticht: één te Groningen in het district Saramacca, één te Pokigron in het district Sipaliwini en één te Curaçao (Nederlandse Antillen). Al deze Gemeenten vielen onder de 'moedergemeente' The Open Door, te Paramaribo en hadden ook de naam "The Open Door".

- 1) The Open Door Saramacca
- 2) The Open Door Pokigron
- 3) The Open Door Curaçao

Zoals eerder aangeven, vond er in 1994 weer een splitsing plaats, waarbij zo ongeveer 20 leden de gemeente verlieten en zich aansloten bij een andere gemeente. Eén van de broeders, namelijk broeder David Seedorf, ging samen met zijn vrouw een nieuwe gemeente stichten. In die tijd groeide de gemeente tot ongeveer 100 leden. Pastor Marlon Mac-Bean zegende in zijn periode twee van de oudsten tot voorganger: oudste Ulrich Anson werd voorganger van de nieuwe gemeente te Groningen in het district Saramacca, oudste Robby Aloewel werd voorganger van de gemeente Pontbuiten, thans "De Ware Wijnstok".³¹

Oudste Ruben Dulder werd voorganger van de "moedergemeente" van 26 september 1999 tot november 2000, daarna vertrok hij met zijn gezin naar Curaçao.

Met een ledental van 125, met twee pastors, twee oudsten en vijf diakenen, verliet pastor Mac-Bean de gemeente op woensdag 03 november 1999 en vertrok naar Curaçao.

En een jaar later, nadat pastor Dulder de gemeente te Curaçao had overgenomen, vertrok familie Mac-Bean naar Nederland, alwaar zij de gemeente Feyenoord te Rotterdam overnam, vanwege het overlijden van de voorganger, pastor Adriaans. Deze gemeente is verder gegroeid en heet nu "Ons Geloof Ministries" (OGM). Er was wel een werkafpraak tussen pastor Marlon Mac-Bean (Rotterdam, Nederland), pastor Ruben Dulder (Curaçao) en pastor Ewald Gregor (Suriname) voor een driehoek samenwerking.

³¹ Deze gemeente werd niet door ons gesticht, maar vanwege problemen in de privésfeer van de voorganger, moest hij de gemeente verlaten, zodoende hadden wij de gemeente overgenomen.

3.2. De pastors Ruben Dulder en Ewald Gregor

Na het vertrek van familie Mac-Bean- Tjon- Astoi, gingen wij verder met de gemeente. De zustergemeenten begonnen zich toen terug te trekken uit de samenwerking, want men vond dat wij eigenlijk gelijken waren en men was niet bereid zich aan ons (lees Dulder en Gregor) te onderwerpen. Toen pastor Mac-Bean er nog was, ging de samenwerking wat beter, want men zag hem als de senior pastor. In november 2000 verhuisde familie Dulder-Plet naar Curaçao om de gemeente over te nemen van pastor Marlon Mac-Bean.

3.2.1. Pastor Ewald Gregor verder

Na het vertrek van pastor Dulder met zijn gezin naar Curaçao, ging pastor Ewald Gregor samen met zijn vrouw, de twee oudsten: Gamaliël Nicodemus, Steven Grant en de 5 diakenen verder. De gemeente telde toen ongeveer 125 leden. De relatie met de overige collegae werd toen niet beter. Na herhaalde interventie van het leidersteam van Evangelie Centrum Suriname, werd toen besloten dat de gemeenten voortaan autonoom zouden opereren, maar wel onder het geestelijke toezicht van een lid van het ECS leidersteam. Pastor Gregor viel dus toen onder het geestelijke toezicht van apostel Benny Macnack. Ondanks de scheiding van de gemeenten, bleef de spanning maar toenemen. En de spanningen hadden alles te maken met het leiderschap (lees voorgangerschap). De broeders die toen autonoom waren, bleven nog op de één of andere manier invloed uitoefenen op de overige leiders van de gemeente, waardoor het op een gegeven moment heel moeilijk werd om de gemeente verder te leiden. Maar ondanks de vele tegenwerkingen, gingen we door met het werk.

3.2.1.1. De bouw van het nieuwe kerkgebouw.

Zoals eerder was aangegeven, had de gemeente in 1989, een aanvraag ingediend voor het perceel op de hoek van de Theodorusstraat en de Willem Campagnestraat. Vanwege de plannen die we toen hadden, hebben we ook een ander stuk perceel aan de overzijde van de Theodorusstraat aangevraagd.

Het gaat om hetzelfde perceel welke de toenmalige minister Harry S. Kensmil van het departement Natuurlijke Hulpbronnen beschikbaar gesteld had en nog een ander stuk erbij. Behalve ons kerkgebouw willen wij ook een gemeentecentrum opzetten met meerdere mogelijkheden om het evangeliewerk goed te kunnen uitvoeren. Pas op 23 juni 1998, kregen wij de bereidverklaring van de overheid.

Na een periode van voorbereiding en wachten op de toewijzingsbeschikking, zijn wij begonnen met de bouwwerkzaamheden. Dit geschied op advies van het ministerie van Openbare Werken. Op dinsdag 13 februari 2001 hadden wij de eerste steenlegging van ons nieuwe kerkgebouw. De toewijzingsbeschikking kregen wij pas op 22 april 2002. We kregen dat stuk grond aan weerszijden van de Theodorusstraat en aan de Willem Campagnestraat als grondhuur voor het opzetten van een gemeentecentrum.

De bouw vorderde heel moeizaam vanwege interne problemen. Er waren spanningen tussen de voorganger en de twee oudsten. Voor de inzegening en op de dag van de inzegening van de voorganger, vonden de andere oudsten dat oudste broeder Gamaliël Nicodemus Abini, als pastor moest worden ingezegend. Deze spanning had gezorgd voor een “valse” start van het pas ingezegend team. Ondertussen was pastor Mac-Bean naar Curaçao vertrokken. Doordat de spanningen toenamen en zich uitbreidde naar de diakenen, was de samenwerking en natuurlijk ook de voortzetting van de bouw bijna onmogelijk geworden. De bouwwerkzaamheden werden dus stop gezet.

3.2.1.2. De derde splitsing in oktober 2002.

Als er spanningen zijn binnen de leiding, zal dat automatisch haar invloed hebben op de leden van de gemeente. Zo vond er in de eerste week van oktober 2002 een grote splitsing plaats. De twee oudsten met hun gezin, drie diakenen met hun gezin, overige werkers en groot deel van het praiseteam en groot deel van de gemeente gingen weg.

Op zondag 13 oktober 2002 hadden wij de eerste dienst na de splitsing. In die dienst waren ongeveer 40 leden aanwezig.

Als voorganger had ik toen de gemeente, althans zij die waren overgebleven, geïnformeerd over de ontstane situatie, en hen tegelijkertijd opgeroepen om rustig te blijven en de Here te blijven dienen. Het vertrek was goed voorbereid, want men nam ook de muziekinstrumenten mee. Mijn vrouw stond op die zondag alleen voorin zonder muzikale begeleiding te zingen. We kunnen stellen dat er van de ongeveer 125 leden, 40- 50 waren overgebleven. We moesten verder zonder oudsten en van de 5 diakenen, bleven er twee vrouwelijke diakenen (diaconessen) over.

3.2.1.3. Van oktober 2002 tot januari 2010.

Na zo een enorme slag trok de voorganger weer alles naar zich toe, om vanuit dat punt verder te kunnen gaan. Er werd hard gewerkt aan herstel, door regelmatig opbouwweekenden te organiseren. Door de genade van de Heer konden wij, in de eerste week van februari 2003, een gemeente retraite houden met 60 leden. Deze retraite werd gehouden te “Lob Makandra”. De Here was machtig aanwezig door de Heilige Geest tijdens deze retraite, de gemeente kreeg weer een herleving en hoop om verder te gaan. Het thema voor de retraite was: “Opbouw”.

3.2.1.4. De instelling van een werkteam (richtingsteam)

Na de gemeente retraite, werd er een aanvang gemaakt met de verdere opbouw van de gemeente. Om verder te werken aan leiderschap in de gemeente, werd naast de voorganger een werkteam ingesteld. De twee overgebleven vrouwelijke diakenen (diaconessen) en nog drie broeders en nog een zuster.

Het werkteam (Richtingsteam), bestond uit de volgende personen:

- 1) Pastor Ewald Gregor (voorzitter)
- 2) Broeder Kenneth Kooiti
- 3) Broeder Magnel Paulus
- 4) Broeder Herman Zieré
- 5) Zuster Margo Pocorni
- 6) Zuster Joyce Veira

Dit team ondersteunt, vergadert en evalueert op regelmatige basis met de voorganger, en had ook regelmatig werkerbidstonden. Omdat wij geen oudsten meer hadden, waren wij druk bezig te werken aan nieuwe leiders. Het lag in de bedoeling dat uit dit team mannen en vrouwen zouden uitgroeien om later te worden ingezegend als diakenen. Sommige van de teamleden functioneerden eigenlijk als diaken en tenminste twee werkten dichtbij de voorganger.

3.2.1.5. Het aanstellen en inzegenen van een team van diakenen

Na een periode van voorbereiding en trainingen, werd besloten om een team van diakenen officieel in te zegenen ten behoeve van de gemeente. Voor de inzegening van de diakenen, had ik een korte enquête gehouden onder de kandidaten. Aan de hand van zeven vragen, kregen de broeders en zusters de gelegenheid hun mening te geven over hun toekomstige taak als diaken.

3.2.1.6. De enquête vragen

Hier zijn vragen welke gesteld waren:

- 1) Wie is een diaken?
- 2) Wat betekent het voor u om een diaken te zijn?
- 3) Wat zijn volgens u de taken van een diaken?
- 4) Wat zegt de Bijbel hierover?
- 5) Wat zullen uw taken moeten zijn?
- 6) Wat voor werk moeten diakenen in de gemeente doen?
- 7) Wat is uw mening over het ambt van diaken?

3.2.1.7. De antwoorden op de gestelde vragen

3.2.1.7.1. Kandidaat 1, broeder Magnel Paulus

Ad 1. Iemand die dient (dienaar).

Ad 2. Een nieuwe ervaring, maar prettig.

Ad 3. Om erop toe te zien dat er orde in de zaken van de gemeente worden gebracht in samenwerking met de voorganger.

Ad 4. Beschaafd zijn, bekwaam, gastvrij, niet aan de wijn verslaafd, niet opvliegend, maar vriendelijk, niet strijdlustig zijn en niet geldgierig.

Ad 5. Nazorg, counseling, meedenken, meebeslissen, meedoen. En alles wat als opdracht komt tot opbouw van de gemeente.

Ad 6. Voorbede brengen voor de gemeente, 100 % staan achter de voorganger, en verder als hierboven.

Ad 7. Ik geloof in een diakenteam met een machtige eenheid die samen besluiten nemen. Een streven naar vooruitgang van de gemeentevisie. Wij moeten klaar staan voor het volk van God.

3.2.1.7.2. Kandidaat 2, broeder Herman Zieré

Ad 1. Een diaken is een dienaar. Iemand die zich dienstbaar stelt voor de gemeente. Het is een dienst, een dienstknecht in dienst van de Heer, tevens is het plaatselijk.

Ad 2. Het is voor mij een grote eer om diaken te zijn. Het is door de genade van God.

Ad 3. Het ondersteunen van het gemeentewerk in het algemeen. Het 100% ondersteunen van de pastor.

Ad 4. De Bijbel geeft geen duidelijke ondersteuning, wel is aangegeven dat diakenen dienaren zijn. Diakenen moeten een aantal eigenschappen hebben, waaronder: waardig, niet met twee tongen sprekende, niet verslaafd aan wijn, niet op winstbejag uit en de verborgenheid vasthouden.

Ad 5. Het ondersteunen van het gemeentewerk. Zorgen voor de financiële administratie en de bediening die door de pastor wordt aangegeven.

Ad 6. De diakenen moeten de pastor ondersteunen in zijn werk. Het helpen leiding geven aan de bediening en dienstbaar zijn aan de gemeente.

Ad 7. Om een diaken te zijn, is voor mij een dankbare taak. Het eist opoffering, liefde, geduld tact naar de gemeente toe. Voor alles en om in alles succesvol te zijn, is de leiding van de Heer en Heiland noodzakelijk, wel moet de wil om de aangenomen plicht te doen aanwezig zijn. Bidden en vasten zijn de sleutels tot succes.

3.2.1.7.3. Kandidaat 3, broeder Kenneth Robby Kooiti

Ad 1. Naar mijn mening zijn diakenen arbeiders in de gemeente, maar er is geen duidelijke aanwijzing in de Bijbel, wie een diaken is.

Ad 2. Voor mij betekent het veel. Het is een ambt dat de Heer heeft aangesteld.

Ad 3. Volgens mij is het werk zowel praktisch als geestelijk.

Ad 4. Naar 1 Timotheüs 3, moeten diakenen mannen van één vrouw zijn, hun kinderen en hun eigen huis goed bestieren. Diakenen moeten niet met twee tongen spreken, enz.

Ad 5. Mijn taken zijn: het leiden van gemeente bidstonden, het optreden als conferencier en usherswerk.

Ad 6. Het is niet aangegeven wat het werk van een diaken in de gemeente moet zijn.

Ad 7. Mijn mening is dat er hierover onderricht moet worden gegeven.

3.2.1.7.4. Kandidaat 4, zuster Maritha Plet-Dams

Ad 1. Een diaken is een voorbeeldfiguur, een dienaar van God die onderdanig moet zijn aan anderen en de gemeente, en leven in de vreze des Heren.

Ad 2. Voor mij betekent het, dat ik me dienstbaar moet maken voor anderen, de gemeente ondersteunen en de visie van de leiding helpen uitdragen.

Ad 3. Het werk van de diaken is om medeleiding te helpen geven aan de gemeente. Samen te bidden, oplossingen te helpen zoeken voor problemen binnen de gemeente.

Het ondersteunen van zwakkeren en het bemoedigen van anderen die het niet meer zien zitten.

Ad 4. De Bijbel geeft echter meer het dienen en het werk in de gemeente aan. Ook dient men kennis te dragen van het gemeentewerk en het woord van God.

Ad 5. Het bedienen, zoals het bidden en praten met gemeenteleden (counseling). Het doen van huishoudelijk werk, zoals koken en het assisteren bij het organiseren van gemeentekampen en retraites.

Ad 6. Een diaken moet erop toezien dat het praktisch werk van de gemeente goed wordt uitgevoerd.

Ad 7. Dienstbaar te zijn aan de gemeente en aan de leiding. Om ervoor zorg te dragen dat het door de leiding (lees: oudsten) uitgestippeld beleid wordt nageleefd en uitgevoerd.

3.2.1.7.5. Zuster Christina Gravenbeek³²

Ad 1. Een diaken is een dienaar.

Ad 2. Mij beschikbaar stellen, daar waar de leiding mij kan gebruiken om te dienen. Ik ervaar het als een zegen.

Ad 3. Dienen op aanwijzing van de leiding van de gemeente.

Ad 4. De Bijbel zegt meer over de hoedanigheden van een diaken dan over zijn taken.

Ad 5. Ik ben usher en ik ben ook bezig met evangelisatie in ons werkgebied.

Ad 6. Alles wat te doen valt, vooral in samenwerking met anderen.

³² Zuster Christina Gravenbeek was toen geen kandidaat diacones, want zij was al op zondag 26 september 1999 samen met de vorige groep ingezegend. Zij is nog steeds diacones en lid van de gemeente.

Ad 7. Door het aantal usherscorps in de gemeente hebben de diakenen weinig praktisch werk te doen binnen de gemeente.

3.2.1.7.6. De officiële inzegening van diakenen

Zo konden wij op zondag 21 mei 2006, vijf nieuwe diakenen inzegenen. Vier broeders en 1 zuster.

- 1) Broeder Herman Zieré
- 2) Broeder Robby (Kenneth) Kooiti
- 3) Broeder Magnel Paulus
- 4) Broeder Kenneth Landveld
- 5) Zuster Maritha Plet- Dams

Met de inzegening van deze nieuwe diakenen, bestond onze diakenteam toen uit vier broeders en drie zusters. Twee van de broeders waren wel als diaken ingezegend, maar hadden meer de taken van een oudste.

Voor onze nieuwe leiders hanteren wij nog steeds onze vorige taakomschrijving. Wel werden de taken van de diakenen aan de hand van de gehouden enquête aangepast met enkele aanvullingen.

Zoals we eerder hadden aangegeven, hebben de oudsten meer de geestelijke verantwoordelijkheden. Hun taken zijn:

- 1) De raad van oudsten heeft de leiding over de geestelijke gang van zaken binnen de gemeente.
- 2) Zij geeft richting aan de gemeente.
- 3) Zij behartigt in overeenstemming met de doelstellingen de geestelijke belangen van hen die tot de gemeente behoren, zullen behoren en willen behoren. Dat houdt tevens in dat ze zorgt voor de geestelijke eenheid van alle gelovigen binnen de gemeente "The Open Door"

En de diakenen houden zich meer bezig met de praktische activiteiten in de gemeente.

- 1) Zij helpen de oudsten in hun taken. Ze ondersteunen de oudsten tijdens de bediening.
- 2) Zij hebben de verantwoordelijkheid over de gemeente-eigendommen, het perceel, het gebouw, de muziekinstrumenten.
- 3) Zij zorgen samen met de zusters (diaconessen) voor de voorbereiding van het avondmaal.
- 4) Zij hebben samen met de zusters de zorg voor de armen (de minstbedeelden).
- 5) Zij zijn belast met het organiseren van gemeente activiteiten, zoals: gemeentekampen, gemeente retraite, seminars en andere activiteiten binnen onze gemeente.
- 6) Omdat er voor de zusters nog geen specifieke taken waren, hielpen zij meer waar het nodig is.

3.3. Huidige stand van zaken met betrekking tot de ambten binnen The Open Door.

Tot nu toe is er nog geen duidelijke verandering gekomen in het functioneren van de ambten binnen de gemeente "The Open Door". Onze gemeente telt momenteel 175 leden. We hebben nu 1 voorganger, 1 oudste en 4 diakenen, 5 geestelijke werkers waaronder 4 jonge broeders met wie we bezig zijn te werken naar geestelijk leiderschap.

De taken zijn nog steeds dezelfde: oudsten geestelijk werk en diakenen praktisch werk. Ik heb steeds het gevoel gehad dat de ambtstaken wat breder en specifiekier omschreven moeten worden. Want doordat de ambtstaken zo kort zijn aangegeven, werkt het in de praktijk toch niet zo vlot. Ik heb situaties meegemaakt waar oudsten en diakenen op gegeven moment niet meer, of bang waren om verder in hun ambt te functioneren. Een oudste denkt dat hij als oudste in staat moet zijn om de prediking te doen in de gemeente. Indien hij het niet kan doen, dan denkt hij dat hij geen goede oudste is.

Ik geloof dat er meer ruimte moet worden gelaten voor de ambtsdragers om zich te bewegen op het gebied waar ze sterk zijn. Er moet gekeken worden naar de gave van de persoon.

3.4. Samenvatting en conclusie.

We hebben gezien dat de gemeente The Open Door het niet altijd makkelijk heeft gehad, maar ondanks en soms dankzij de vele aanvallen, de gemeente toch in staat is, door de genade van de Here Jezus, het werk voort te zetten te Land Van Dijck. Wel is gebleken dat de vijand de gemeente meestal aanvalt op het leiderschap van de gemeente. Daarom vind ik dat wij moeten proberen om uit onze fouten te leren, om waar menselijke fouten een rol hebben gespeeld, dat de gemeente zo vaak splitsingen heeft gehad, dit in het vervolg te voorkomen. We hebben een andere aanpak geïntroduceerd, waarbij anders gewerkt wordt binnen ons leidersteam. We hopen en geloven dat met het schrijven van dit nieuwe plan voor de gemeente, alle leiders en gemeenteleden onze visie beter gaan begrijpen en ondersteunen. Natuurlijk is het niet de mens die het werk doet, maar onze Here Jezus Christus die het hoofd is van de gemeente.

HOOFDSTUK 4. Eind Conclusie

De Nieuwtestamentische gemeente is geen eenmansbediening. Ze mag dit niet zijn. Dit is in strijd met wat het Nieuwe Testament leert over de gemeente als lichaam van Christus, als tempel van de Heilige Geest en als priesterschap van alle gelovigen.

Uit het onderzoek en de antwoorden van kerkleiders op de vragen is duidelijk naar voren gekomen, dat de oudsten in de verschillende gemeenten, belast zijn met het geestelijk werk. Bij sommigen is het begrip “geestelijk werk” wel uitgelegd. Ook in de gemeente The Open Door hebben wij dit principe toegepast voor de oudsten.

Voor de aanstelling en of inzegening van oudsten en diakenen ten behoeve van onze gemeente in deze tijd, gaan wij “bedieninggericht” te werk. Dit om te voorkomen dat er teveel oudsten worden aangesteld, zonder dat de gemeente het nodig heeft op een bepaalde tijd.

Wat wordt bedoeld met bedieninggericht aanstellen van oudsten?

Dat wil zeggen dat er gekeken wordt welke bediening(en) de gemeente nodig heeft, en welke kwalificaties daarvoor nodig zijn, welke bekwaamheden daarvoor nodig zijn, welke offergave en overgave daarvoor nodig is, etc.

Daarna wordt er gekeken wie de geschikte persoon is om met die bediening aan de slag te gaan. In een dergelijk geval wordt de aanstelling echt een zegen voor de gemeente, voor de voorganger en voor degene die wordt aangesteld in die bediening.

Volgens 1 Timotheüs 3 en Titus 1, is de zichtbaarheid van bepaalde zaken of juist de afwezigheid van bepaalde zaken van belang bij het aanstellen van personen in deze bedieningen. Bijvoorbeeld: “*Een opziener dan MOET ZIJN ...*” of “*Hij MAG NIET een ...*”.

Niet iedereen die voldoet aan de zogenaamde “*Mag niet*” of “*Moet wel*” voorwaarden moet noodzakelijkerwijs worden aangesteld in een bepaalde bediening in de gemeente. Dat snappen veel gemeenteleiders niet. Vandaar dat veel kleine gemeenten een te veel aan werkers en leiders met onvoldoende werkterreinen hebben.

Volgens Efeze 4:11-16 moet het onderricht en de toerusting van de gemeenteleden op zo een niveau geschieden dat de gemeente een soort kweekvijver wordt van gekwalificeerde personen die op elk gewenst moment in verschillende bedieningen zouden kunnen worden aangesteld.

Dit wordt duidelijk geïllustreerd in Handelingen 6:1-6. Wanneer er op een bepaald moment behoefte is aan personen met een bepaalde kwalificatie voor een bepaalde bediening, worden die probleemloos uit de (“kweekvijver” van de) gemeente gehaald. We zien daar mannen als Filippus en Stefanus naar boven drijven die volledig voldoen aan dienstknechtgerichte kwalificaties. Opmerkelijk is dat zij, ondanks dat, gewoon actief bleven als discipelen in de gemeente, totdat zij werden aangesteld in de eerdergenoemde bediening. Niemand duwde hun naar voren en zij duwden zichzelf ook niet voren. Volgens de zogenaamde bedieninggerichte aanpak, gaan zij pas aan de slag wanneer er echt een bediening voor hen is; en dan ook niet op het niveau van het ambt van oudste of diaken.

Kunst (1991:116) ziet in de eigenschappen voor het aanstellen van oudsten in 1 Timotheüs 3 en Titus 1, ook gaven voor de bediening namelijk: bekwaam om te onderwijzen, het woord der waarheid vasthouden, in staat zijn te vermanen op grond van de gezonde leer, in staat zijn de tegensprekers te weerleggen.

Verder willen wij ook bij het ontwikkelen van een plan voor het functioneren van het ambt van oudsten of opzieners voor de gemeente “The Open Door”, zeker nadenken over de tekst in 1 Timotheüs 5:17: *“De oudsten die goede leiding geven, komt dubbele eerbewijs toe, vooral hun, die zich belasten met prediking en onderricht”*.

De tekst laat ons zien dat er oudsten waren die goede leiding konden geven, maar daarnaast ook bekwaam om te prediken en onderricht te geven. Kennelijk waren er ook oudsten die misschien niet in staat, waren om te prediken of te onderrichten, maar wel goed op andere gebieden binnen hun gemeenten.

Zij waren geen predikanten of leraren, maar zij hadden herdersharten. Zij waren door God in het bijzonder toegerust om zich het lot van de hulpelozen aan te trekken en de kudde te wijden. Zij waren goede leiders, ondanks het feit dat zij niet predikten of onderricht gaven (Sjöberg, 1970:28).

Ik geloof dat wij bij het aanstellen van oudsten hiermee rekening moeten houden. Zoals eerder aangegeven, is het goed om tijdens de training te kijken naar de gave van de persoon, en hem de gelegenheid te geven zich op dat gebied te ontwikkelen. Anders kan zo een oudste zich gedwongen voelen om dingen te doen waarin hij niet zo sterk is.

Nog een nadere opmerking om het voorgaande te bevestigen. Lentink (nd:23) zegt: een oudste, die bijvoorbeeld geen leraar of evangelist is, kan bestuurlijk zeer goede kwaliteiten bezitten en deze aanwenden tot opbouw van de gemeente.

4.1. Het plan voor de oudsten van de gemeente The Open Door

We zullen aan de hand van de uitkomst van dit onderzoek en misschien nog andere bronnen of hulpmiddelen, proberen een plan te maken voor het functioneren van de oudsten in onze gemeente.

We hebben in de eerste plaats gezien dat de oudsten de taak hebben de gemeente *pastoraal te verzorgen*. Ze moeten zorgen voor de gemeente en de gemeente van het nodige voorzien. Dat houdt in dat zij de herderlijke zorg hebben over de gemeente.

De gezamenlijke oudsten moeten de hoeder en opzichter zijn over deze gemeente. Zij worden aangespoord de kudde van God te hoeden, zoals het een goede herder betaamd op te komen voor al zijn schapen, de gezonde en de zieke, maar ook de afgedwaalde.

Verder moeten de oudsten de gemeente “terecht wijzen”. Dat betekent dat zij vermanend en corrigerend moeten optreden wanneer één schaap dreigt af te dwalen.

Zij moeten “vermanen op grond van de gezonde leer”. Dit vermanen heeft betrekking op zowel de gemeenteleden, als ook op de oudsten zelf. Zij moeten zich ook in hun praktische wandel gedragen naar de gezonde leer.

Ook moeten zij de gemeente onderwijzen in de gezonde leer. Dit laat ons zien dat de oudsten de taak hebben om te “*onderwijzen*”. Zij hebben tot taak de gemeenteleden de weg te wijzen.

In de tweede plaats moeten zij de gemeente *regeren*. Dat betekent dat zij de gemeente moeten besturen. Ze moeten de gemeente met zich meebrengen, zoals zij hun eigen huis of gezin besturen.

Zij moeten voor de gemeente van God zorgen. Zij moeten ook *beheerders* zijn van de gemeente van Jezus Christus. Oudsten hebben ook tot taak om beleid te voeren in het huis van de Heer.

En ten slotte, moeten de oudsten *waken over de zuiverheid van de leer*.

De oudsten moeten daarom waken over de kudde (Handelingen 20:31), en de valse leraar *weerleggen*, zodat zij zich kunnen bekeren van hun dwalingen en gezond worden in hun leer. Ook waken zij over de zielen van de gelovigen.

Aan de hand van de grootte van de gemeente zullen wij oudsten aanstellen. De oudsten zullen allemaal bedieninggericht of takengericht werken. Dat wil zeggen dat zij allemaal een duidelijke taakomschrijving zullen krijgen. Deze taakomschrijving zal dus van tijd tot tijd in samenspraak met het oudstenraad geëvalueerd worden en eventueel aangepast worden naar de behoeften en de omstandigheden van die tijd.

Aan de hand van de bekwaamheid van zo een oudste, krijgt hij of alleen of samen met anderen de verantwoordelijkheid over een onderdeel. Zo een oudste heeft dan de verantwoordelijkheid om te zien dat zijn ta(a)k(en) naar behoren worden uitgevoerd tot opbouw van het Lichaam van Christus.

Bijvoorbeeld: de oudsten die in staat blijken te zijn te prediken en of te onderrichten, zullen ook daarmee belast worden. Deze oudsten zullen dan verantwoordelijk gesteld worden voor het onderwijs in de gemeente. Zij zullen samen met de voorganger en de oudstenraad, een onderwijs plan voor de gemeente samenstellen.

4.2. Een plan voor het functioneren van diakenen binnen de gemeente “The Open Door”.

Voor de diakenen van onze gemeente gaan wij dezelfde procedure als bij de oudsten volgen. Dat betekent dat wij “bedieninggericht” te werk zullen gaan, wel gaan wij rekening houden met de meer praktische en dienende taken, waarmee zij zich zullen bezighouden.

Ook voor de diakenen van onze gemeente gaan we, aan de hand van de uitkomst van dit onderzoek en misschien nog andere bronnen of hulpmiddelen, proberen een plan te maken voor hun functioneren.

De diakenen worden vanuit de gemeente gekozen, om het lichaam van Christus, de gemeente, en de gelovigen te dienen: in de praktische, geestelijke, en tijdelijke bedieningen.

Ondanks het feit dat in Handelingen 6, bij het aanstellen van zeven mannen, niet duidelijk staat dat het gaat om het ambt van diaken, geloven toch velen dat het om de eerste diakenen gaat. Wij geloven dat in Handelingen 6 een aanvang is gemaakt met de instelling van ambten voor de plaatselijke gemeenten.

Bij het nadenken over de taken van diakenen, willen wij toch het principe in Handelingen 6 meenemen. Eveneens willen wij bij het ontwikkelen van een plan voor het functioneren van diakenen binnen de gemeente "The Open Door", gaan nadenken over het volgende tekstgedeelte:

Handelingen 6:8-10: *"En Stefanus, vol van genade en kracht, deed wonderen en grote tekenen onder het volk. Doch er stonden sommigen op van hen, die waren van de zogenaamde synagoge der Libertijnen, der Cyreneeers en der Alexandrijnen en van de Joden uit Cilicie en Asia en redetwistten met Stefanus, en zij waren niet bij machte de wijsheid en de Geest, waardoor hij sprak, te weerstaan".*

In de eerste plaats zien wij de ontwikkeling in het leven van Stefanus, na zijn aanstelling. Hij ontwikkelt zich bij de invulling van zijn taak tot meer dan iemand die aan tafel dient (*diakoneo*).

Volgens Handelingen 6:8 was hij vol van genade en kracht. Hij deed grote wonderen en tekenen onder het volk.

Op profetische wijze sprak hij door de Geest, met kennis en wijsheid (vs.10). Zijn gezicht straalde als een engel, toen hij valselijk beschuldigd werd (vs.15). Hij zag de hemelen geopend en de Zoon des mensen staan aan de rechterhand. Dit gebeurde in bijzijn van het Sanhedrin.

Op het moment van zijn afschuwelijke dood, was hij nog vol van de Heilige Geest en bad hij voor zijn moordenaars (Handelingen 7:54-60).

In de tweede plaats zien wij ook de ontwikkeling in het leven van Filippus. Hij groeide in zijn bediening tot evangelist: *“En de volgende dag gingen wij vandaar en kwamen te Caesarea; en gekomen in het huis van Filippus, de evangelist, die behoorde tot de zeven, bleven wij bij hem”*. (Handelingen 21:8).

In Handelingen 8:4-40, lezen wij dat hij de Christus predikte, hij predikte ook het evangelie van het Koninkrijk Gods. Ook deed hij tekenen en grote krachten, hij dreef boze geesten uit en verricht vele genezingen. Dit blijkt in Samaria en enige tijd later bij zijn ontmoeting met de kamerling uit Morenland.

Door de bediening van Filippus, komen de mensen tot geloof in Jezus Christus en laten zich door hem in water dopen.

Van Well (2001:66) zegt in het concept kerkorde van de samen–op–weg Kerken dat de diakenen in het bijzonder geroepen zijn tot:

- De dienst aan de tafel van de Heer en het inzamelen en uitdelen van liefdegaven.
- De dienst van barmhartigheid en gerechtigheid in gemeente en wereld.
- De toerusting van de gemeente tot het vervullen van haar diaconale roeping.

We delen de mening van Van Well, maar voegen aan de lijst het volgende toe:

- De zorg voor weduwen en wezen (Handelingen 6:1 en 1 Timotheüs 5:1-16).
- De zorg voor hen, die beneden het bestaansminimum leven.
- De zorg voor de materiële zaken, zoals brood en wijn voor het Heilig Avondmaal, gezamenlijke maaltijden.
- De zorg voor de zendingsprojecten.
- Zorg voor de zieken (ziekenhuis bediening).

De diakenen dragen gezamenlijk de verantwoordelijkheid voor deze taken.

Aan de diakenen die een bepaalde gave hebben, moet ook de gelegenheid gegeven worden om verder te groeien.

Mooiweer (1976:37) zegt: al kan in een kleine gemeente met name de diaken fungeren als hulpouderling, nergens mag hij gedegradeerd worden tot knechtje van de ouderling. De ambten grijpen op elkaar in!

Voor het goed functioneren van ons diakenteam, wordt er een diaconale structuur samengesteld. De diakenen van onze gemeente behoren:

De gemeenschap in onze gemeente te leiden tot het functioneren van elk lid op basis van zijn of haar geestelijke gaven, die het Hoofd van de Gemeente, onze Heer Jezus Christus, geïnvesteerd heeft in elke gelovige (Efeze 4:7).

Deze geestelijke gaven moeten ontdekt en ontwikkeld worden, zodat ze kunnen worden ingeschakeld in de vele bedieningen van onze gemeente.

Zij zullen samen met de oudsten de leden van onze gemeente helpen om hun gave(n) te ontdekken.

Ze zullen er ook op toezien, dat de leden de noodzakelijke toerusting ontvangen. Ze zullen hem/haar aanmoedigen om zijn/haar gaven te gebruiken in verband met het plaatselijke lichaam (gemeente) van Christus, zodat er een functionerende gemeenschap zal ontstaan en zodat de taken, die onze Heer aan Zijn gemeente heeft gegeven, kunnen worden vervuld.

4.3. Tenslotte

Tenslotte willen wij dit besluiten met de prachtige beschrijving van Wentsel (1998:643). Hij zegt dat de diaken, de sociale welzijnsofficier is, de componist der verscheurde gemeenschap, de alarmeerder van valse (bezits)gerusten, de specialist in de dienst van het veelzijdige dienen.

Naast de diakenen hebben wij ook de 'geestelijke werkers'. Wij geloven dat het Nieuwe Testament ruimte laat voor het aanstellen van mensen die speciale bekwaamheden bezitten. We kunnen praten van 'gavengericht' zijn.

Volgens 1 Corinthe 12 en Romeinen 12 heeft elk gelovige tenminste één of meer gaven. Het is belangrijk deze gaven in de gemeente te ontdekken (vorming!) en ze de ruimte te geven (Krol 2001:150).

Peters (2009:174) zegt:

Gavengericht werken is een proces. Je bent er niet met het ontdekken van gaven alleen. Het gaat om een proces waarbij mensen telkens opnieuw geholpen worden hun weg te vinden. Een proces waarin mensen ook worden uitgedaagd om zelf aan te geven wat ze zouden kunnen en willen betekenen.

Deze mensen zullen in staat zijn om te adviseren, bij te staan of op andere wijze in het beheer van de zaken van de plaatselijke gemeente te assisteren. Maar al deze activiteiten behoren echter onder het geestelijke toezicht van de plaatselijke oudsten te geschieden.

Bibliografie

- Aebi E 1973. *Korte Inleiding tot de Bijbelboeken*: Internationale Bijbelbond, Noordwijkerhout, Nederland.
- Bakhuizen JN, Brink van den en Lindeboom J 1946. *Handboek der kerkgeschiedenis* (1nd). 's-Gravenhage: D.A Daamen's uitgeversmaatschappij N.V.
- Bakhuizen JN, Brink van den en Lindeboom J 1946. *Handboek der kerkgeschiedenis* (2nd). 's-Gravenhage: D.A Daamen's uitgeversmaatschappij N.V.
- Bakker J 2000. *Leiderschap en de Gemeente, 'Eén is uw Meester en gij zijt allen broeders'*. Groningen: Vision Uitgeverij.
- Barret C K 1988. *Kerk, Ambt en Sacramenten in het Nieuwe Testament*. 's-Gravenhage: Uitgeverij Boekencentrum B. V.
- Bavinck H 2004-2006. *Gereformeerde Dogmatiek*. Online Bijbel Studie-editie DVD 2006. Dordrecht: Importantia Publishing.
- Berkhof H 1973. *Christelijk Geloof, een inleiding tot de geloofsleer*. Nijkerk: Uitgeverij G. F. Callenbach B. V.
- Berkhof H 2002. *Christelijk Geloof*. Kampen: J.H. Kok.
- Berkhof H 1941. *Geschiedenis der Kerk*. Nijkerk: Uitgeverij G. F. Callenbach B. V.
- Bestuursreglement van de Evangelische Broedergemeente in Suriname* 2000. (vastgesteld door de Bijzondere synode 1997 met aanvullingen/wijzigingen vastgesteld door de Kerkconferentie).
- Bouwman H 1970. *Gereformeerd Kerkrecht, het recht der kerken in de praktijk*. Kampen: Uitgave van J. H. Kok N.V.
- Brink G, van den 2008. *Oudsten in het Nieuwe Testament: Waaruit bestond het leiderschap van 'oudsten' in de nieuwtestamentische gemeente?* (gepubliceerd in Soteria 25.4) Beschikbaar op internet <http://www.elim.nl/nl/theologieoudsten.html>
- Bruggen J, van 1987. *Ambten in de apostolische kerk: een exegetisch mozaïek*. Kampen: Uitgeversmaatschappij J.H. Kok.

- Calvijn J 1997-2004. *Calvijn_Institutie - Institutie der Christelijke Religie*. Online
Bijbel Studie-editie DVD 2006. Dordrecht: Importantia Publishing.
- De Liturgie der Evangelische Broedergemeente* 1981, Zeist: (Uitgave
Evangelische broedergemeente).
- Fahner Chr. 1992. *De Grondtekst van het Nieuwe Testament*. Utrecht: Uitgeverij
de Banier.
- Genderen J. van en Velema WH 1982. *Beknopte Gereformeerde Dogmatiek*.
Kampen: Uitgeversmaatschappij J.H. Kok.
- Gewijzigde Statuten & Huishoudelijk Reglement der Baptisten Gemeente, "Vrije
Evangelisatie"*, gevestigd te Paramaribo, vastgesteld in de vergadering der
gemeente van 28 juni 1955.
- Graafland C 1999. *Gedachten over het ambt*. Uitgeverij Boekencentrum, Zoetermeer.
- Have Ten, P 1973. *Bij de Bron, Handleiding ten dienste van godsdienstonderwijs,
catechese en Bijbelstudie*. Den Haag: J.N. Voorhoeve.
- Handboek van de Evangelische Broedergemeente in Suriname*. 4^e druk. April 2006. In
opdracht van de Synode uitgegeven te Paramaribo 1 juli 1963.
- Harris L 1969. *Gemeente in Actie, Bijbelse patroon voor een Nieuwtestamentische
Opwekking*. Hoornaar: Uitgave en druk: Gideon.
- Heitink G 1998. *Pastorale zorg: theologie differentiatie praktijk*. Kampen: Uitgeverij
J.H. Kok.
- Heitink G 1993. *Praktische Theologie: geschiedenis theorie handelingsvelden*.
Kampen: Uitgeverij J.H. Kok.
- Hendriks AN 1972. *Als huisverzorger Gods*. Groningen: De Vuurbaak.
- Houwelingen PHR 1997. *1 Petrus, Rondzendbrief uit Babylon*. Kampen:
Uitgeversmaatschappij J. H. Kok.
- Jabini FS 2003. *De Gemeente, Geestelijk Leven in de Gemeente. Ekklesiologie:*
De leer van de Gemeente. Paramaribo: Evangelical School of Theology.
- Jabini F. S 2005. *Geestelijk Leven: Persoonlijk, Groeien in karakter*. Bijbelstudie
Over 1 Timotheüs 3. Paramaribo: Evangelical School of Theology.

- Jabini FS 2000. *Het Kruis voor een Kankantie: Een beknopt overzicht van de Surinaamse Kerk Geschiedenis*. Evangelische Boekhandel Stichting "de Christen.
- Jabini FS nd. *Kerkelijke hiërarchie in Historisch perspectief: Een beknopt overzicht van de ontwikkeling van de kerkelijke hiërarchie tot omstreeks de zevende eeuwen na Christus*. Niet gepubliceerde openingscollege: Evangelical School of Theology
- Karres DJ 1969. *De gemeente en haar diaconaat*. 's-Gravenhage: Boekencentrum N.V.
- Kerkorde, der Evangelische Broeder Gemeente in Suriname*, maart 2008 (Uitgave van de Stadszending der EBGs).
- Kerkorde, der Evangelisch Lutherse Kerk in Suriname, september 1996 (Besluit genomen op de algemene vergadering van Kerkenraden en Kerkbestuur).
- Koole D en Velema WH 1982. *Uit liefde tot Christus en Zijn gemeente: een handreiking aan de ouderling*. Kampen: Uitgeversmaatschappij J.H. Kok.
- Kramer GH 2003. *De begintijd van het christendom – Bijbelstudies bij het boek Handelingen*. Vaassen: Uitgeverij Medema.
- Krol B 2001. *Gemeentegroei Compleet: een praktische handleiding*. Hoornaar: Uitgave: Gideon.
- Kunst TJW 1991. *De gemeente als organisme – en het belang van de kleine groep*. Hoornaar: Uitgave: Gideon.
- Lentink WJ (nd). *Terug naar de Bijbelse Gemeente*. Uitgave van de Federatie van Volle Evangelie Gemeente in Nederland.
- Martoredjo D 2007. *De Pastorale en Algemene Brieven*. Paramaribo: Evangelical School of Theology.
- Medema H 1976. *Ons gedrag in Gods huis*. Apeldoorn: Uitgeverij H. Medema.
- Mooiweer O 1976. *Verkondiging en verwachten*. Amsterdam: Buijten & Schipperheijn.
- Mouton J 2001. *How to Succeed in your Master's and Doctoral Studies*. Pretoria, South Africa: Van Schaik.
- Nederlandse Bijbel Genootschap, vertaling 1951 met Strong's. Online Bijbel Studie-editie DVD 2006. Dordrecht: Importantia Publishing.

- Ouweneel W. J 2010. *De Kerk van God, Ontwerp van een elementaire ecclesiologie*. Heerenveen: Uitgeverij Medema.
- Ouweneel W. J 1994. *Gods verlichting: Een weg tot spiritualiteit en gemeenteopbouw*. Amsterdam: Buijten en Schipperheijn.
- Peters A 2009. *Gemeente in beweging: Op zoek naar Bijbelse visie*. Heerenveen: Uitgeverij Groen.
- Pop FJ 1991. *Bijbelse Woorden en hun geheim*. 's-Gravenhage: Uitgeverij Boekcentrum B.V.
- Reiling J 1964. *Gemeenschap der heiligen: over de gemeente van Jezus Christus naar het Nieuwe Testament*. Amsterdam: W. ten Have N.V.
- Reiling K 1969. *De voorganger in de praktijk van de gemeentelijke arbeid*. Hengelo
- Ridderbos H 1978. *PAULUS, ontwerp van zijn theologie*. Kampen: Uitgeversmaatschappij J. H. Kok.
- Schillebeeckx E 1980. *Kerkelijk ambt. Voorgangers in de Gemeente van Jezus Christus*. Overveen: Uitgeverij H. Nelissen.
- Schillebeeckx E 1966. *Wereld en Kerk: Theologische Peilingen*. Bilthoven: Uitgeverij H. Nelissen.
- Sjöberg T 1970. *De Gemeente Gods in functie*. Uitgegeven door de Pinkstergemeente, Heisterberg 85, Hoensbroek.
- Soudijn KA 1991. *Scriptie schrijven in de sociale wetenschappen*. Den Haag: CIP-Gegevens Koninklijke Bibliotheek.
- Strauch A 2002. *Leiderschap in de Gemeente*. Vaassen: Uitgeverij Medema.
- Trimp C 1997. *Zorgen voor de gemeente: het ambtelijke werk van ouderlingen en diakenen toegelicht*. Kampen: Uitgeverij Kok Voorhoeve.
- Verkuyl J 1992. *De kern van het christelijk geloof*. Kampen: Uitgeversmaatschappij J. H. Kok.
- Viertel WE (nd). *De predikant zijn persoonlijke leven en verplichtingen: Eerste Cursus, Pastoraal Werk*. Carib Baptist Publications, Paramaribo: Cop Centrum.
- Well Herman van 1999. *Diaken in de praktijk*. Kampen: Uitgeverij Voorhoeve.

Wentsel B 1989. *Dogmatiek deel 4B, De heilige Geest, de Kerk en de laatste dingen. De Kerk als het saamhorige volk Gods.* Kampen: Uitgeverij Kok.

Appendix 1: Online Support for Elderst and Deacan

<http://www.pauwenburg.nl/Kerkenraad/Diaconaat/Diaconia/tabid/60/language/nl-NL/Default.aspx>

<http://www.elim.nl/nl/theologieoudsten.html>

Appendix 2: Gebruikte Bijbelvertalingen:

- 1) Gereformeerde Bijbelstichting, Dordrecht. (Door last van de Hoogmogende Heren Staten-Generaal der Verenigde Nederlanden en volgens het besluit van de Synode-National, gehouden te Dordrecht in de jaren 1618-1619, uit de oorspronkelijke talen in onze Nederlandse taal.
- 2) Het Leven: Studiebijbel bij de tekst van het Boek – Jongbloed: Heerenveen (2001).
- 3) Nederlandse Bijbel Genootschap, vertaling 1951 met Strong's. Online Bijbel Studie-editie DVD 2006. Dordrecht: Importantia Publishing.
- 4) Septuaginta, Verkleinerte Ausgabe in einem Band (1935, 1979 Deutsche Bibelgesellschaft, D-Stuttgart
- 5) Surinaamse Bijbel Genootschap, vertaling 1951: in opdracht van het Nederlands Bijbel Genootschap (bewerkt door de daartoe benoemde commissies (2000)
- 6) The Greek New Testament (Fourth Revised Edition, Dictionary) 1998 Deutsche Bibelgesellschaft, D-Stuttgart.

Appendix 3: Afkorting van gebruikte Bijbelvertalingen

- 1) De Staten Vertaling (Jongbloed ed) met Strong's (SVV).
- 2) Studiebijbel bij de tekst van het Boek (Het Boek).
- 3) Nederlandse Bijbel Genootschap, vertaling 1951 met Strong's (NBG51).
- 4) Septuaginta (LXX)
- 5) Surinaamse Bijbel Genootschap (SBG)
- 6) The Greek New Testament (GNT).

Appendix 4: Geïnterviewde kerkelijke leiders

Gimith-Woerdings, Irma (2010) opziener (apostel) van het zendingsgenootschap

“Bribi” ministries.

Macnack, Benny (2009): opziener (apostel) van het zendingsgenootschap Evangelie

Centrum Suriname (ECS).

Kranenburg, Glenn (2010) opziener (senior Pastor) Gemeente Pinksterzending

Suriname.

Chin Sie Jen, Irvin (2010) opziener (senior Pastor) Gemeente Gods Suriname
(Assemblies of God)

Tjin Kon Kiem, Eric (2010) opziener (senior Pastor, Apostel) Tabernacle of Faith and
Love Ministries

Appendix 5: Interview vragen van kerkleiders

1. Is het u bekend of er publicaties en/of lectuur verschenen zijn in het Nederlands, die handelen over de Bijbelse rol van deze (de) ambten binnen uw kerk denominatie?
2. Zijn de mensen die deze ambten in u gemeente/kerk aanvaarden, onderworpen aan bepaalde voorwaarde en/of criteria? Indien wel, welke?
3. Zijn er ook bepaalde (voor)opleidingen aan verbonden of vereist?
4. Op welke manier wordt er rekening gehouden met 1 Timotheüs 3 en Titus 1?
5. Hoe functioneren de ambten van oudsten en diakenen in uw kerk/denominatie? Wat voor werk doen ze de oudsten en diakenen in de gemeente?
6. Wat is het verschil in het functioneren van de ambten van o.a. de predikant/voorganger, de ouderling en de diaken?
7. Is er een gezagsverhouding tussen deze drie?
8. Kunnen (er) culturele verschillen een rol spelen in het functioneren van deze ambten binnen de plaatselijke gemeenten?
9. Denkt u dat er iets moet veranderen in hun functioneren? Indien wel, wat moet dan veranderen?
10. Wat is uw mening over het functioneren van oudsten en diakenen in de gemeenten in deze tijd?
11. Wat is uw ambt binnen uw kerkdenominatie? Bisschop, apostel of senior pastor?
12. Hoeveel gemeenten/ zuster gemeenten telt uw kerkgenootschap vandaag?

Appendix 6: Geïnterviewde leden van The Open Door.

Harderwijk, Florence Magda (2010), lid van de gemeente The Open Door, sinds oktober 1983. Zuster Florence kwam tot bekering tijdens de eerste tent evangelisatie campagne van de toen in oprichting zijnde gemeente. Zij is nog steeds lid van de gemeente The Open Door.

Gemert, Marion Theo (2010). Was lid tevens eerste voorganger van de gemeente, van 1983 tot 1987.

Marlon W. E. Mac-Bean (2010). Pastor Mac-Bean was de derde voorganger van de gemeente The Open Door en wel van 1989 tot 1999. Sinds 2000, is hij pastor van de Gemeente “Ons Geloof” te Rotterdam – Nederland.

Appendix 7: Enquête vragen gesteld aan kandidaten diakenen, als voorbereiding op de inzegening van nieuwe diakenen op zondag 21 mei 2006.

- 1) Wie is een diaken?
- 2) Wat betekent het voor u om een diaken te zijn?
- 3) Wat zijn volgens u de taken van een diaken?
- 4) Wat zegt de Bijbel hierover?
- 5) Wat zullen uw taken moeten zijn?
- 6) Wat voor werk moeten diakenen in de gemeente doen?
- 7) Wat is uw mening over het ambt van diaken?